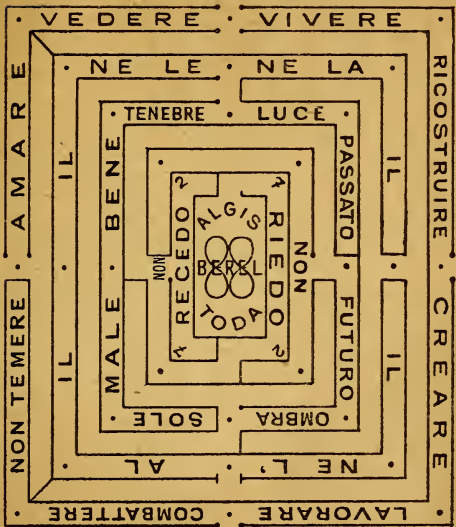




DUKE  
UNIVERSITY  
LIBRARY

*Treasure Room*

B5 P IX 152000



no. 590-

D7  
12<sup>mo</sup>  
P2225

SYMBOLA

# HEROICA

M. CLAVDII PARADINI,  
BELLIOCENSIS

CANONICI,

ET D. GABRIELIS SYMEONIS

*Multo, quàm antea, fideiùs de Gallica  
lingua in Latinam conuersa.*



ANTVERPIÆ,  
Ex officina Christophori Plantini.

M. D. LXXXIII.

CVM PRIVILEGIO.

CHRISTIANVS PIERIVS  
COLONIENSIS DE MA-  
gnatum, vulgiq̄ue Symbolis,  
& Insignibus, ex Iohan.  
Ludouico Viue.

**S**ymbola non paruo quondam sub honore fuerunt  
Hac apud egregios, magnificosque viros.  
Hac habuere Duces, & quondam Insignia Reges:  
Nunc hominum quid non tentat inane genus?  
Pars Phlegethonteos Colubros, Stygiosque Dracones,  
Pars tumido sauos pectore quatit Apras:  
Pars volucres Tityi rodentes membra Promethei,  
Pars absumentes pectora poscit Aues:  
Ursarum pars monstra trucum, pars monstra Leonum,  
Et reliquas formas iam nouitatis amat.  
Talia nunc petit à bruta insignia vulgus,  
Brutorum vitæ stamina more trahens.  
Que toto procul à vobis sint tempore: stultum  
Nam genus ex omni parte notare solent.  
Inclita quin potius sint vestra Insignia virtus,  
Nobilitas qua non clarior esse potest.  
Imò vos reddant presentia Symbola claros,  
Que poterunt aliquo nobilitare modo.

IL-

# CLARISS. HEROI, D.

CAROLO BARONI BAR-  
lemontano & Hirgiano, Ordinis aurei  
velleris Equiti, nec non Regis Catholici  
Finantiarum Magistro, &c. Christoph.  
Plantinus S. P. D.

**I**Am aliquot anni sunt, Heros amplissime,  
si recordaris, cum tuo nomini dicata fue-  
runt hæc Heroica Paradini symbola, sed ab  
eo, qui offerre iure minimè potuit. Cum  
enim illa meis sumtibus de Gallica in Lati-  
nam linguã traduci fideliter curassem, ille  
meo cum detrimento tuam amicitiam nõ  
dubitavit aucupari. Verum cum ego postea  
illam editionem me absente adornatam  
scatere mendis innumerabilibus animad-  
uerterem: non piguit aliquid operæ in ijs-  
dem tollendis infumere, & eundem libel-  
lum haud paullò nitidius & castigatius edi-  
tum tibi remittere. Spero autem duplici  
nomine non ingratum fore, tum quòd vir-  
tutibus tuis argumentum conueniat, tum  
quòd ab animo beneuolo illius hominis  
qui dare iure potuit, proficiatur. Vale.

NOBILISSIMO VIRO  
 DOMINO THEODOTO  
 A MARZE, Equiti, Baroni &  
 Domino à Belleroche, Laffenaz. &c.  
 Claudius Paradinus s.



**P**ICTURARVM *varietas*  
*cùm hominem mirificè delectare soleat: tum egregia illius ac singularis in eo elucet utilitas: quòd ipsius beneficio grauiissimi & alioquin intolerabiles animi & corporis affectus multo equiùs non rarò perferantur: id quod principes viri, & in his præcipuè Imperatores, Reges, Duces, aliq̃s memorabili aliqua potentia præditi non ignorarunt. qui cùm expressas Virtutis imagines & veluti ideas excelsis suis animis sensim comprehendissent: eas tamen, et si lubricas ac faciliè euanescentes sola picturarum ope & vi ita firmè & constanter seruarunt, ut in ipsis nullo umquam tempore earum aut amor languidior, aut notitia obscurior deprehendi posset. Ratio autem, qua hoc effecerunt, ea fuit: ut, quiuis eorum pro eo atq; certam aliquam Virtutis imaginem complexus erat, ita rem aliquam excogitaret, qua res depicta, sua aut forma, aut ingenio, aut natura, aut alio peculiari*

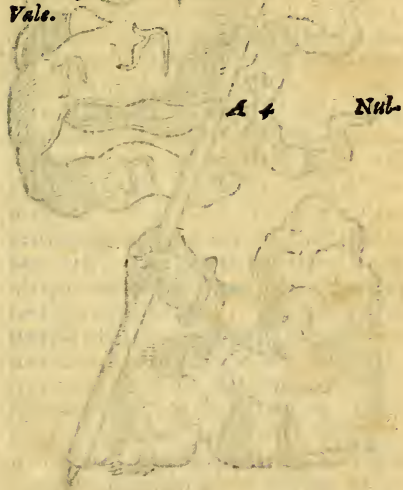


peculiari adiuncto illam ipsam imaginem  
continenter animis eorum representaret. &  
hac quidem hac occasione adiuventa simula-  
chra ipsi suorum Symbolorum; vulgus autem  
Insignium, & ut loquuntur, Armorum no-  
mine insigniuerunt: quod ea ubique in armis  
suis, scutis, peltis, cetris, & clipeis expingi iu-  
berent. Iuuabat nimirum eos præter modum  
hoc unum, in quo summam & extremam  
spem conlocabant, honestare quouis modo, &  
illustrius reddere: adeo ut in ipsis bellis morte  
eorum animis semper obuersante, expeterent  
easdem effigies oculis suis obijci; tanquam eo  
ipso omnibus certò adfirmarent, vitam iuxta  
& mortem suam cum vera Virtutis huius-  
modi morimentis designata memoria semper  
coniunctum iri. Ab his initiis more tam lau-  
dabili paulatim inualescente, Sententia ad  
imaginum propositarum institutum & com-  
modata à quibusdam ingeniose excogitata  
sunt, & in gratiam eruditorum hominum  
adiecta: qua postmodum, itidem ut ipsa sym-  
bola, frequentata, tandem continente nobi-  
lium virorum usu pariter ad nostram usque  
atatem perdurarunt, ut illud hodieq; liquido  
ostendere ac testificari videantur tum sum-  
ptibus maximis passim exstructa & propè  
regia adificia, tum magnifica regum ac prin-

cipum aula huiusmodi symbolis ac emblematis egregiè aucta, & ornata, de antiquo nempe amore ac memoria virtutis nihil prorsum decessisse; quin potiùs accessisse eo amplius quoniam ipsius plura ac manifestiora exstant signa ac testimonia. Hac cum diligentius perpenderem; & in eis pictura vim inestimabilem admirarer, sumpsì plusculum temporis in aliquot istiusmodi symbolis colligendis, ijs præsertim, qua vel ipsa Antiquitas commendarat; vel à summis principibus nostra tempestatis usurpata esse meminissim; quibus visum est nonnulla è diuersis historijs & rebus hinc illic memorabiliter gestis excerpta innectere. Speravi autem existis omnibus, quemadmodum ex hieroglyphicis notis animi sui mentem ac voluntatem indicant Aegyptij, ita veram virtutem vulgo non obscure posse elucere, agnosci, atque amari; præsertim cum hac re adiecta scholiola non paucas difficultates, quantum quidem rerum natura patiebatur, sustulerint. Et quia vir amplissime, generosum ac tantis maioribus dignissimum ingenium tuum accipi illis rebus, quibus virtus se ipsa contemplatur & exauget, mirum quendam in modum delectari; ausus sum hac Emblemata,

quasi

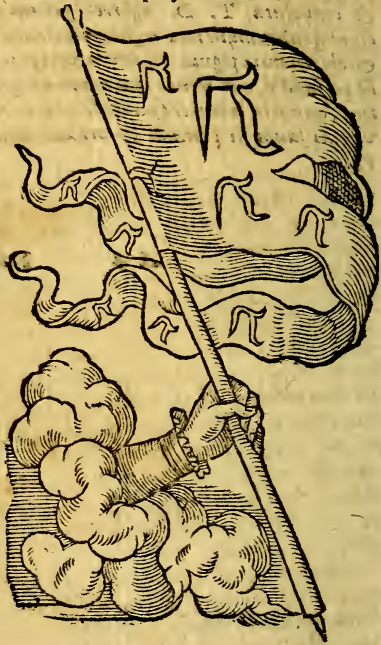
quasi Aulæa quadam tumultuariè compacta  
& conuoluta T. D. offerre; saltem ut  
essent qualecumque mea erga eam voluntatis  
& obseruantie pignus; futurum, uti ego mi-  
hi persuadeo, non minus iucundum & gra-  
tum, quàm tu lubenter & cupidè laboras, ut  
virtuti suum sit pretium & ornamentum.  
Vale.



A +

Nub.

8  
SYMBOLA  
*Nullis praesentior aether.*



Salu-

Salutaris est, atque Sacra, nec non etiam crucis, nota, scribente Hieronymo in Marcum, *Tau* Hebræorum literarium elementum. Quo caractere vidit Ezechiel in spiritu fidelium frõtes ab angelo signari, quasi mœstorum, ac super abominatione Hierosolymitana lugentium: quo quidem indicio incolumes conseruati sunt in medio malorum, qui Dei sententia repente deleti sunt. Super hæc etiam perfectionem quandam *Thau* significat. Vnde & Alphabetarij Hebraici litera postrema est: hoc nimirum terminans, atq. perficiens. Quæ res haudquaquam citra grande mysterium euenisse videtur: præsertim verò cum Redemptor ipse noster Christus in crucem confixus, priusquam expiraret, eruperit in hæc verba, **CONSUMMATVM EST:** his ipsis vaticiniorum omnium, & Scripturarum typum, hoc est, ea ipsa hora qua in crucem adactus erat, literæ huius complementum esse factum patefaciens. Quæ litera, quantum quidem ad figuram spectat, repando caractere descripta multò expressius typum refert, quàm aliàs. Hancque tum Græci, tum Latini vsque ad nostra tempora, in veram crucis effigiem pinxe-

Hierony. in  
Ezech. 190

A S                      re, T,

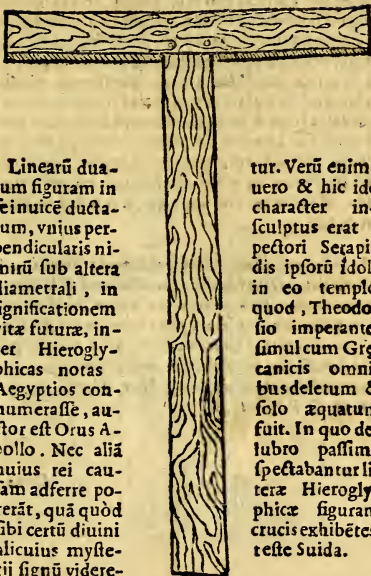
ie, T. Hoc igitur verum ac proprium,  
sub Christi Ecclesia conscriptorum, ac mi-  
litariorum, Symbolum est atque signum.

Videntur eò Hebraeis contrarij Græci quòd aspi at a Th.  
litera characterem mortis h; vita vero notam illis fecerint  
Vide continue sequens Symbolum.

Paradin. verò se ipse hoc loco super litera huius chara-  
ctere, quò forma crucis hunc accomodare possit, frustrator-  
quere videtur, cum Hiero. mox initio Prol. galeati scri-  
bat, certum esse, E; dram Scribam, Legisque Doct. post  
captam Hieros. & instaurationem temp'i sub Zorobabel  
alias literas reperisse, quibus nunc utimur, cum ad illud  
usque tempus idem Samaritanorum & Hebraeorum cha-  
racteres fuerint. Quod autem subiungit, hoc ipsum, quo  
de iam agitur, elementum tam apud Græcos, quam La-  
tinos, eadem figura pingi, planè falli videtur, cum aliud  
haud dubiè sit Hebraeorum Thau, & aliud Græcorum  
Tau, seu Latinorum T: horum scilicet utrorumque te-  
nuis, seu exilis, ut Grammatici vocant, litera, illorum  
verò crassa, siue densa, vel aspirata.

**Manet**

*Manet insontem grauis exitus.*



Linearū duarum figuram in se inuicē ductarum, vnius perpendicularis nimirū sub altera diametrali, in significationem vitæ futuræ, inter Hieroglyphicas notas Aegyptios connumerasse, auctor est Orus Apollo. Nec aliã huius rei causam adferre poterāt, quã quòd sibi certū diuini alicuius mysterij signū videre-

tur. Verū enim uero & hic idē character insculptus erat pectori Serapidis ipsorū idoli in eo templo quod, Theodosio imperante, simul cum Grecanicis omnibus deletum & solo æquatum fuit. In quo delubro passim spectabantur literæ Hieroglyphicæ figuram crucis exhibētes, teste Suida.

*Serapis idē  
Aegyptijs  
qui Græcis  
Pluto.*

*Suida.*

Refert & Isidorus, priscos olim ad notandos in ephemeridibus suis eos qui ex prælio viui euasissent, vel eos qui in eo occubuissent, hac litera Θ, quasi

*Isidorus.*

Θ, quasi transfixo ielo, signasse cæfos: superstites  
verò hac nota T.

Af. Pedia.

Præter hæc tradit etiam Asc. Pedia. sortes Iudiciorum tribus characteribus quondam consignatas: Θ, damnatorum ad mortem: T, absolutorum: Δ, ampliandorum, seu exactiùs disquirendorum.

Exod. 17.

In summa, sacratissimum ac salutiferum hoc signum æquissima ac perpetua obseruatione receptum est. Quod & in Mose comprobatur, dum obsecrationem in trõte faciebat ad Dominum, proiecto in crucis formam corpore, expansisque brachiis, quæ dum in mysticam figuram erigeret, vincebat Israeliticus Dei populus; si remitteret, succumbebat.

*Latini primos littera C. id est, condemnatos: secundos A id est, absolutos: tertios duabus conuenctis litteris NL. significabant: quibus duo hæc verba, non liquere, volebant intelligi. Extat huius rei locus apud Ciceronem pro Milone. Hebræis eò contrarij Græci videntur, quod aspirata Th. littera characterem mortis hi, vita verò notam illi fecerint. Vide præcedens Symbolum, & si lubet, Martial. lib. 7. epigr. 36. & Pers. Sat. 4.*

Securus



*Secum feret*

*omnia mortis.*



Serpens  
 æreus ab  
 Israëlitici  
 populi  
 Magistro  
 Moïse ere-  
 ctus in so-  
 litudine  
 (cuius si-  
 mulachrū  
 aspectum,  
 à virosis  
 serpenti-  
 bus fau-  
 cios, ac  
 morti de-  
 stinatos  
 curabat) vl-  
 tra D. N.  
 Iesu Chri-  
 sti crucē,  
 nostram

salutem  
 etiam; re-  
 demptione-  
 nemque  
 præfigura-  
 bat.

*Numb. 21.*

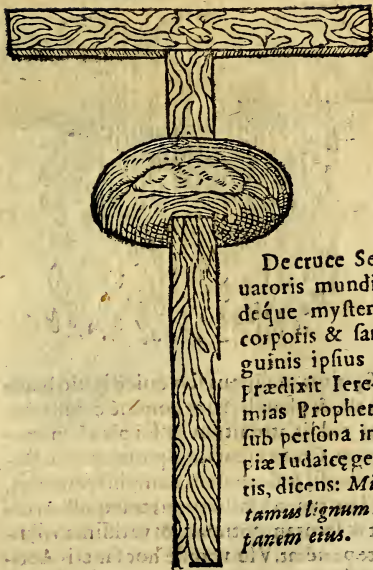
Hic

*Hic a tio ten-**tandi aditus.**Es. 22.*

Clavis, cuius  
 Propheta Esa-  
 ias mētionem  
 facit his verbis,

*Et dabo clauem  
 domus David su-  
 per humerū eius,  
 & aperiet & non  
 erit qui claudat;  
 & claudet, &  
 non erit qui ape-  
 riat, itidem Iesu  
 Christi crucem  
 figurabat.*

*Pignora cara sui.*



De cruce Ser-  
uatoris mundi,  
deque mysterio  
corporis & san-  
guinis ipsius  
prædixit Iere-  
mias Propheta,  
sub persona im-  
piæ Iudaicę gen-  
tis, dicens: *Mit-*  
*tamus lignum in*  
*panem eius.*

Jer. 116

*Animis*

*Animis illabere nostris.*

Spiritus malignus suo quidē inirio blandus est, & plausibilis; at hominē deinde tristem reddit, attonitum & sui planè immemorem. Contra sanctus Spiritus primò statim elapsu & si mentem nonnihil percutiat, eandem porro nihilominus tranquillam efficit & securam, intimaq̄. & verissima voluptate pertētat. Vsu venisse hoc sanctis Apostolis die Pentecostes Acta testantur, spiritu Domini super eos forma linguarum ignearum illabente.

*Fortuna fidem mutata nouauit.*



Cùm Childerico IIII. Galliaë regi ob in-  
 famem turpitudinis notã regno cedendũ es- P Acmil.  
 set; eiq; Guimeus homo ipsi intimè amicus  
 suaderet, vt, tantisper dum sepaci cõficien-  
 dæ totũ daret, ille in Thuringiam concede-  
 ret; aureum numum bifariam diuidens,  
 vnã partem ei porrexit, quo ea ipsa pars  
 cùm data oportunitate, vti promittebat,  
 B remittere-

remitteretur, suacum altera parte æquali commissura certam compositæ rei & reditus fidem ipsi Childerico faceret: quod & euenit. Neque enim Guimeus à conciliationis incepto prius destitit; quàm Gillion cuius Rom. regni Gallici possessione, quam sibi ille adseribat, deturbaretur, restitutum in pristinum Childerico.

*Nutrisco & extinguo.*



Nobilissimi.

Nobilissimi ac magnificentissimi Galliarum Regis Francisci symbolum erat, Salamandra flammis incubans. Et Plinius quidem hoc animal tanto frigore præditum scribit, ut ignem, non aliter atque glacies, potenter extinguat. alij, in flamma vitam agere; quin & ali vulgò creditum est. Atque memini me vidisse effigiem Regis huius, ipsius pubescente adhuc forma, ære insculptam, ex cuius aduersa parte extabat Salamandræ igneæ typus; addita hac inscriptione Italica: *Nudrisco il buono, & spengo il reo.* Plerisque etiam aliis locis, parietibus, ac palatijs passim; nominatim apud Fontem-Bellaqueum; visa nobis est in preciosissimis aulæis opere plumario expressa hoc disticho:

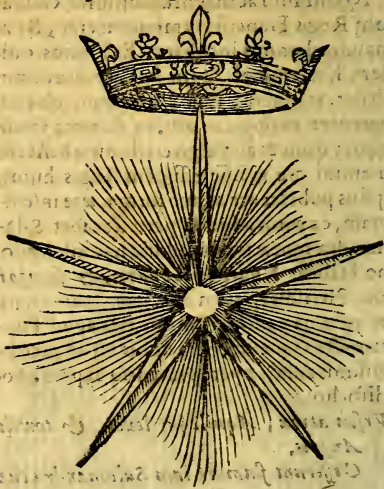
*Vrsus atrox, Aquilæque leues, & tortilis  
Anguis,  
Cesserunt flamma iam Salamandra tua.*

*Id est: A:  
bonos ac  
perim malos.*

**B. 2. Monstrant**

*É. 1781 sidio quibus et gradal tuu tuil  
-sidio olo tuu uita s'allo qu' uito I ego I  
-sido inxthe col uunni? iij ueroci  
-sido, uos s'itio? s'itio? uos s'itio?  
-sido? uos s'itio? uos s'itio? uos s'itio?  
-sido? uos s'itio? uos s'itio? uos s'itio?*

*Monstrant Regibus astra viam.*



In æde sacra ad sanctum Ouenum Gallici regni sub anno redempti orbis 1351. à Rege Ioanne publicè institutus Ordo Stelatorum fuit. Signum hoc adfixum ostendebant eius fœderis Equites toga, capitis, locòue conspicabiliori. Tam honorificam  
 stellæ



stellæ celebritatem credibile est ortam fuisse à cōmemoratione sublimis illius ostenti syderei, quod Magos ab Oriente adduxit in locum filio Dei natalem. quò etiam referri posse videntur versus illi, alioqui à Virgilio Pollionis filio dedicati (imo Iulio Cæsari, ob cometam, qui se post eius mortem ostendit.)

*Esce Dionei processit Cæsaris astrum:*

*Astrum quo segetes gauderent frugibus, &*

*quo*

*Duceret apricis in collibus vna colorem.*

*Virg.*

B 3

Donec

*Donec totum impleat orbem.*



Prodigio simile nuper fuit præstantissimi Francorum Regis Henrici II. lunare incrementum: In Sacris literis Luna multis in locis refert Ecclesiam. Accedit & consensus Pauli Æmilij in historia Papæ Calixti II. (nomen cuius antea fuerat Guido, Guilielmi Heduorum, seu Burgundionum Comitis

Comitis filius) qui pridie quàm fors pontificatus creationem faceret, visum vidit: ferri à puerulo sibi in sinum lunæ sydus. Præterea Luna mutationibus obnoxia semper & in primis est, ac alternis horis, & interuallis crescit, & decrescit. In hunc modum videas militantē Ecclesiam eodem in statu numquam agere: quin modò à piis & Christianis Principibus conseruata, ac defensa, mox truculētia, & tyrannide profligatur, hæreticorumque factionibus dissecta conuellitur: qua ratione fit, vt numquam turbæ & certaminum sit immunis. Cui tamen Regia Maiestas, atque adeo Rex ipse, princeps Ecclesiæ filius, spondet certum auxilium & defensionem: quoad ea tandem sub vnum Deum, Regem vnum, vnam legem redacta, totius gregis vnicum pastorem agnoscentis amabilis vnitas, & immensitas appareat.

B 4

*Immensi*



Ludouicus XI.  
Galliæ rex cum  
Ordinem equi-  
tum B. Michaelis, ut vocant, in-  
stitueret; anno

1469. symboli  
loco, eos in-  
signiuit torqui-  
aureo cochleis  
inter se & du-  
plici nodo con-  
nexo, catenulis seu orbicellis aureis heren-  
te, eius deinde in medio tuberculo quasi  
promontoriolo prominente, aurea imagine  
sancti Michaelis, pectus insigniente. Ac  
postremum hoc fecit, prouocatus exemplo  
Patris sui Caroli VII. Regis, qui usus fuit  
ea imagine pro Insigni bellico, primitias  
potissi-

Histor.  
Eng. Mon-  
strel.

Histor.  
Virginis,  
Aurel.

potissimum suę inaugurationis faciens Rothomagi. Sumptum id, adeoque deinceps sancitum in singulos Reges ab illustri (vt aiunt) miraculo, seu viso Diui Michaelis in prælio ad pontem Aurelianæ ciuitatis, hostes Anglos, urbemque à dira eorum oppugnatione arcantis, ac propulsantis. Torques igitur Regi huius Ordinis Symbolum est, & comprobatio virtutis, concordia, fœderisq. perpetui: item pignus, & corona præclarè actorum partæq. victoriæ. Ex auro, auriue puri precio voluit intelligi magnanimitatem, summosq. honores: Per cochlearū similitudinē, vnanimē eorū æqualitatem, seu communem fortunarum æstimationem: in hoc, videlicet Rom. Senatorum ordinem imitatorū, quibus prominebant in lacertis turgentes cochleæ. Nexu autem inter se duplici coniunctas voluit indicare indissolubile Sociorum fœdus, nec ociosa significatione. Postremo dæmonis à Michaelē prostrati effigiem victoriam & triumphum de hoste potentissimo. Huius autē tam singularis Symboli ratio ad regni dominationem fortunasq.;, tum etiam ad incutiendum hosti terrorem, ac desperationem multum pertinet. Quot verò in nobi-

M. Aurel.

lem Sociorum catalogū admittendos autor ipse Rex censuit, numero præfinit: pura 36. quasi regni Patronos, inter quos ipse Primas adnumerari voluit. Eodemq. quo idipsum celebrandum statuit momento, is xv. Heroas pronunciauit: quos ob honorem & nomenclaturæ prærogatiuam silentio præterire non oportuit.

*Primi itaque fuerunt:*

*Carolus Dux Guiennensis.*

*Iohan Dux Borboniorum & Aruernorum.*

*Ludouicus Luxenburgenfis, Comes sancti Pauli Gallie Connestablis.*

*Andreas Lauallius, Loheaci Dominus, Marefcallus Francie.*

*Iohannes Comes Sanserranus, Buelli Dominus.*

*Ludouicus Bellomontanus, Foresti & Plessij Dom.*

*Ludouicus Destotuilanus, Torcū Dominus.*

*Ludovic. Lauallius Chatillonij Dominus.*

*Ludouicus Borbonij Nothus: Comes Rossillanus: Admirallus Francie.*

*Antonius Chabannus, Dammartini Comes, Supremus Regis Oeconomus.*

*Iohan. Armigniacēsis Nothus, Comingiensū Comes, Fræcie Marefcall. Delphinat<sup>o</sup> Gubernator.*

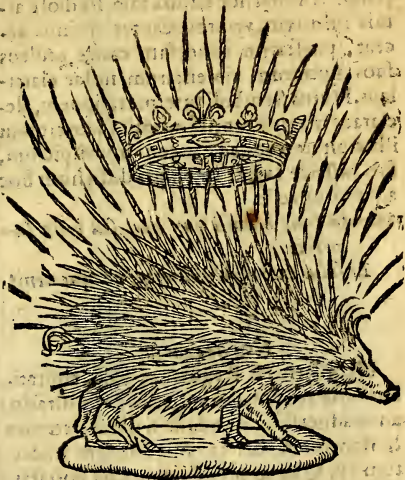
*Georgius Trimollianus, Cranij Dominus.*

*Gilbertus Chabannus, Curtonij Dominus, Senescallus Guiennensis.*

*Carolus Crussolij Domin<sup>o</sup>, Senescall<sup>o</sup> Pictauiēsis. Tannequius*

Tannequius à Castello, Rossillonij, & Sardinie  
 Provinciarum Gubernator.

Vltis annos Troia.



Ludouicus XII. Galliarum Rex, vti Dux  
 hæreditarius Aurelianensis, ac proinde Blo-  
 siorū Comes, Symbolum hoc ab Histrice si-  
 bi adscripsit. Cuius vnà cum lupi coniuncta  
 effigie

effigie vetus Blossiorum ciuitas Insignia sua antiquitus figurare solita est. Visitur hoc plerisque lapidibus, ac porticibus insculptum. Animal hoc natura tam studiosè armis instruxit, vt prouocantes eminus arceat, præsertim aduersum canes aculeos suos sagittarum violentarum instar eiacularans. Huius Symboli interpretationem, declarant magnificentissimi cuiusdam ciuis in illa ciuitate ædes, ad quarum frontispicium, sub histrice lapidi insculpta distichum hoc adscriptum est:

*Plus.*

*Rectius p-  
neretur vi-  
sa, pro  
salus.*

*Spicula sunt humili pax hac, sed bella su-  
perbo:*

*Et salus ex nostro vulnere, nexque venit.*

*Non sine causa.*

Necessaria est Regnis, populis ciuitatibus iusta ac legitima imperij administratio, animaduersioque: quam si tollas, cœtum & hominum societatem perditum iri certum est. Quapropter Principatus potestas, & omnis magistratus iure sibi gladium vendicat, publicosque, & priuatos honores exigit, tanquam præcepto diuino sancitos, vt sit piis & mansuetis non tantum beneficio, sed



*Non sine causa.*



sed etiam impiis & sceleratis territamento.  
 Suscipienda igitur Pauli Apostoli salutaris  
 doctrinas

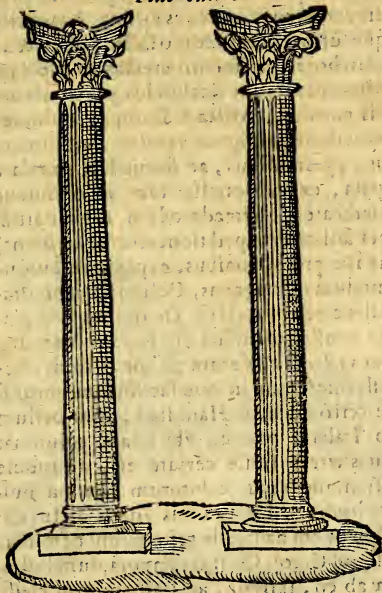
Rom. 13.

doctrina: *Vis autem (inquit) non timere potestatem? Bonum fac, & habebis laudem ex illa. Dei enim minister est tibi in bonum. Si autem malefeceris, time. Non enim sine causa gladium portat. Dei minister est: vindex in iram ei qui malum agit. Ideoque necessitati subditi estote: non solum propter iram, sed etiam propter conscientiam. Ideo enim & tributa præstatis. Ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum seruietes. Reddite ergo omnibus debita: cui tributum, tributum: cui vectigal, vectigal: cui timorem, timorem: cui honorem, honorem.*

*Plus oultre.*

*id est, vlt-  
terius.*

Immortalis gloriæ Carolus Quintus Romanorum Imperator auspiciis suis, & actis auctoritatem portendens, magnanimitatem suam, ac præstantiam expressit Columnis duabus, quas Herculeas veteres nominarunt. Sunt autem promontoria duo septingentis passibus ab inuicem distantia, alterum in Mauritania versus Africam, cui nomen Abilæ: alterum in regni Granatici ora versus Hispanos, cui Calpe nomen: per quorum interuallum subit latratus maris, quem

*Plus outre*

quem Gibraltar, siue sinum Seuillanum, aut  
 Hispalensem nuncupant. Fabulantur Poë-  
 tæ hoc angiportu quondam steterisse magnæ  
 molis

molis rupem isthac maris ingressum pro-  
 hibentem; qua Herculis viribus, beneficio-  
 que sublata, iter Oceano factum esse, & ad  
 tanti boni monumentum erectas ab illo duas  
 columnas ferunt duabus his præcipuis or-  
 bis partibus, Africa & Europa. Enimue-  
 ro ut studuit diligens vetustas, monimen-  
 tis, pyramidibus, ac fornicibus præclarè  
 gesta, expeditiones sue suas ab obliuione  
 vindicare (quemadmodum Alexandrum  
 per militares expeditiones fecisse scribunt)  
 sic ille profectioibus, expeditionibusque  
 modum illic ponens, Columnas memora-  
 biles creditur erexisse. De quibus non pla-  
 nè constat, naturane illic factæ sint, an arte,  
 aut vi structæ. Verum est hoc quidem, ste-  
 tisse illic fanum in quo sacrificium obtulif-  
 se certò traditur Hannibal, dum bellum  
 in Italiam pararet: vbi etiam columnas  
 duas æreas fuisse certum est, altitudine  
 vtramque VIII. cubitorum summa pul-  
 chritudine. Limes orbis vulgò dictus est:  
 vltra quem nauigasse prius ferunt neminem  
 vsq. ad Caroli Quinti tempora, dum Iustra-  
 tæ ab eo, suisque, ac Lusitanorum classi-  
 bus, repertæque sunt fortunatæ Insulæ ac  
 variæ opulentæ gentes vsque in Orientis,  
 & Occi-

& Occidentis partes, cuius rei gratia, & vt præstantiam ac magnitudinem actorum in posteros latè longèque testaretur Imperator, Symbolo hoc (Plus oultre, Quod Latine Vterius vertere queas) vsus est amplissimam spem sibi tribuens ultra penetrandi.



Primus orbis Monarchiam nactus Cæsar Augustus ac pacificus Imperator, Capricor-

pricornio sidere natus, tantà hunc observa-  
 tione profecutus est, vt pecuniã impressione  
 Capricorni cudi fecerit : hoc modo fau-  
 stum ac solemne prælagium fortunæ suæ  
 magna confidentia sideri acceptum ferens .  
 Reperias etiamnum aurea & argentea nu-  
 mismata capricornuta , pedibus comple-  
 ctētibus orbis sphæram, in tergo vel copiar-  
 cornu, vel Amaltheæ : quod posterius in  
 iis quæ ex auro conflata sunt, conspicitur,  
 in argenteis verò, accessit clauus, siue guber-  
 naculum nauale orbi sphærico, superaddi-  
 tum. Habet autem vtrumque inscriptio-  
 nem hanc: A V G V S T V S .

*Iuxta*

*Inextricabilis error.*

Sphynge monstro, velut singulari, arcano Symbolo vsus est Augustus Cæsar Imperii suscepti initio, significaturus, res Principis serias, grauioresque causas, & deliberationes non esse plebi committendas. Cuius generis præsertim sunt sacrae, & diuinæ, ne imminuta auctoritate vilescant. Eadem propemodum ratio mouit Aegyptios adpingere tēplis suis Sphyngem. Eius generis duas Sphynges nactus erat Augustus (teste Plinio) inter maternos annulos, arte sic effigiatos ac persimiles, vt alter ab altero

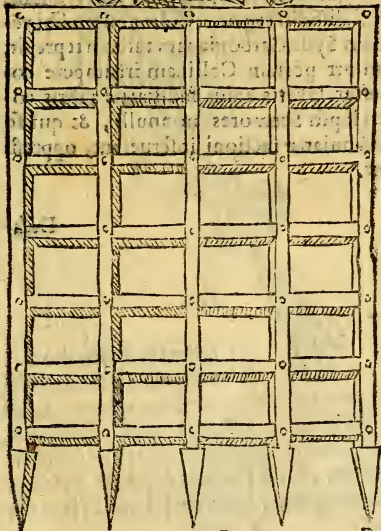
altero nõ posset villo pacto distingui. Quo-  
rum altero, vice sigilli, bellis intestinis, a-  
cta edicta' ve absentis, ab necessariis consi-  
gnabantur, æstimato simul temporis, cau-  
saru' mve statu. Affirmat Dion ab Augusto,  
Attica expeditione occupato, factam A-  
grippæ, ac Mæcenati, præcipuis rerum Ro-  
manorum administratoribus potestatem re-  
signandarum tabellarum, priusquam in  
Senatum perferrentur. Quapropter ab Au-  
gusto sigillum acceperant, Sphynxis ima-  
ginem referens. Non fuit tamen a scom-  
matibus eares libera (scribente Plinio) pro-  
pter ænigmata, quæ Sphynx proferebat: na-  
to subinde proverbio, & calumnia: Mirum  
non videri, si Sphynx, adferret ænigmata.  
Itaque Augustus, iocos euitans ab suspe-  
ctæ, & ingratae consignationis modo absti-  
nuit: Sigillo in Alexandri Magni effigiem  
commutato. Tandem propria, ac genuina  
sua imagine sigillavit. Quo genere dein-  
ceps Tiberius, Caligula, Claudius Cæsar,  
Domitianus, cæterique ordine Cæsares vsi  
sunt.

Dion.

Plin.

Sueton.



*Securitas altera.*

C

Pere

Ferrea crate, cuius officium intra propugnacula, & in arcium oppidorumque portis valet, pro symbolari prouerbio vsus est Angelorum VIII. Rex Henricus. Eiusmodi ad portas militare obstaculum Romæ factum fuisse scribit Appianus, Res Roman. ciuili diffidio urgente, eâ Imperium sibi vendicans Sylla Carbonianam turbam repressit, cum per portam Collinam irrumperere conaretur. laxatis enim insidiariis rastris eorum lapsu Senatores nonnulli, & qui se Carbonianæ factioni inseruerant, oppressi sunt.

Appian.

Dedo-

HEROICA.  
Dederitne viam casusue,  
Deusue.

39



Lotharingæ familiæ ce-  
lebritatē & præstantiam re-  
stantur monumenta virtutis auitæ, tres nimi-  
rum alites sagitta transfixi, quam iaculatus  
est Bulloniësis ille Godefridus in turrim Da-  
uidicam, ostensa signis militaribus per obsi-  
dionem Hierosolymanam: præfagium sanè  
indi-

Chron.  
Lothar.

indicās celsitudinem auctoritatemq̄. Regiæ  
 suæ dignitatis, ac Hierosolymitanę creatio-  
 nis. Testantur Lotharingici Duces hoc Sym-  
 bolo transfixorum alituum insigniti, in suis  
 enim & publicis numismatibus, in hunc vs-  
 que diem religiosè id reseruant.

*Fortitudo eius Rhodum tenuit.*



Equestri

Equeſtri Ordini Annuntiatorio ab ſe in-  
 ſtituto magnificum nomen, ex ſuo fecit A-  
 matus Vertius Comes v. Sabaudia. Quem Chron.  
 Sabaud.  
 inſigniri voluit aureo torque: nodis (quos  
 ab amoribus nuncupant) ſubtilibus & arte  
 implexis, quatuorq; literariis characteribus  
 æquè diſtante interfertis, adpenſaque ima-  
 gine & historia Annuntiationis ab angelo  
 Virgini matri facta. Characteres autem ſu-  
 perſcriptum elogium etiam designant, &  
 magnitudinem gloriæ Amato primo Comi-  
 ti partē, ac cæteris ordine deinceps Succello-  
 ribus Sabaudia, dum enim claſſe Rhodum  
 peteret, ſupperias aduerſus Chriſtiani nomi-  
 nis hoſtes laturus, de Rhodia & Equeſtri re-  
 ligione benemeritus eſt. Designatus etiam  
 eius Ordinis & præſidiorum Imperator, ad-  
 ministrationem Rhodianæ militiæ ſuſcepit,  
 & in poſteros heredes tranſmiſit, arcem Ae-  
 reſem obſidione liberauit, ac ſublato pericu-  
 li, & tyrānidis metu, Rhodianis alacritatem,  
 libertatemque peperit. Igitur & auctor ipſe  
 Comes in eum Equeſtrem Catalogum ſe pri-  
 mum nuncupans alios quatuordecim com-  
 memorauit, quos eiufmodi torque aureo no-  
 bilitaret. Sunt autem hi:

*Comes Vertius.*

*Amatus Geneuensium Comes.*

*Antonius Belliicensis Dominus.*

*Hugo Chalonius, Arlaici Dominus.*

*Amatus Geneuensis.*

*Iohan. Viennensis, Galliarum Admirallus.*

*Guillielmus Gransonius.*

*Guillielmus, Chalamonius.*

*Rolandus Veysius Borboniensis.*

*Stephanus Nothus Baumensis.*

*Gaspar Monmerius.*

*Barlus Forassius.*

*Thennardus Menthonius.*

*Amatus Bonnardus.*

*Richardus Musardus Anglus.*

**Non**

*Non inferiora secunda.*



*Solema*

Solemne fuit acpium, Margaretæ Illustris. Nauarrorum Reginae floris Calthæ Symbolum: Cuius coloris tanta cum Sole similitudo est, quanta vix alii rei vlli: nam quoquo versum illum adcomitatur, atque per ortum & occasum, pro eiusdem ascensu & declinatione, pandit & contrahit florem. Porrò non temere proprium hoc sibi Symbolum adscripsit Princeps piissima, vt euidenter exprimeret, se cogitatus suos omnes, affectus & vota, actaq. omnia, cælesti & sublimi illi Soli iustitiæ Deo Omnipot. soli sapienti, æterno, accepta referre: vtpote cælestia toto pectore meditans.

Ante



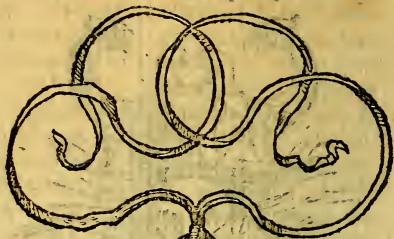
*Antè ferit quàm flamma micet.*



Philippus Burgundiæ Dux, hoc Symbo-  
lo vsusest: igniario è silice ignem eliciente:  
quod notauit difficultatem commissorum  
inter se bello Principum potentiorum: quo  
fit vt alter tandem ab altero absumatur, ster-  
natur, & in perniciem pertrahatur. Cui cons-  
iuncta accedit ingens calamitas, iactura gra-  
uior, & periculorum colluniës hinc illinc  
grassantium.

*Pretium*

*Prelium non vile laborum.*



Paul.  
Aemil.

Anno post Christum natum 1429. Senatus Equestris Ordinis ab eodem Philippo Burgundiorum Duce initium sumsit, adonatione aurei Velleris, magnificum nomen sortitus:

fortitus: adsciuitque adeo hic Dux in numerum amplissimæ, ac nobilissimæ societatis 24. intemeratæ fidei Heroas, singulos insigniens splendore aurei torquis, in quo ostenditur ignarij illius, multiplicati tota torque, & silicis Symbolum, vellasque aurum in pectus excurrens: imitatus isthic (ut putatur) Jasonis classicam expeditionem in Colchos, hac veluti obseruatione sectandæ virtutis, ac pietatis: cuius tam studiosus Princeps fuisse scribitur, ut Boni cognomen meruerit, eximiasque benigni ingenij laudes: quarum seriem Epitaphium eiusdem, ipsius donati velleris inuentionem apertam faciēs, explicat in hunc modum:

*Pour maintenir l'Eglise, qui est de Dieu maison,  
L'ay mis sus le noble Ordre qu'on nomme la  
toison.*

Quod itidem Latino disticho utcumque vertere possis in hunc modum:

*Tuta à nobilibus, quò Ecclesia firmior esset,*

*Nobilis inuentus Velleris Ordo mihi est.*

Admissi sunt autem in album istorum torquatorum post Ducem auctorem omnium primi:

*Guilielmus Viennensis, S. Georgij Dom.*

*Renatus Pottius, Rupensis Dom.*

*Domini-*

- Dominus Remblaus.  
 Dominus Montis acuti.  
 Rolandus Huquerquius.  
 Antonius Vergius, Dammartini Comes.  
 David Brimeus, D. Lignienfis.  
 Hugo Lanoius, Sanctorum Dom.  
 Iohannes Cominij Dom.  
 Antonius Tholongeonius, Burgundia Marscallus.  
 Petrus Luxenburgicus, Comes Conuersanus.  
 Iohan. Tremollanus, Ionuella Dom.  
 Iohan. Luxenburgicus, Belreuidery Dom.  
 Gilbertus Lanoius, D. Villervallenfis.  
 Iohan. Villerfius, D. Isteadami.  
 Antonius Croij & Renthij Dom.  
 Florimundus Brimeus, Mafficuria Dom.  
 Robertus Maminarum Dom.  
 Iacobus Brimeus, D. Grignienfis.  
 Balduinus Lanoius, D. Molembafius.  
 Petrus Bausfremontanus, Charnij Dom.  
 Philippus Teruantij Dom.  
 Iohan. Crequius.  
 Iohan. Croius, Turonij, ad Matronam Dominus.  
 Flam

*Flammescit uterque.*



Collisa in sese durius duo laurea bacula,  
ignem concussu reddunt, si Plinio creditur.  
Idem facere leonis ossa, plerique autumant.

D

Sic

Sic & concursu potentiorum certum est oriri  
 grauius periculum: vt verum sit vulgi iacta-  
 tum prouerbum: Dura duris non quadrare  
 in opere sartorio. Huius Symboli descriptio  
 ad S. Andreæ quam dicunt crucem pertinet,  
 qua & domus Burgundica signis militarijs  
 prodiens solebat in aciem venire. tametsi  
 interpretationem non per omnia similem  
 recipiant.

Sara.

In nomine domini Amen  
 Anno domini millesimo quingentesimo  
 octavo die mensis Martij  
 In curia archiepiscopalis  
 D.

*Sara à chi tocca.*

Id est,  
Eius erit  
quem cō-  
tinget.



Formidabilem ac præfente periculo ple-  
nam eifè Principis iram admonitus difce ab  
exemplo ignitæ ollæ, quæ in turbem fi ruat,  
abfque nocumento ruere nequit. Symbolo  
hoc videmus olim Iohan. Borbonium Du-  
cem vsum plerifque in locis fui foli Borbo-  
nici, & Eueutheropoleos, feu Villæfrancæ  
Beauioleix.



Greg.

Videas Struthiocamelum, siue struthionem stupendo apparatu, plumarum ostentatione, volatum mirum conari, nec eo quidquam altius à solo leuari. Facit quod hypocritis proprium est, quibus splendida foris, ac turgens religionis sanctimonia, verùm præter simulationem si ultra scrutaris, delitescunt intus & ex aduerso mendacia.

Humana

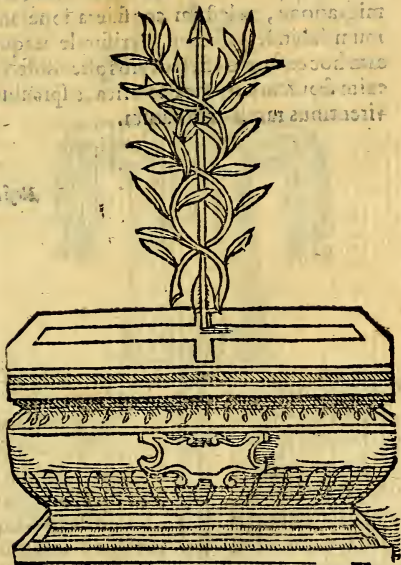


*Humentia sicis.*



De iis qui prouerbio ignem & aquam circumferre dicuntur intelligi potest, Galeatij Vicecomitis I. I. Mediolanensium Ducis Symbolum: quod si vsurpare solebat. Titio seu Sudes erat ardens, vasculis duobus fusque deque aqua repletis. Aliam etiam interpretationem (si alius cogitemus) admittat, animi scilicet passiones in homine (cælesti beneficio) ductu rationis extingui. Super hæc & eo ipso Ducis illius magnanimitas significatur, vt qui Flandrum quendam illustrem, qui prior eodem utebatur Emblemate, monomachia gloriosè superarit, ac propterea hoc illius Symbolum pro victoriæ monumento, victoque ex hoste trophæo sibi vendicauit.

*Sola vivit in illo.*

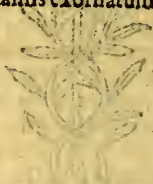


Summæ pietatis Heroïna, Diana Pic-  
taviensis, Illustrissima Valentinaturn Ducissa,

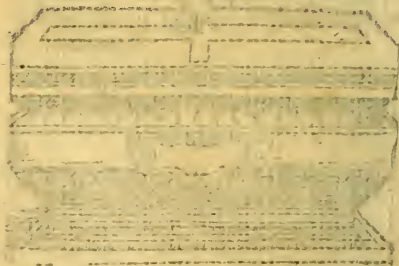
D 4

firmam

firmam de resurrectione mortuorum spem  
 habens, quæ sit morte in alterius vitæ com-  
 migratione, caelestium consideratione ani-  
 mum subinde pascebat. Verisimile itaque,  
 eam hoc exemplo affectus pios ostendisse. Est  
 enim sepulchrum, & ex eo micans spiculum  
 virentibus ramis exornatum.



*Restat*



Et sic de resurrectione mortuorum spem  
 habens, quæ sit morte in alterius vitæ com-  
 migratione, caelestium consideratione ani-  
 mum subinde pascebat. Verisimile itaque,  
 eam hoc exemplo affectus pios ostendisse. Est  
 enim sepulchrum, & ex eo micans spiculum  
 virentibus ramis exornatum.

*Resat ex victore Orientis.*



Saladinus Sultanus Babylonie, & Damasci, Aegyptique Rex, regnante in Galliis Philippo Augusto, moriturus Alcalone, stetit, ut interius

indusium statim à morte per Ascalonem civitatem ab Oecono suo lancea per medium transfixa circumferretur, præcone altum exclamante:

Hist. Eng. Montrelet.

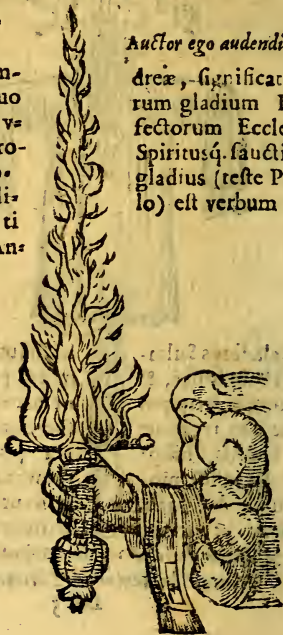
*Qui modo flectebat validas Orientis habenas,  
Mortuus hoc tantum in Tartara nigra tulit.*

Cerriſſimum monumentum hoc ſit pe-  
tentiffimo cuique, omnia morte auferri, nu-  
e omq̃. è viuis migrare, nō ſecus atq. inopem  
& viliffimum  
quemque.

Enſis flam-  
meus, quo  
ſymbolo vs-  
us eſt Caro-  
lus Borbo-  
nius Cardi-  
nalis ſub ti-  
tulo D. An-

*Auctor ego audendi.*

dreæ, ſignificat ve-  
rum gladium Præ-  
fectorum Eccleſiæ,  
Spiritusq̃. ſancti qui  
gladius (teſte Paul-  
lo) eſt verbum dei.



*Non qua super terram.*



Alimentum spiritus panis est caelestis, seu Sacramentum corporis & sanguinis Christi, sub typo Exod. 16.  
 mannae praesignatum: quod in cibum Israelitarum olim è caelo demissum est. Symbolum hoc à Reuerendissimo D. Cardinale Turnonio usurpatur.

*Ab insomni non custodita Dracone.*

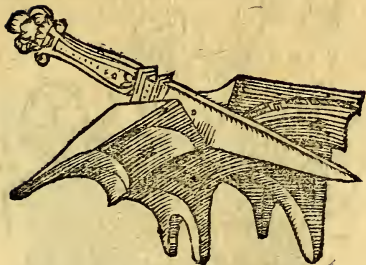


Nequidquam aduigilante dracone Hercules ab horto Hesperidum rapuit aurea mala. Quibus virtutes passim, & clara facinora intelliguntur. Quo Emblemate vitur R. D. Cardinal. Ferrariensis.

Non



*Non quàm diu, sed quàm bene.*



Cultrum Philosophicum à D. Thoma Aquinate plerique asserunt fuisse fabrefactum, sed diuturna astrorum observatione, talem confectum vi siderum, ut incudem per medium secaret. Arguendum ex hoc, non esse rebus ritè perficiendis spectandam temporis moram, dummodo ad amissim omnia transacta sint. Vnde Suetonius Augustum Cæsarem dixisse scribit: *Sat citò, si sat bene.* Suet.

Qua,



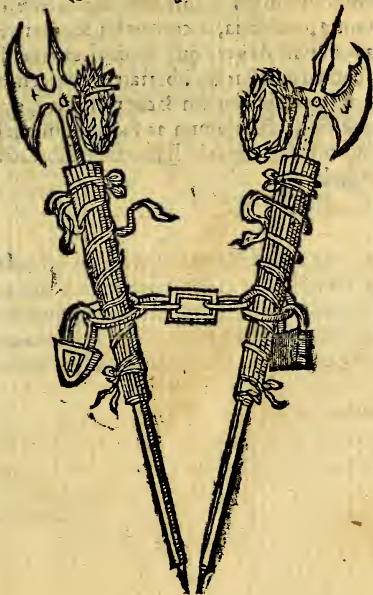
4. Reg. 2.

Prophetam Heliam corpore & anima  
 igneo curru per aethera sublatum legimus:  
 eadem metaphora veri adoratores in spiritu  
 ac feruenti meditatione caelos vsque sursum  
 conscendunt. Quo fit, vt credamus pia pe-  
 ctora amplissimis, diuinisque solatiis ditari,  
 & re-

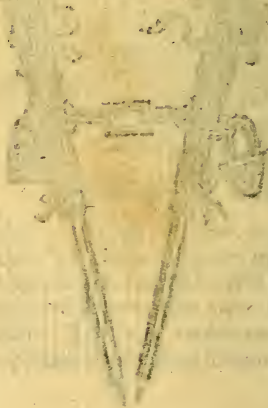
& recreari. Alludit & Ouidius eò, Pythagoræ mentionem faciens in hæc verba:

Mente deos adit, & quæ natura negat  
Visibus humanis, oculis ea pectoris hausit.

*Hoc Latio restare canunt.*



Laureolis quondam & corollis virgarum-  
 que fascib. instructi quidam Romanos Con-  
 sules anteibant hastati, hoc spectaculo signi-  
 ficantes triumphos nobilissimæ Italiæ, & v-  
 niuersum orbis imperium, ac Romanos lau-  
 dem & summam dignitatem conciliasse sibi  
 summa prudentia, & concordia, & amore er-  
 ga Rempub. At vero quæ spectantur vincula,  
 & catenæ, hastarum libertatem coërcentes,  
 significant, seruitutem & captiuitatem, qui-  
 bus exinde seditionum ac factionum male-  
 ficio turpiter vsque in hunc diem labefacta-  
 tur Italia.



Ars

*Arbitrij mihi iura mei.*



Priscis Alanis & Burgundionibus, nec non  
Suevis ( teste Methodio ) mos fuit signis  
militaribus præferre fœlem animal carceris  
impatientissimum . Quo Symbolo arbitrij,  
ac libertatis appetentiam suam insinuabant.

Method.

Est A. *Mihi*



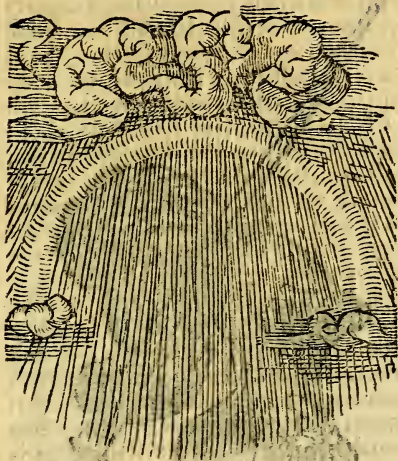
Dion.

Imperatori Augusto tanta fuit Mæcenaris auctoritas, ut illi maris terræq. gubernacula committeret. Quamobrem hic pro suo Emblemate ranam figurabat. Nisi forsitan aliàs id in Syriphiat. ranarū quæ, Plinio auctore, mutæ sunt, significationē faceret. Hoc enim pacto tutum, velatumq. secretum, ac fida taciturnitas representari potest. Quæ virtus ipsi adeo Mæcenati familiaris fuit, ut hunc eo nomine Augustus ipse non parum veneraretur: non minùs eiusdem aduersus inuidiosa scommata odium admirans.

Plin.

Eutrop.

ΦΩΣ ΦΕΡΟΙ ΗΔΕ ΓΑΛΗΝΗΝ.



Serenissima Francorum Regina Catharina Iridem caelestem, certissimum splendidae serenitatis, ac tranquillae pacis signum pro Symbolo usurpat.

Engraving of a rainbow over a landscape, with the text 'Serenissima Francorum Regina Catharina Iridem caelestem, certissimum splendidae serenitatis, ac tranquillae pacis signum pro Symbolo usurpat.' and a faint signature 'G. Kneller del.' and 'J. W. Kneller sculpsit.' at the bottom.

*Vltorem vlciscitur vltor.*



**Carolus vi. Galliarum Rex dum animo**  
**indulget suo in vlciscenda Oliuerij Clifsonij**  
**Conne-**

**Frohard.**



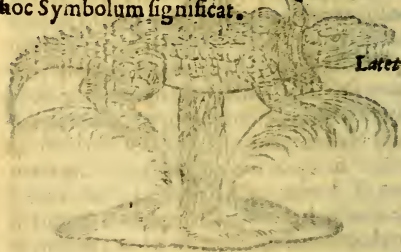
Connestabilis sui causa aduersus Petrum Craonium, infaustum ex omine finem consecutus est. Quod & vsuuenire certum est ijs qui præcipiti libidine in vltiones procliuiores sunt, præsertim in causis aliorum. Instruxerat is exercitum in Britonum prouinciã, de Duce pœnas sumpturus, quod Craonianæ causæ patrocina-retur. Faciente igitur illo iter per saltum Mansensium, siue Cænonanorum, occurrit sub medium duarum arborum vir quidam incognitus, paupertatē præ se ferens, arreptumque came Regium equum, Regemque sistit, sic locutus apertè: Ah Rex, vltra ne pergito, sed potiùs redito: es enim à tuis vëditus. Quæ res supra modum Regem ipsum territauit, atque adeo commouit, vt metu totus expalluerit, horroreque infremuerit: huc etiam eo malorum accedente, quòd vehementer adhuc iuuenis ac rerum imperitus esset, valetudinarioque, & febrili corpore. At verò exercitus Præfetti, confirmantes Regis dubiam sententiam, audentiùs pergebant. Egressos memoratam filuam sequebantur æstuantes Regij pueri duo, quòrum alter cassidem Regiam, hastam alter militarem manu gerebat. Hoc autem dormitante, in caput illius qui cassidem fe-

rebat, Regia lancea excidit. Eo strepitu Rex,  
 ac spectro hominis illius ignoti adhuc per-  
 turbatus, fremebundus subsiliit, ac furenti  
 similis ensem vibrat, nulloq. suorum ordine,  
 rationeue habita, velut inter medios hostes  
 feriens erumpit in hæc verba: agite, agite,  
 perditite proditores. Regijs pueris fuga sibi  
 consulentibus, sensit vim tragædiæ Regis  
 frater, Aurelianorum Dux, non procul à Re-  
 gio latere subequitans, quæ ipse Rex summo  
 impetu, ac vibrato mucrone, sic aggressus  
 est, ut nisi Ducem celeritas fugiendo libera-  
 ffer, de vita periclitaretur. Tandem labore fa-  
 tigatus Rex, equusq. ad ingentes concursio-  
 nes fatiscens ab equite quodam sistitur, & ad  
 Cænomanos lenius reducitur, animo vsq.  
 adeo consternatus, ut valetudinem desperatam  
 præ se ferret. Quo factum est, ut ea militaris  
 inchoata expeditio cessaret, exercitusq. sol-  
 ueretur. Postquam verò in Regiam venit,  
 factus est. Rex solito debilior, adeoq. in po-  
 sterum intermittenti recurrentiq. phrenesi  
 obnoxius, ut ea res miserabilis admodum  
 fuerit, & ex ea infelici expeditione magnam  
 certe infortunium accesserit ipsi regno, quod  
 vel in hunc vsque diem persentiscit vulne-  
 ra seu vestigia tantæ calamitatis.



Exstat etiamnum ærea moneta Augusto  
 Cæsari inscripta, in cuius altera parte typus  
 est Crocodili palmæ arbori adligari, addito

Prouerbio: *Col. nem. id est, Colligauit nemo.*  
 Quo Symbolo indicare Cæsar voluit, nemi-  
 nem ante ipsum de victa Aegypto trium-  
 phasse. Quippe Aegyptū refert Crocodilus  
 solus in flumine Nilo (cuius exundatione  
 Aegyptus fœcundatur) repertus. Præterea  
 verò impositus palmis est Crocodilus, quo  
 spectatores admonitos faciat, per Aegyptum  
 ab Augusto pio Principe triumphos ductos,  
 cuius victoria & pace parata, velut pluuiali  
 solatio, & beneficio recreari Aegyptum por-  
 tendit. Denique Augustum aduersus Anto-  
 nium & Cleopatram clarum præualuisse  
 hoc Symbolum significat.



Exemplum quodammodo simile est illi quod  
 in Aegypto reperitur, ubi crocodilus in  
 Nilum se extendit, & in Aegypto  
 reperitur, ubi crocodilus in Nilum se  
 extendit, & in Aegypto reperitur.

Latet anguis in herba.



Dū legimus flores, & humi nascētia fraga,  
 tam accuratē à colubro nobis cauendū est,  
 quàm is facilē nos mortifero veneno suo pe-  
 rimere potest. Sic & speciosis ac plausibilibus

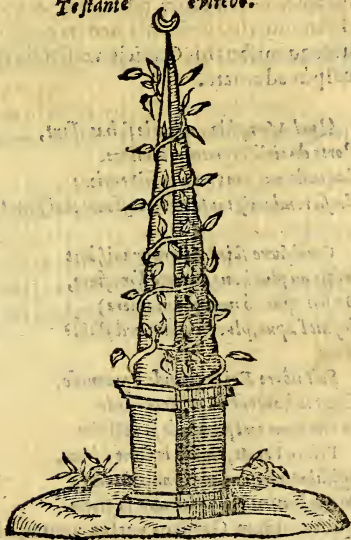
auētoribus librisūe legendis vigilandum, ne  
in absurdas aut minū8 æquas sententiās, opi-  
nionē8ue incurrentes, animorum iācturam  
faciamus.

*Labuntur ni-  
tius harent.*



Vt muscæ à læuibus locis veluti speculis  
 delabuntur; asperis & canis insident: sic pro-  
 spero rerū statu facillimè excidere solemus,  
 cū in aduersis nos vtcunq̃ sustineamus.

Testame  
 erirebo.



Reuerendissimo Cardinale Lotharingo Cluniacensem Abbatiam suam nouissimè ingressuro pro cœnobij valuis erectum erat ipsius Emblemata, videlicet, Pyramis in summo apice nouilunium ostentans, & ab imo ad summū vsq. viridanti hedera cincta, ac subsequētib; his Gallicis versiculis circūsculptis adornata.

*Quel Memphien miracle se haussant,  
Porte du ciel l'argentine lumiere,  
Laquelle va (tant qu'elle soit entiere  
En sa rondeur) tousiours, tousiours croissant?*

*Quel sacre saint Lierre grauissant  
Iusqu' au plus haut de certe sime fiere,  
De son apui (ô nouuelle maniere)  
Se fait l'apui, plus en plus verdissant?*

*Soit nôtre Roi la grande Pyramide,  
Dont la hauteur en sa force solide  
Le terme au ciel plante de sa victoire:*

*Prince Prelat, tu sois le saint Lierre,  
Qui saintement abandonnant la terre  
De ton soutien vas soutenant la gloire.*

*Quos quidem Gallicos versus vtcunq. Latinè sic vertere liceat:*



*Hæus, noua quæ Lector Memphitica pyramis isthac, Ouid.  
Cornua quæ Phæbes vertice clara gerit,  
Phæbes, continuo crescit qua tempore, donec  
Nocte suum toto fundat ab orbe iubar?*

*Et sacra quid sibi vult hedera hæc serpensq; li-  
gansque  
Pyramidem, summum hanc culmen adusque  
petens:  
Illius & nixu fulcrum sibi conficit arctum,  
(Mos nouus) & circū hanc vndiq. tota virens?*

*Pyramis hæc est Rex, qui Maestate verendus,  
Vel posuit summo clara trophæa Polo:  
Ast hedera hæc sacer Antistes, clarissime Princeps,  
Tu fueris iusta cum ratione mihi:  
Nam tua quæ virtus, planè mortalia linquens,  
Ipsius laudis sustinet ipsa basim.*



*Intra*

*Inter eclipses exorior.*



Prægrâdis  
& magnifi-  
cus ille cra-  
ter aureus  
Delphini  
Regij, pris-  
cum illum  
Apollinis  
cerui crate-  
rem, quem

ad felicem eius natalem trahi potest.

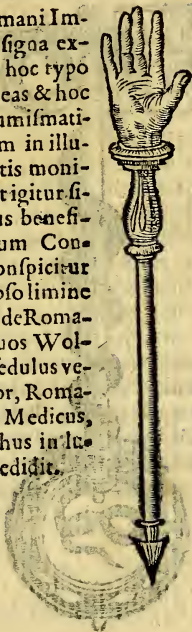
inter lucida  
sidera relatū  
Poëtæ fabulā-  
tur, mihi re-  
ferre videtur.  
Ceterum In-  
scriptio seu  
additum A-  
pophthegma

*Talis quidem est interpretatio Paradini. Atqui ego a. paternam, quæ est: Donec totum impleat orbem, alludere voluisse putaverim.*

*Fidus.*

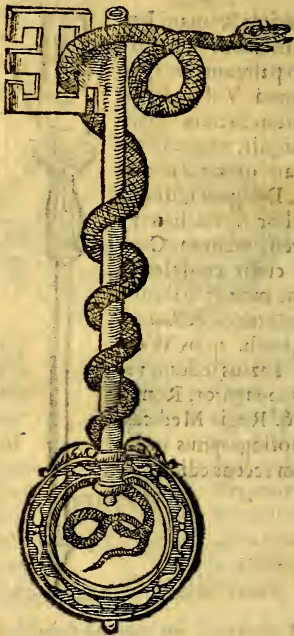
## Fiducia concors.

Exercitus Romani Imperii anteibant signa expansam palmam hoc typo ostentantia. Videas & hoc passim tum in numismatibus antiquis, tum in illustri eo antiquitatis monumento. Designat igitur signum hoc vetus beneficium ceu manum Concordiæ cuius conspicitur effigies, mox ipso limine Commentarior. de Romanor. Repub. quos Wolfgangus Lazius sedulus vetustatis indagator, Romanorumq. Regis Medicus, & Historiographus in lucem iam recens edidit.



Scilicet.

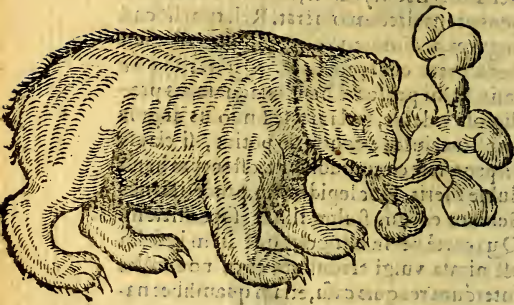
*Scilicet is Superis labor est.*



Non

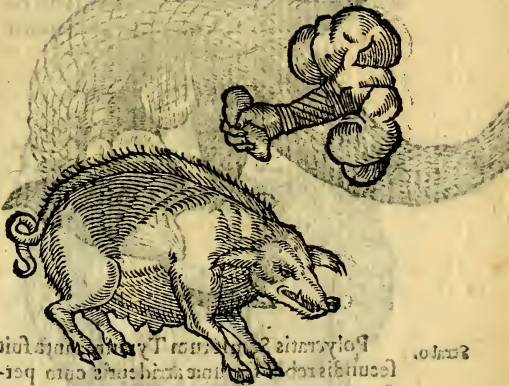
Non procul à valuis ædiū Lacedæmonij Senatoris Leontychidæ, clavi sese olim serpens viuis circumuoluerat. Relatum hoc ad augures, ac diuinatores, prodigium esse apud Senatorem contendebant. Quibus ille sic inquit: Mihi profectò haudquaquam res prodigiosa videtur, si clavi sese sinuosus anguis implicuerit: sed è contrario potius, si clavis serpenti sese circumuoluerit, ostentum haud dubiè fuerit. Hoc lepido ioco prudētissimus Senator eorum stultæ illusit superstitioni. Qua certè vel in hunc quoque diem infecta est nimia vulgi credulitas circa nonnullas interdum res quæ casu, etiam quamlibet naturali, modo tamen insolito, oriuntur: cum sint, inquam, si propius exquirantur, naturæ planè consentaneæ. Denique, huiusmodi superstitionibus adesse videtur aut præposterum iudicium, aut inconstantia fidei: quæ humano captui plerumq. de prauatis traditionibus talem corruptelam inducit.

*Horrent commota moueri.*



Exasperati, fumantisq. vrsi saevitia, ne-  
 tiquam est ptouocanda: quemadmodum nec  
 hominis ira, perciti, maléque affecti, indi-  
 guantisq. animus, à quo nil nisi periculó-  
 sum, & exitiale, possit expectari, haudqua-  
 quam est iritandus.

Si sciens fallo



Populus Rom. positis armis, pacem factur-  
 us cum hoste, solemnem, eamq. firmam his  
 ceremoniis statuebat, ut is penes quē facta  
 fuerat cum hoste transigendi potestas, suam  
 filice, saxo ue ferret, proferens hanc sen-  
 tentiam:

Quod porco huic contingit, contingat mihi si  
 sciens fallo.



Strabo.

Polycratis Samiorum Tyranni tanta fuit secundis rebus fortunæ aridentis cum perseverantia successus, ut eam vel minuere, vel immutare aliquando tentauerit: sumptuosissimo nimirum annulo in mare proiecto. Qui tamen ipse in cuiusdam à piscatoribus capti piscis ventre repertus est. Quod ob factum Persarum Satrapa Tyrannum hunc postea interceptum, & apprehensum suspendi miserèq. strangulari iussit. Sic blandimenta fortunæ (quæ mundus hic passim pro felicitate ducit) nec certa nec constantia sunt.

aut



aut diu mansura: & quò fulgētiora apparēt,  
eò ferè facilius, ac celerius, quemadmodū &  
natura fragile vitrum, læduntur.

*Ecquis emat tanti sese dimittere?*



Meminit Valerius Maximus Regis cuius- ValMax.  
dam, qui, cū illi esset oblatum diadema, lib.7.c.2.  
restitit paulisper, priusquam in caput poneret, & meditantus in hæc verba prorupit:  
O nobilem magis, quàm felicem pannum, quem si  
quis penitus cognoscat, quàm multis solitudinibus,  
& periculis, & miserijs sit refertus, ne humi quidē  
iacentem tollere vellet.

Communis quo minus.



Lace

Lacedæmonius quidam olim à nonnullis  
 ideo pusillanimitatis notatus, quòd in scuto-  
 depictâ haberet muscâ, eamq̃ vulgari nō  
 maiorem, quasi hac indicatione pugnâ sub-  
 terfugeret, & instar muscæ nollet ab hoste  
 palam videri, respondit: Quin imo ego  
 comminus hostem excipio, & sic adior, vt  
 quamuis pusillum sit signum, possit vel ab  
 hoste cognosci.

*Transfundit pasta venenum.*



Sunt quidam adeò deprauati, atq. natura  
 contumeliosi, vt atrociss. quibusq. virulen-  
 tarum linguarum percipiendis calumnijs de-  
 lectentur, quo postmodum, si quēquā ab ijs  
 infectari cōtingat, eum ipsum durius pūgāt,  
 atq. si possint quidē, mœrore ad necem adi-  
 gāt. Qua in re illi ipsi imitantur vespas, quæ

serpētē auiditate summa depascētes, aculeos  
suos venenatiores, ac proinde accepta ex ijs  
periculosiora, lætaliaorāq. vulnera efficiunt.

*Celsa potestatis species.*



In Pōpei Magnifigillo annulari (in quod Iulius Cæsar illo interemto ad se allatum plutarch. incidens, amarius fleuit) Leonis ensem vibrantis cælata erat effigies, scribente Plutarcho, in arduæ forsitā, & magnanimæ signum expeditionis.

*Prostibuli elegantia.*



Sapiens noster in Prouerb. suis comparat Pro. 11.  
porco in rostro annulum aureum gestan- Circulus  
ti mulieris prostitutæ decus. aureus,  
&c.

F 5

*Ardua*

*Ardua deturbans vis animosa quatit.*

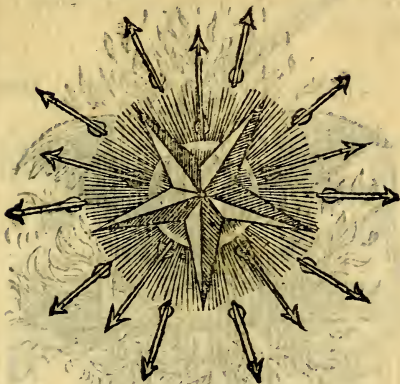


Ad difficiles res, & arduas superandas, summa industria, labore, ac diligentia opus est: aquilæ videlicet exemplo, quæ dum ceruum adoritur, in eius cornua sese conijcit & conquassat, puluereq. (quem plumis suis prius ad hanc rem congerit) ita huius oculos operet, ut tandem de rupe aliqua, vel montis altiss. iugo sese ipse præcipitem det.

Plin.

Vias

*Vias tuas doctrine demonstra mihi.*



In quarta ea triremi, quam Cæsari ad eius expeditionē Tunicicam Andreas Dorius, Imperij Admirallus fabricari iussit, radiantis sideris, & vnde quaque velut per gyrum sagittis emicantis simulacrum erat, in continuam diuini ductus, & potestatis in hac expeditione implorandæ admonitionē.

- A A H A

Vnica

*Vnica semper avis.*



*De indolis, moribus, ingenio, et consuetudine*

Theoph.

Quemadmodum Phœnix semper vnica;  
 sic optima quæque, & pretiosissima sunt in-  
 uentu difficillima. Vsa est hoc Symbolo Se-  
 renis. Heroïna D. Helionora ab Austria,  
 Francisci Galliarum Regis vidua.

Α Π Δ Α



HEROICA. ΠΑΛΑΙΩΣ ΕΚΚΟΛΙΣΤΑΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΟΥ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΟΥ. ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΜΟΥ.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ



Ensis

Ensis bellicus Gallicus in armata manu cum  
 ascriptione Α Π Λ Α Ν Ω Σ hodie loco  
 symboli domino Connestabili, fidem si-  
 gnificat.

*Riens*

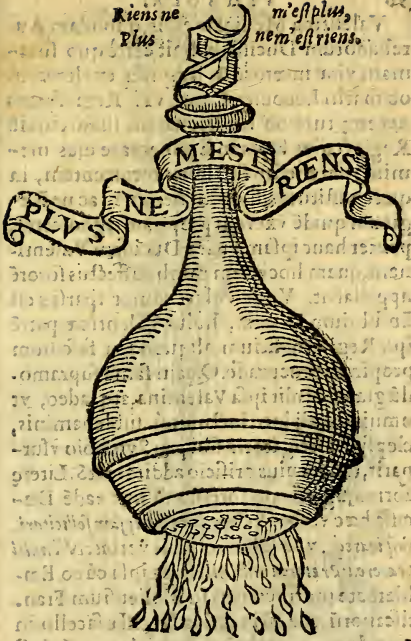


Ensis

Riens ne  
Plus

m'est plus,  
nem'est riens.

Idest: Nil  
mihi pre-  
terea,  
Præterea  
mihi nil.



Val

Valentina Mediolanensis, quondam Au-  
 relianorum Ducissa, habuit certè quo sum-  
 mam vitæ mœrore & lacrymis expleret: tū  
 ob mariti Lodouici, Caroli VI. Regis fratris  
 necem; tum ob infortunatam illam eiusdē  
 Regis (cuius supra in Emblemate eius me-  
 mini) phrenesim suis horis recurrentem, in  
 qua constitutus, suorum neminē, ac ne Re-  
 ginam quidē vxorem propriam agnosceret,  
 præter hanc ipsam vnam Ducissam Valenti-  
 nam, quam hoc etiam morbo affectus sororē  
 appellabat. Vnde vulgò rumor sparsus est  
 Insubrium Ducem, huius Valentinae patrē  
 ipsi Regi veneficium aliquod seu fascinum  
 propinari procurasse. Quam famā supramo-  
 dū grauatē tulit ipsa Valentina, atq. adeo, vt  
 omnis solatij loco luctuumq. subletaminis,  
 clepsydrā irrigatoriā sibi pro Symbolo vsur-  
 parit, super cuius orificio addita erat S. Literę  
 forma, significans fortassis de hac eadē Du-  
 cissa hæc verba: *Solam sepe sese ipsam sollicitari,*  
*suspirareq.*, vñ à subiunctis his verbis: *Nil mihi*  
*preterea; Præterea mihi nil.* Quæ ipsa cū eo Em-  
 blemate pluribus locis in Blossiensium Fran-  
 ciscanorū æde, tū in ipsius Ducissæ sacello, in  
 quo a heno tumulo inhumata iacet, tū eius-  
 dē ædis ipsius chori circumquaq. vestibulo  
 descripta conspiciuntur.

Petr in aultre non.

Idest: Nō  
altri.

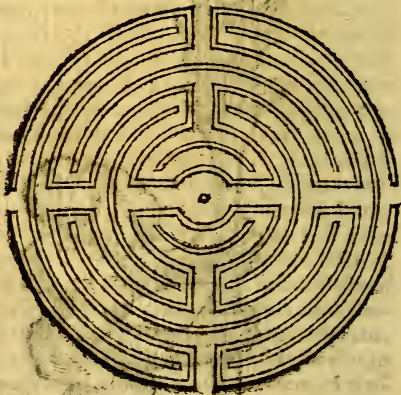


G

Remus

Remus ardens ac flammatus, Symbolum Gallici Admiralli Andreae Laualli fuit. Quod spectatur in suburbio oppidi Melunensis. Estque feruentis & officiosi in Regem, patriamque zeli indicatio, praesertim verò in suscepta per Oceanum nauali provincia.

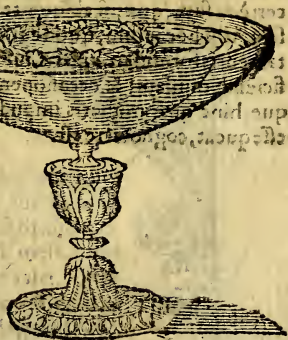
*Fata viam inuenient.*



Laby-

Labyrinthi Symbolum, quod Boisdelpini Dominus Ambrunensis Archiepiscopus usurpat, significare forsitan potest, nos ad viam æternæ vitæ inueniendam à Dei gratia duci, ea sanctorum illius præceptorum velut filum nobis ad manum exhibente. Quod semel arreptum perpetuo insequentes, à periculosis aberrationibus horrendum mundi huius anfractum diuertamus.

*Quid non mortalia pectora cogunt*



P<sup>lis</sup>,

Cleopatra grauitè ferens, & indignans, M. Antonium toties amorum suorum periculum facere, quodam olim in conuiuio, siue quo huic de se in posterum occasionem præberet, non ampliùs diffidendi, siue aliam ob causam, voluptuosè admodum & prisco more delitari cœpit: variis nimirum, quorum erant veneno perlitæ frondes, florum corollis. Ex quibus capite gestatis plexas, atque contritas aliquot in eius pateram coniciebat, illi persuadens, vt ebiberet. Verum enimuetò dum id facere tentaret, admota manu sic inquit: Ah anime mi Antoni, ego certè ea sum, quæ, si absque te viuere possem, tibi hoc ipsum, quod curiosis tuis tentamentis formidare videris, iustam nunc efficiendi causam, & occasionem habeo. Atque hinc quæ mulieris impudicæ audacia esse queat, cognoscere est.

10





*In sibilo aura tenui.*



Melancholiz Musica  
 ex natura sua inimica  
 est, atq. hinc furorem ex  
 vehementi melācholia  
 natū sedare valet. Quo-  
 circa & grauedinem ab  
 atra bile flegmatib. ob-  
 ruta suffocataq. manan-

tem excitare potest. Quo morbo retulit quidam vidisse aliquando sese quendam affectum, atq. adeò consopitum, & indormientem, vt ab eo ne verbum quidem extorqueri potuerit, præterquam lyra personante, ad cuius symphoniam, caput arrigens, ridebat, ad quæsitæque respondebat. Quæ res argumento est, nõ paruam esse cum anima Musicæ affinitatem. Quod & ipsum liquidò nobis Heliseus Propheta demonstrauit, dum ad spiritum suum Propheticum reuocandũ, atque pro populi sui, extrema siti pereuntis, remedio ad Deo supplicandum, sibi citharæ accersiri iussit: atq. ad hunc modum quod precibus suis, supplicatione q. postulabat, à diuina clementia impetrauit. Iam verò consummatus lyricen ille Dauid an non Saulis Regis animum maligno spiritu agitatum consolabatur, & refocillabat cū huic, quàm diu citharam ille pulsaret, infestus esse malignus spiritus desineret? Symphoniacæ hæc proinde Musica diuini quiddam obtinet, cum non tantum ægris corporibus valetudinem restituat, verum etiã animam ad contemplationem erigat, eamq. consoletur, & quasi cælicam efficiat. Quocirca & dæmonibus ipsis, qui certè sunt aliud nihil,

quàm

¶ Reg. 2.

2 Reg. 17

quàm desperatio, animi contractio, te riculum, pertinaxq. desolatio, inimica est. Denique vt in Musica ex vocibus differentibus concors symphonia conficitur, ad eundem modum & ex contrariæ naturæ, morumque hominibus vnanimis fieri consensus, & concordia, Deo ipsi præ cæteris rebus vniuersis accepta, conseruari potest.

*Finem transcendit habendi.*



Improba Caliphæ Baldacensis, Mahometicæ Legis summi Pontificis avaritia infelicem ei peperit exitum: hunc enim prælio captum pro sua insaturabili auiditate Tartarorum Princeps Haalon tractari iussit, nimirum vt eduliorum loco præter immanes, atq. auro plenas lances, & vasa nihil apponeretur, ei que, quoties hæc afferrentur, à ministris in hæc verba insultaretur: Accipe, ede, quod maxime semper cupisti, amasti, accipe & te saturato.

*Nem cadit in quemquam tantum scelus*

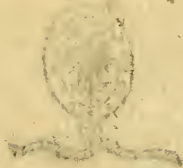
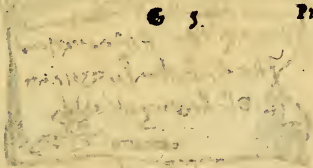


Sic

Sic luerunt innocentes adolescentulæ pa- Collus.  
 tris sui Dionysij Syracusani Tyranni iunio-  
 ris commissa facinora. Locrenses enim, patre  
 Dionysio è regno deturbato, sævitiam il-  
 lius vlciscentes, ob stupratas civium suorum  
 filias & coniuges, tenellas adhuc virgunculas  
 illius filias quibuslibet stuprandas permise-  
 runt: demum nulla innocentia ratione ser-  
 uata, sed Barbarica truculentia adactis in  
 vngues manuum aculeis inaudito dolore vs-  
 que ad mortem persecuti sunt.

6 5.

Presa



Pressa est insignis gloria facti.



Nicomediæ olim Imperatoris Iuliani A-  
 postatæ Christianis scholarum vsus, & om-  
 nem circa Rempublicam administrationem  
 interdicens sanctio publicè edita est: quam  
 Diuus Iohan. Martyr, Christianæ religio-  
 ni tyrannide quavis, omniq̃ue genere sup-  
 pliciorum magis cum exitio coniunctâ esse  
 animaduertens, propalam auulsit, atque la-  
 ceravit. Quo facto docemur, nullam esse  
 debere humani commenti quantamcum-  
 que etiam interminationem vsque adeò for-  
 midabilem, vt conscientiam nostram nuta-  
 re, aut dissimulare quid cogar.

Histor.  
 Eccles.  
 Marty-  
 rol.

*Cede*

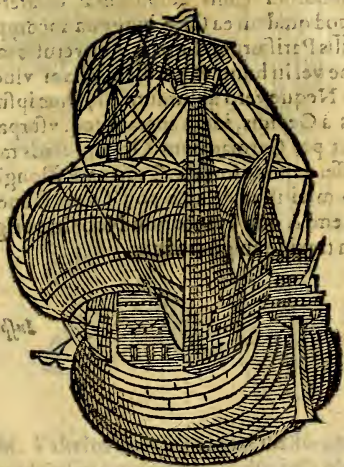
*Cedo nulli.*

Termini, Romanorum Dei, qui ne Ioui quidem ipsi cessit, effigiem Erasmi. Rot. pro Symbolo vsurpabat. Quam rem illi Carbalus Fraciscanus vitio vertit, eidem improperas, ac obiiciens id ab Erasino nimis quassa arroganter factum, vt pote qui nemini mortalium doctrina cedere vellet. Tamen si ea quo.



quoque sententia de morte, vltimo extremoque omnium termino, quem nemo vnquam subterfugere valeat, accipi possit. Quo responso ipsi Carbaialo satisfacit.

*En altera qua vehat, Argo.*

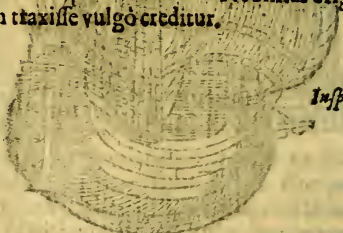


Fuit priscis seculis Franconum, siue Francorum gens naualis, & naualis artis exercitissima,

Latin.  
Pacat.  
Sid. A-  
pollinar.  
B. Rhen.

tissima, si Latino Pacato, Sidonio Apollinari, ac Beato Rhenano credimus. Placuitque genti, ut quacumque sibi regione urbis condendæ locum sedemque sibi deligerent, ei suo nautico honori & antiquitati cōueniens Symbolum navis amplissimæ dicaretur. Quod quidem ea sorte insignita incomparabilis Parisiorum Lutetia sibi vetusto nomine vel in hunc vsque diem etiam vindicat. Neque verò absurdum est, hoc ipsum illos à Gepidis, idem antea quoq. vsurpantibus per Germanicum Oceanū claris mutasse: natione fortassis Troiana & à longinquo mari illuc delapsa post Troiæ subuersionem. A qua Francorum Nobilitas originem traxisse vulgò creditur.

Method.



Inspe-

Fait par le sieur de la Roche  
Comte de la Roche, & de la Roche  
Comte de la Roche

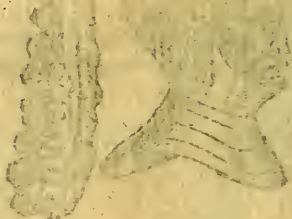
*Inesperatum auxilium.*

M. Valerius Romanus cum Gallo quodam aduersario monomachia dimicās olim  
 insperato auxilio vicit: utpote in cuius cassidem coruus inuolans, eiq̄. insidens, ita hosti  
 oculos

Liuius.  
 Plin.  
 Gellius.

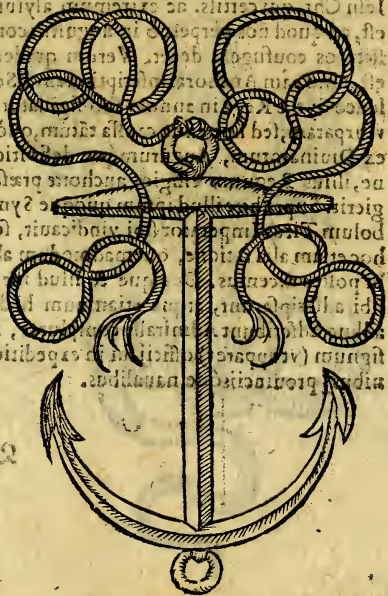
oculos vellicarit & obfuscarit, vt à Valerio tandem superatus sit. Vnde Valerius hic ab eo coruo Coruinus etiam cognominatus est. Quamquam si victoriam ipsam spectes, non eam sibi virtute propria, sed diuina prouidentia vindicare possit. Nihilominus tamen eidem Coruino ab Augusto Cæsare statua erecta est, cui coruus in galea sublimi sederet, in huius facinoris monumentum.

Tutum



In Valerio Romanorum Gallo quo-  
 rum aduentu proconsulis huiusmodi  
 imperioque huiusmodi in eius casu  
 deinde in huiusmodi, huiusmodi, huiusmodi  
 oculis

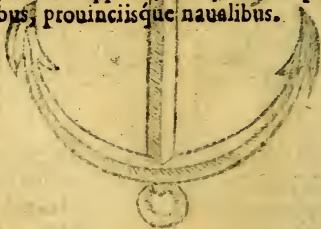
Tutum te littoze sistam.



H

Ancho-

Anchore Symbolum huc adscripsimus in  
 Heb. 6. signum sp̄s salutis nostræ in Salvatore N.  
 Iesu Chr. qui certiss. ac extremum asylum  
 est, ad quod nos perpetuò in angustiis con-  
 stitutos confugere decet. Verum quidem  
 est, olim eam Anchoræ inscriptionem à Se-  
 leuco Syriæ Rege in annulo suo sigillatorio  
 usurpatam, sed hoc ea de causa tātum, quòd  
 ex Diuinatorum, Augurumque definitio-  
 ne, illius Regnum effigies anchoræ præsa-  
 ppian. gierit. Super hæc illud ipsum quoque Sym-  
 bolum Titus Imperator sibi vindicauit, sed  
 hoc etiam alia ratione, quemadmodum ali-  
 bi postea dicemus. Denique & illud idem  
 sibi adscripserunt, atque etiamnum hodie  
 adhuc adscribunt Admiralli complures, in  
 signum (vt apparet) officij sui in expeditio-  
 nibus, prouinciis que navalibus.



Qu

Quò tendis?

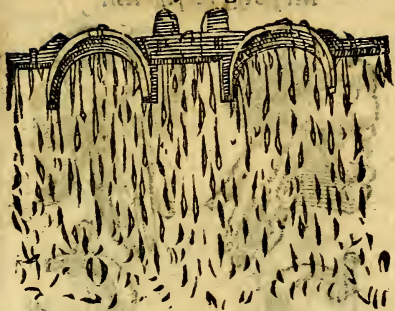


Jac. 3.

Præter alia quæ secum lingua trahit incommoda, D. Iacobus eam prædicat veneno tinctam, & mortiferam, gubernaculo nautico (cuius ductu totius navis moles regitur) illam conferens. Quæ quidem sententiâ cum Biantis de eadem opinione concors est: ut qui Tyranno Aegypto Amasis qui ei integram feram immolatam hac lege transmiserat, ut eiusdem quod deterrimum probatissimumque esse censeret, sibi remitteret, solam linguam remiserit. Cùm igitur tanti momenti sit ea corporis particula, nemini mirum videri debet, quòd sepris, & quasi valuis duplicibus eam natura repressit: quarum patefactione, citra prudentiæ rationisque arcem illius, atq. vim moderantis consensum, fruisi non debet: aliàs ubi absque præmeditatione lingua excurrit, horrenda res est transitus huius vestigium, periculosusque ac infaustus exitus.

Putresces



*Putrescet iugum.*

*Computrescet iugum à facie olei*, scribit Esaias Esa. 10. libertatem spiritus per aduentum Christi restituendam, vaticinatus. Per quem adoptionis ac Dei filij, & heredes, in Dei charitate, præceptorumq. obseruatione augescentes, oneroso illo iugo legali & à seruitute laxantur. Quandoquidē hoc Spirituali Iubilæo, conscij delictorum absoluuntur, debita remittuntur, proscriptis & extorrib. in patriū solum reditus cōceditur, hereditasq. restituitur, seruis, hoc est, peccato vænū latis seruile iugum illud excutitur: idq. beneficio Iesu Christi, veris. olei, & vnguenti misericordiæ, alacritatis, & gratiæ.

*Nec fas est, nec posse reor.*



Non qui vinculis ferreis, carceréue detinetur, sed qui vitiis, & sceleribus inuoluitur, captius est iudicandus. Quamquã enim in Herodis carcere duplici cathena vinctus seruaretur Petrus Apost. suppetias illi tamen angelo ferente, ab illius manibus eadem cathena excidit, quò is per ostium ferreum, Diuina voluntate (quæ humana, quantumuis potenti machinatione vel conatu præpediri neque potest neq. debet) tum vltro patens, euaderet.

Semine ab athereo.

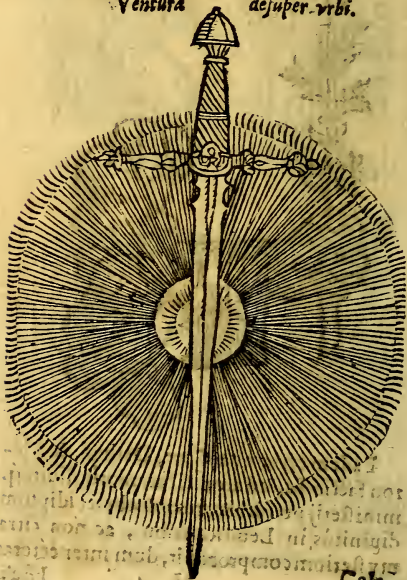


Eadem terra quæ Core, Dathan, & Abi-  
 ron factiosos, & Aaronici sacerdotij, diuiniq.  
 ministerij perturbatores absorbit, id ipsum Num, 16  
 diuinitus in Leuitica tribu, ac non citra & 17.  
 mysterium comprobauit, dum inter ceteras  
 Israël-

Israëlitarum tribuum virgas in tabernaculo  
 Domini erectas postridie vna Aaronica ger-  
 minans, ac florida, nec non & amygdala pro-  
 ferens apparuit.

*Ventura*

*desuper vrbi.*



*[Faint, illegible text visible through the paper, likely bleed-through from the reverse side.]*

**Cal-**

Calamitosa Hierosolymitanæ urbis sub-  
uersio post Christi Domini passionem à Ro-  
manis facta, compluribus portentis certò  
ante indicata est: præsertim verò comati si-  
deris in medio igne ad formam rutili ensis  
apparentis, totoque anno etiam supra tem-  
plum Hierosolymitanum immoti cõsisten-  
tis: veluti signo, diuinam iram de Iudaicæ  
gentis impietate per ignem, ac sanguinem  
sumturam supplicium. Quod & ipsum non  
modò contigit, verùm etiam cum vsque ad-  
cò rabida fame, vt eius adacta violentia non  
defuerit infelix mater, quæ proprium filium  
manducarit.

H

S

In

HEROICA. Ioseph. Egesipp.

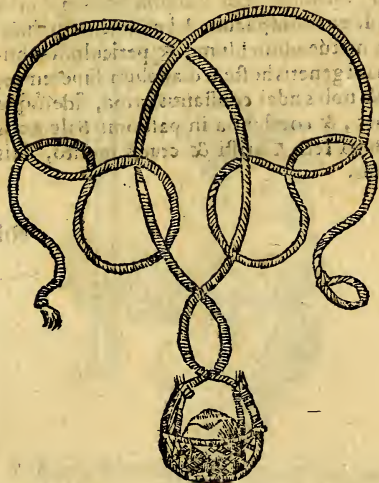
*In utrumque paratus.*

2 Esd. 4.

Israëliticus populus à suo è captiuitate Babylonica reditu, ob cōtinuas hostium depopulationes, altera manu arrepta trulla, Hierosolymitana mœnia reædificare, altera strictum habere gladium coactus est. Quæ res mysticè Christi Ecclesiæ ministros præfigurabat: vt qui ad erudiendos ignaros, & restituendos errantes in Fide (qui veræ ruinæ sunt) tum sedulò huc vacare teneantur, tum etiam

etiam præterea semper ancipiti gladio verbi  
Dei aduersus periculosos, & capitales ho-  
stes (qui vitia sunt, & scelera) magnanimè  
depugnare.

*Vindice fato.*



Simplex

† Reg. 17

Simplex adhuc, & pusillus orilio Dauid, verumtamen armatus caelesti gratia, cum formidabili gigante Goliath monomachiam inire non dubitavit: ac non quidem Saulis Regis vsus armatura, sed cōtentus funda, filicibus quinque limpidis, & pedo, formidabilem alioquin hostem strauit & de eo triumphauit. Ad eundem modum, vt metuendum illum, & periculosum humani generis hostem diabolum superemus, sola nobis fidei constantis arma, fidelisque spes, & constantia in passionis Saluatoris nostri Iesu Christi & crucis merito, satis sunt.

Nil

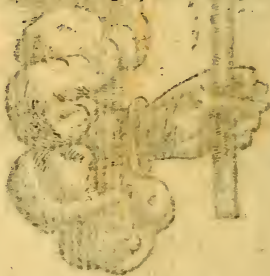


*Nil solidum.*

In Rom. Pontificum inauguratione, in-  
 terea dum de more facellum D. Gregorij  
 (in quo & plerique Rom. Pontifices inhu-  
 mati

mati iacent) Papa declaratus prætergreditur, ipsum præit cæremoniarum magister, gestans arundines, seu cannas duas, quarum alteri sursum appositæ est candela ardens, quam alteri cannæ, cui superpositæ stuppæ sunt, adhibet, incenditque, dicens: *Pater Sancte, sic transit gloria mundi.* Quod & ipsa tertio iterat.

Paradin. hic 2. Arundinum meminit, cum tamen in ipsa vnam tantum præferat.



Vtrum

In Roma. Pontificum insignia. In  
 facti dicit de more sacellum D. Gregorij  
 (quod & episcopus Roma. Pontificis in-  
 signis)

Vtrum lubet.



Claua

An. Gel.

Clava bellica oliuæ ramusculo circumli-  
gata tam pacis, quàm belli Symbolum iis  
exhiberi potest, quibus tam huius, quàm  
illius optionem deferimus. Quod & ipsum  
olim Antiqui caduceo unà cum hasta con-  
iuncta figurabant, veluti Romani ipsi Car-  
thaginensibus: aut certè duabus hastis, qua-  
rum altera acie chalybea esset armata, altera  
addito ligneo tuberculo retusa.



Ag 176

*Agere & pati fortia.*



I

Adcò

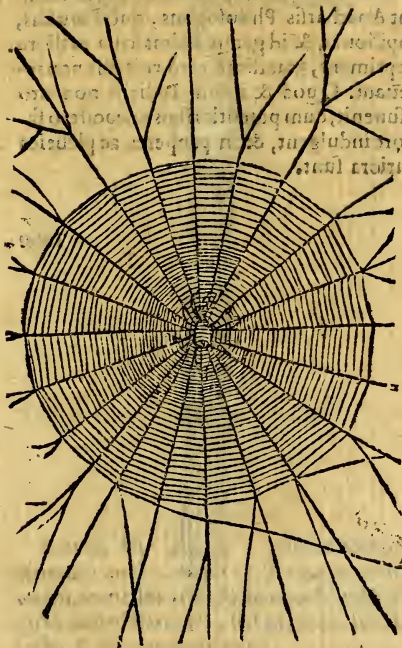
Livius  
lib. 2.

Adeo indignatus est C. Mutius cum pro  
Porsena Etruscorum rege qui Romam obsi-  
debat scribam regium interfecisset, vt dex-  
tram accenso ad sacrificium foculo inie-  
cerit.

*Lex*



Lex exlex.



I 2

A ra.

Val. Max  
Araneorum telis per similes Leges faciebat Anacharsis Philosophus, quòd muscas, papiliones, & id genus animalcula exilia opprimant, grandiora verò volatilia non irretiant. Quod & ipsum Iudiciis non raro vsuuenit, dum potentioribus præpostero favore indulgent, & in pauperes ac plebeios duriora sunt.





Tulus ab

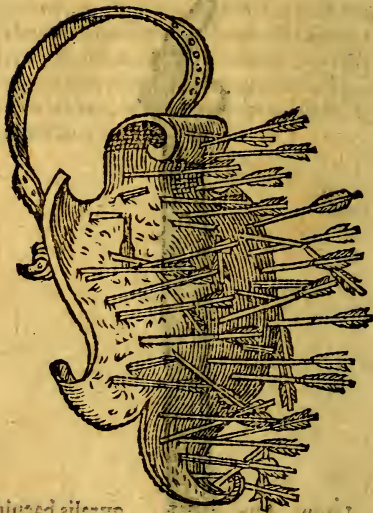
igne sacer.



Lituus, Au-  
Romulo prius  
neum, in mediis vrbis Romæ incēdiis haud-  
quaquam violatus est, sed in iis omnino il-  
læsus, & integer repertus est.

guralis baculus, Plutar.  
sceptrum ebur- Valer.  
Max.

*Parce Imperator.*



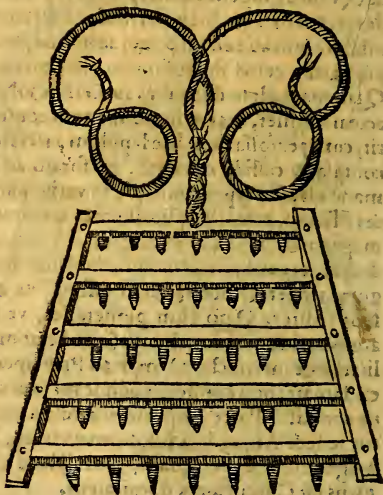
*Appian.*

M. Scævæ, Iulij Cæsaris exercitus militis  
 strenui, in eo certamine quod ad Dyrra-  
 chium aduersus Pompeium factum est, di-  
 micantis alter eorum erutus est, corpusq.  
 septies

Septies perfossum, & repertus præterea clypeus 120. iaculis confixus, nec non & super hæc (veluti quidem Cæsar ipse refert) eiusdem clypeus 230. locis perforatus: seruata nihilominus ab eodem porta, adituque propugnaculi cuius defensionem suscepit. Quinetiam idem dum aliàs in Gallis solus aciem sustinet, & cum hoste manum confert, coxa perfossa facieque lapidum iactibus contusa, & casside disrumpita, perforato ac è manu elapso clypeo, enseque in varias partes effracto, etiam duplici thorace armatus, magna audacia sese in mare coniecit, natandoque per medias undas (quas hostium sanguine tinxerat) hoc tandem effecit, ut ad suos rediret. Quò cum peruenisset, ut se armis exutum animaduertit (quod erat militari lege interdictum) cœpit ad Principem exclamare (non confidens adhuc tot superatis periculis) Parce Imperator: armis priuatus redeo. Atque hæc fuit Scævæ virtus, & magnanimitas, per quam, præmij loco adeptus est Centurionis dignitatem.

Cæsar.  
Sueton.  
Valer.

• 181111110, 11111111111111111111  
 1111111111111111111111111111111111  
**I**4 1111111111111111111111111111111111  
 • 1111111111111111111111111111111111  
 • 1111111111111111111111111111111111

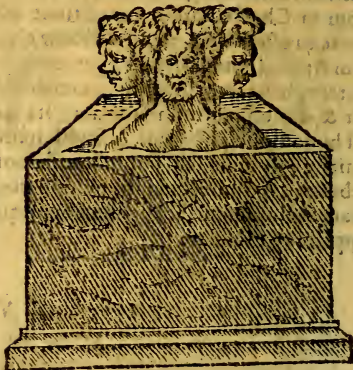
*Euertit & aequat.*

Guilielmus Hannoniensis, Ostreuenta-  
 nus Comes, Alberti Bauariæ Ducis filius,  
 Hannoniæ, Hollandiæ, simul & Zelandiæ  
 Comes, sub annum 1390. militari suo vexil-  
 lo pro

lo pro Symbolo præferebat cratis aratorix  
 formam auro refulgentem. Quod ipsum e-  
 tiam in Christianorum expeditione atque  
 exercitu ostentatum est ad Barbarix ciuita-  
 tem Aphrodisium dictam. Quemadmodum  
 autem glebas, & grumos agrorum proscin-  
 dit & resoluit rastrum aratorium, ita facile  
 est bono Principi, legum, & sanctionum æ-  
 quitate, ditionis suæ improbos, factiosos,  
 rebelles, & tumultuarios, quique contra  
 suam auctoritatem, ac dignitatem iniqui se  
 opponunt, coërcere.

I 5

Vlti-

*Ulterius tentare veto.*

Blond.

Ante Christi aduentum insinuata fuit Paganis, Gentilibus, & Ethnicis veritas mysticæ Trinitatis in Deo, veluti que vaticinio propositus Sabinorum Deus, quæ Sanctum-fidium & Semipatrem nuncuparunt. Deportatus est autem ab illis in Urbem, asseuerantibus, eum triplicem nomine existere, cum reuera esset vnus. Et si verò Trino illi templum consecratum esset in monte Quirinali, tamen vnus solius nuncupationem præferebat.

fererat. Tantique habitum fuit triplex illud  
 simulachrum, ut summam in iurandis  
 auctoritatem obtinuerit: sub quo intelligen- PHR.  
 batur trinus vnica potestate Deus: Nempe  
 Dius Fidius, qui medius erat. Religiosum  
 sanè fuit Sabinorum genus. Quare & inde  
 nomen iure sortiti etiam sunt. Ceterum  
 non dubium est, priscas gentes quibus reli-  
 gio fuit carior, ampliorem quoque lucem  
 ac veræ fidei cognitionem habuisse.

Ἀπὸ τοῦ σέβειν .i. à religione, ac Deor. cultu,  
 quasi Sebini, auctore Plin. lib. 3. cap. 12. Sil. verò Ita-  
 licus poëta dictos putat à Sabo. Sic enim habet lib. 8.

Pars laudes ore ferebant

Sabe tuas, qui de patrio cognomine primus  
 Dixisti populos magna dititione Sabinos.

Plinij tamen opinio, propter eandem vtriusque vo-  
 cabuli primæ syllabæ quantitatem, verisimilior ap-  
 paret.

Ser-



Exod. 21  
Deut. 15

Mosaicæ Legis rigor in seruos habebat, vt qui exactum seruitutis tempus impleisset, optio illi daretur, aut amplectendæ libertatis, aut se in perpetuū sub domini ius mancipandi. Hoc si seruus eligeret, herus aurem eius subula perforabat: eaq. dicebatur spontanea seruitus. Eadem deberet esse Christiani hominis, qui velut liber seruus sub lege gratiæ aurem Deo offerat, vt eam Dominus capacem & præceptis suis obsequentem efficiat: amplexandum ab vniuersis summum dei be-



ei beneficium. Quod & Psalmista innuisse videtur eo loco ubi sic habet: *Aures* (inquit) *Psal. 39.*  
*perforasti siue adaptasti mihi.* Sunt qui locum  
 Mosis aliter interpretentur: eiusmodi nimi-  
 um seruitutem spontaneam significasse eos,  
 qui se terrenis voluptatibus totos destinant,  
 nullam ætatem emendationi seruantes, nec  
 quando in libertatem spiritus (quæ est  
 eruitus per fidem in Iesum Christum) asse-  
 re se student: quare & aures illorum perpe-  
 nam calamitatem significat.

Etsi ad hunc modum citet locum illum Psal-  
 mæ Paradinus, vulgò tamen eundem ipsum hoc  
 lecto legimus: *Aures autem perfecisti mihi, non*  
*perforasti.*

Conditione nostra Deus invenit nos  
 Iacobus & Iacobus, Iacobus, Iacobus  
 Iacobus, Iacobus, Iacobus, Iacobus  
 Iacobus, Iacobus, Iacobus, Iacobus

*Sic terras turbine perflat.*



1 Pet. 5.  
Iac. 4.  
Luc 1.

Conditor noster Deus, iuxta diuum Pe-  
trum, Iacobum, & Lucam, superbis, elatis,  
peruicacibus, philautis, & arrogantibus re-  
sistit,

estit, humilibus autem dat gratiam. Atque  
 in eo ipsum imitari fulmen videtur, natura  
 sua res infernè constitutas degentesque in-  
 tactas relinquens, ac sublimiores tantum-  
 modo petens: quemadmodum testatur &  
 Horat. his verbis:

Horat.

*Sapius ventis agitatur ingens  
 Pinus, & celsa grauiore casu  
 Decidunt turres, feriuntque summos  
 Fulgura montes.*

Item &amp; Ouidius:

Ouid.

*Summa petit liuor, perflant altissima venti,  
 Summa petunt dextra fulmina missa Iouis.*

Velis

*Velin ara.*

Galeatus Maria, Mediolani Dux, Francisci Sfortiæ filius, in tantam mollitiem animi & libidinem lapsus est, vt quibuslibet honoratis etiam matronis & virginibus stuprum violentus adferret. Quod ipsum scelus exosum illum vsque adeò suis, & exteris quoque illi subditis effecit, vt tandem illud aliquando ei pessimè cesserit. Andreas enim Lampugnanus quidam Mediolanensis Aulicus, adiutus duobus etiam aliis comitibus, grauiter ab illo offensus ( præsertim verò quòd esset intolerabilis illi oppressio cuiusdam

dam Abbatis fratris sui, quam aduersus hunc  
 Dux idem in ipso cœnobio exercebat ) in  
 Ducis necem coniurauerunt. Quam qui-  
 dem posteaquam animo conceperat Lam-  
 pugnanus ipse, veritus sæpè Principis per-  
 sonam adoriri, vel impetere, vt. cuius illum  
 decor, ac forma reprimeret, & stupefaceret,  
 rationem excogitauit, qua in hoc instituto  
 perseuerare, & confirmari posset: nimirum  
 Ducis in tabula imaginem ad viuum expri-  
 mi curauit, in quam quotiescumque occur-  
 rebat, mucronem accedens figebat. Ea vsus  
 confirmatusque agendi consuetudine, in-  
 gressus aliquando templum cum coniura-  
 tis, Ducem, satellitio alioquin stipatum,  
 quasi salutaturus, adoritur, ac ter illato for-  
 titer in ventrem vulnere, mortuum sternit.  
 Hunc finem miser ille, ac sceleratus Prin-  
 ceptus habuit, qui nequaquam obseruaret di-  
 ctum illud Claudiani: *Non sic excubia, nec cir-  
 cumstantia pila, Quàm tutatur amor.* Et re vera  
 Creator noster, atque vltionum Deus, nobis  
 amicitiam, atque pacem tantopere com-  
 mendans, haud dubiè quicumque secusa-  
 gunt, eumque offendunt, vbique, ac vel ad  
 aras, vsque etiam punit.

*Calvus impendet.*

Sicer.

Dionysius Tyrānus, Siciliae Rex, olim aliquando à Thraſonico parafito quodā, Damocle nomine, obopulentiam, & Regium apparatus immodicē ſe laudari, atque adeò, ut cum prioribus vniuerſis mortalib. felicitatem prædicaret, animaduertens, aſſentatori ſuo re-

ſpondit ad hunc modum: Quādoquidem, inquit, omnino tibi noſtrum vitæ genus placere videtur, ô Damocles, age, lubetne tibi beatitudinē noſtram experiri ac de fortuna noſtra guſtare? Cui Damocles: Placet, inquit, Here, ſi tibi ho viſum eſt.

Quo-

Quocirca infertur iuber Tyrannus illi thalamum auro refulgentibus stragulis, erigi abacos instructos argenteis vasis arte & ingenio fabrefactis, tum circum mensas adstare eleganti forma, vestitūve adolescentulos, ad omne Damoclis imperium quasi obsecundaturos. Aderant vnguenta, corollæ, cæteraq. odore fragrantia: instructa erat mensa deliciis adeò, vt Damocles sibi videretur in summam felicitatem transcendisse, donec iubente Tyranno ensis è laqueari nudus, cuspe supra verticem assentatoris imminente, pilo equino subtenui impenderet. Ibi admonitus ille, ac præsentis periculo trepidans, ad istiusmodi, quas putarat, beatitudines nauseabat, ac neglecta adolescentum forma, & quidquid esset reliquum deliciarum, aurea vasa, corollas, & odores fastidiebat, ac metu plenus supplicabat, vt eiusmodi ludicris supersederet Rex, tam periculosam felicitatem à se deprecans. Qua in re satis expressit Tyrannus, beatitudinem esse nullam, vbi continuus esset metus, & grauissima extremi exitij angustia: maximè verò si hoc referamus ad vltionis diuinæ gladium, perpetuò supra infelicitum peccatorum ceruices fragili, tenuissimoq. filo impendentem.

Sati.



Heraclitus, Athenienses liberalis naturæ  
 dotibus contentos esse debere, quodq; sum-  
 ma cum pace, tranquillitateque viuerent, si  
 modo prudentes essent, significare cupiens,  
 vitro aqua pleno farinam manu iniiciebat.



*Vis est ardentior intus.*



Quemadmodum per caui trunci, & aridi medium ignis accensus, non negligendum periculum adfert, ab innato latenter incendio, sic Ciuitas intestinis seditionibus, & coniurationibus inflammata ob occultiores ciuium insidias formidabile trahit periculum, cum nec facile paretur remedium, priusquam ingens in Rempub. accedat incommodum. Conferri potest & hæc allegoria occultis amoribus, quos non sine graui

animatorum molestia, & dolore exæstuarè in-  
tus & plerumque perniciem adferre expe-  
rimur.

*Premitur, non opprimitur.*



Imperator Galba (Salomonis propemo-  
dum vsus exemplo qui maternorum ani-  
morum explorabat adfectus) in iure dicen-  
do, cum de proprietate iumenti quæreretur:  
leuibus vtrinq; argumētis, & testibus: ideo-  
que difficili cōiectura veritatis, ita decreuit,  
vt ad lacum vbi ad aquari solebat, duceretur  
capite inuoluto: atq; ibidem reuelato, eius  
esset ad quem sponte se recepisset.

Reg. 3.  
cap. 3.

Sueton.

*Magnus*



Erinacius, dum victum sollicitè quærit, si, quos offendit, fructibus ventrem pascat, non contentus est, sed callidus supinum se volutat, seraceis aculeis in ipsos quos passim offendit fructus confixis, & sub cavernas annonæ prospiciens comportat onustus. Sane suo exemplo, & sedulitate animal nos admonet, haudquaquam satis esse, si agros ampliores possideamus, nisi diligentia & parcimonia utamur. Hic certè proventus est longè certissimus, & quem imitari potentiores & opulètos convenit, exemplo à frugalioribus & locatariis ea cura & vigilantia utentibus accepto.



Præcipuum quærendæ subtilitatis & artis incitamentum est necessitas. Quod ipsum exemplo coruusille, cuius meminit Plinius, Plin. satis comprobavit, qui extrema siti laborans, conspicatus vasculum, in cuius imo aqua altius residebat quàm vt exsorbere eam posset, lapillis ordine callidus id tantisper implet, donec quæ in imo fuerat sursum supernataret, ac sic tandem sitim leuaret.

*Vindicta trahit exitium.*



Iudicium  
cap. 15.

Et qui coniurationis causas suscitant, & qui se socios faciunt, iure & merito pœnas æquidem luunt. Accidisse hoc 300. vulpibus à Samsonè per fata Philistinorum ad incendium segetum dimissis legimus.

*Aequari pavet alta minor.*



Tar-

Tarquinius Superbus, clam, & occultè  
 voluntatem suam absenti filio significare  
 cupiens, nec satis tutum ratus consilium a-  
 perire nobili quem miserat filius, eundem  
 in hortum suum obambulatum abduxit,  
 ubi singula quæ occurrebant, papaveris al-  
 riora capita bacillo detruncabat: hoc factò  
 nimirum intellexit filius, omnino patri pla-  
 cere, vt Proceres, præcipuique Gabianorum  
 (quibus cum patre insultabat, & inter quos  
 astu non mediocrem iam auctoritatem ob-  
 tinuerat) corripentur, extremoque sup-  
 plicio afficerentur. Atq. hoc inuolucro san-  
 guinariam sententiam figurauit filio Tar-  
 quinius, quasi censeret (quantum coniecta-  
 re licet) Principem ad parandam, ac sedan-  
 dam patriam, etiam subditorum potentiss.  
 quosq. sibi obsecundantes reddere debere.

*Esquii*

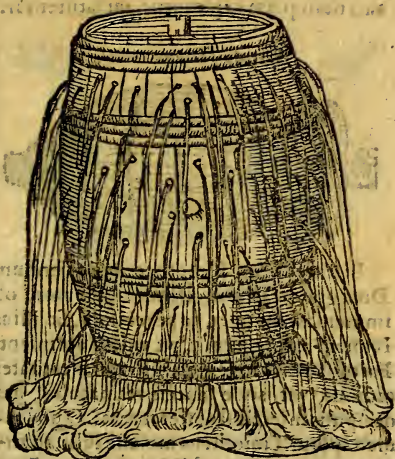
*Ecquis discernit utrumque?*



Cribri natura probos significat, qui, velut  
cribrum ipsum frumentum, vtiliaque grana  
ab inutilibus diuidit, ad eundem modum  
boni mali que scientiam diiudicare norunt.  
Quod improbi haudquaquam faciunt, quid-  
uis absque cribro & ratione congerentes.



Hâc illâc perfluo.



Danaidum dolium, iuxta poëtas, adeo vbiq. rimosum, ac perforatū dicitur, vt quid quid infundatur emittat, & eiciat: Quocirca huic, aut simili Plutarchus, Terentius, aliiq. auctores, garrulos, ingratos & avaros comparauerunt: quod garruli, seu dicaculi, arcani quippiam silentio tegere nequeant, sed omnia potiùs effutiant: ingrati numquam illi

Plutar.  
Terent.

illi qui ipsis bene fecerit, gratiam habeant: avari numquam explentur, aut saturentur.

*Virtutis fortuna comes.*



Suidas.

Pictores olim Timotheo Atheniensem Duci gratificari, aut assentari sperantes, ob immensas eius opes, ac potentiam, sic illius Iconem expresserunt, ut eidem dormienti Fortunam appingerent, illi varias ciuitates cassibus, variisque filaceis retinaculis, aut decipulis interclusas offerentem. Quod tamen ipsum Timotheus moleste rulit, animaduertens, eosdem felicitatem suam Fortunæ potius, quam virtuti adscribere. Ceterum Plutarchus id ab æmulis ei in eius inuidiam procuratum scribit.

Plurar.

Paradin. hęc retis, & cassis tantum meminit, cum tamen Icon ipsa nassam referat.

Pro-

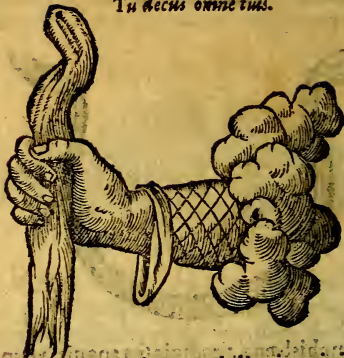


Amphisbæna, prodigiōsus anguis, ut in-  
itio, sic & cauda caput, quo & mordet, ac  
hostem, dum lubet, vel adoritur, vel fugit,  
gestans, Symbolum esse potest bifrontium  
proditorum, clanculariorumque domesti-  
corum hostium, quorum eò periculum ma-  
ius, quò ad nocendum hoc hominum gene-  
re, iuxta Ciceron. sententiā, efficacior nul-  
la pestis esse queat. De quibus nefariis ho-  
minibus Proverbiū etiam vulgò iactari  
solet in hunc sensum:

Aristot.  
Plin.

Ciceron.

*Alterā manu fert lapidem, panem ostendit  
alterā.*



Tro.  
Pomp.

Veræ, & antiquæ nobilitatis originem, præclara gesta pepererunt. Probat id Lyſimachi Macedonis exemplū memorabile, quo & animi præſtantiam, & indicationem, reliquiſſe & ad poſteroſ transmiſiſſe ſcribitur. Is enim Alexandri iuſſu, leoni obiectus, nouo pugnæ genere, in patentes leonis fauces manum fortiter inſeruit, extractaque vi lingua, feram præfocauit. Rex ſpectata Lyſimachi fortitudine tanta eum auctoritate poſtea conſtituit, vt urbem à ſe conditam illi nuncuparet, Lyſimachiam deinceps appellatam.

Vſque

*Vsq̄ue resurgit.*



L

Qua-

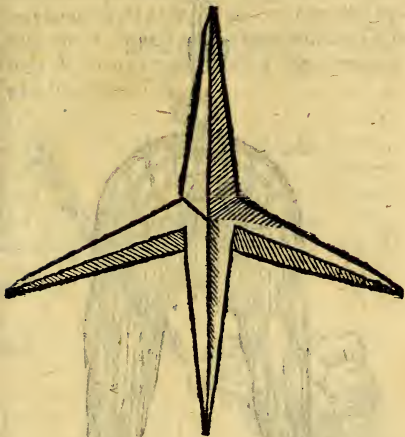
Quaquà versus torqueas, ingenuinam  
 semper est reuersura conditionem natura:  
 experientia sumpta ab arbusculis, in quas si  
 pergulas, aut intertexturas arte ducas, & ra-  
 musculos vi contrahas, nouas tamen propa-  
 gines in naturalem ascensum sunt produ-  
 cturæ. Idem vsuuenit animantibus quoque  
 & cæteris in natura rebus. Vnde natum fre-  
 quens illud adagium: *Non facies ex buteone,*  
*siue triorche, accipitrem, nec è rustico aulicum.*  
 Nam,

*Quo semel est imbuta recens, seruabit odorem,*  
*Testa diu. &*

*Naturam expellas furca, tamen vsque recurret.*

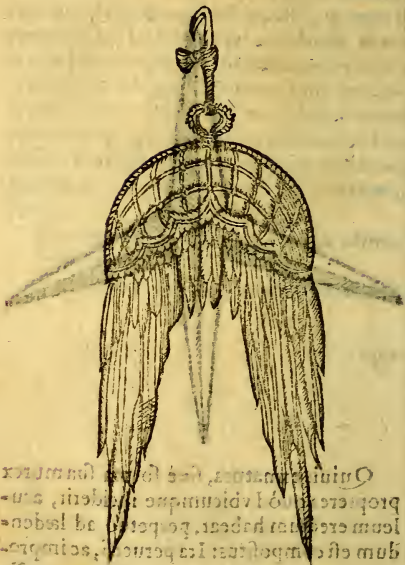
Quo-

Quocumque ferat.



Quis ex natura, siue forma sua murex  
propterea quòd vbicumque incidit, acu-  
leum erectum habeat, perpetuò ad læden-  
dum est compositus: Ita peruersi, ac impro-  
bi eos perpetua clade, aut detrimento affi-  
ciunt cum quibus versantur.

L. 3. Spe



Quinque sunt, quae sunt in mundo  
 propter quod in viciis sunt, sunt  
 leui creaturae habent, quae sunt ad laudem  
 dum est in viciis: in viciis, sunt in  
 illa omnia sunt, sunt in viciis, sunt in

Rerum mundanarum illecebra, si tantum  
 remius inspiciantur, magnificentissimum  
 quiduis



quiduis mortalibus pollicitantur, atque in  
 summam spem erigunt; sed enim si comi-  
 nus contemplantur, nil nisi meram esse va-  
 nitatem, & imposturam deprehendas. Tales  
 sunt & aucupatoriæ latebræ intricandis a-  
 uiculis compositæ.

*Vtteriùs ne tende odiùs.*



Contrà diuinam potestatem nihil neque  
 debet neque potest humana: quemadmo-

dum Imperatori Valenti liquido satis demōstratum est, qui Ariana hæresi infectus, posteaquã permulta iam super D. Basilij exsilio & proscriptione propria manu exarsisset, perficere tamen haudquaquam potuit, penna ipsa, vel tertio etiam atramentum emittere recusante: nihilominus tamen is ab impia lege, & decreto confirmando, ac subscribendo non prius temperavit, quàm eius manum ingens tremor inuasit, quo correptus, magnoque accedente metu, ac territatione, quidquid scribere cœperat, ipse lacerauit.



*Hæc*

Corinthios in dicitur  
 debet non in dicitur  
 dicitur

*Hæc conscia numinis et. a.*



- Sub Imperium Augusti Cæsaris (teste Plin.  
 Plinio) Romæ circum Solem apparuit stel-  
 lata corona, seu etiam velut ex spicis triti-  
 ceis, vnà cum versicoloribus circulis concur-  
 rentibus. Suetonius verò hoc ipsum prodigi-  
 um recensens, vnus tantùm circuli me-  
 minit instar Iridis solarem globum ample-  
 ctentis. Verùm enimuerò Plinij narratio-  
 nem propiùs secutus Dion, præter inaudi-  
 tam, quæ tunc apparuit insolitamque, cuius

Sueton.

Dion.

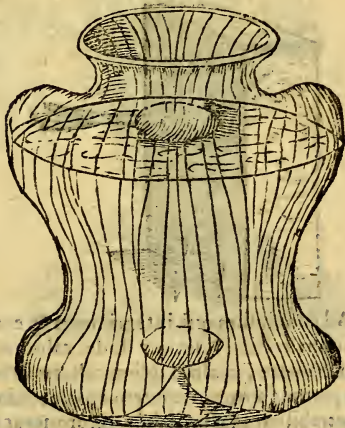
etiam meminit, stellam, asserit quoq. splendorem solis obscuriorem factum, accedentibus trib. aliis circulis amplioribus, quorum vnus similitudinem referebat coronæ spicæ. Addit alio vltiori loco Dion, Solem subfuscum interdum noctu lumen reddidisse. Demum hoc cōtat, Dom. Iesum Christum verum lumen, Solem q. iustitiæ tempore Augusti Cæsaris natum, cuius natiuitas & aduentus, summam totius boni mortalibus adferens, iam potuit cælesti ministerio demonstrari quàm fuit ostensa eius passio atq. mors iuxta Euang. Christi: quando videlicet obscurato solis splendore factæ sunt in ortu vniuerso tenebræ. Ceterum mirum videri non debet, si signa, & prodigia natiuitatem filij Dei præcedētia ab Ethnicis (quamquam ignaris) obseruata sint, cum & quæ passionem illius, ac resurrectionem sunt consecuta, summam apud ipsos etiam venerationem obtinent: nempe tenebræ sub eius mortem, à S. Dionysio Areopagita notatæ, dum per Aegyptum cum Apolophane præceptore philosophiæ operam daret, ac pro magnitudine dotis & ingenij intelligens Solem præter naturæ ordinem obscuratum pronuntiavit: *Aut Deus nature patitur, aut mundi machina*

Suidas.

*dissoluitur.*

*dissoluitur.* Insuper de excitato terræ motu sub Christi resurrectionem apud Plinium Plin. li. 3  
 ad legitimam annorum supputationē (collatione facta) scriptum eiusmodi legimus:  
*Maximus terræ memoria mortalium existit motus, Tiberij Casari principatu, xy. urbibus Asia una nocte prostratis.*

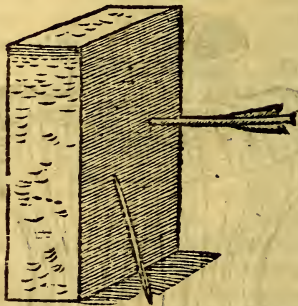
*Haud sedit inane.*



Recens, ac velut plenum succi ouum in Plin. Quind.  
 L 5 imum

imum mox mergitur, putridum in aquam  
missum supernatat. Ita quò minùs inest ho-  
mini prudentiæ, eò ampliùs insipientiam  
prodit philautia atque ambitione: Contra  
quò quis prudentior, & intelligentior, eò fit  
demissiore & tranquilliore animo, & ab o-  
stentatione alienior.

*Infringit solido.*



Ad eum ipsum qui integritatem & con-  
stantiam cordati hominis studet calumniis  
contaminare, malum ipsum calumniæ re-  
dit: perinde atque in caudem duram, & im-  
penetrabilem adacta sagitta, retorquetur in  
eum qui misit.

Sans autre guide.

Id est:  
Citra a-  
lium du-  
cem.

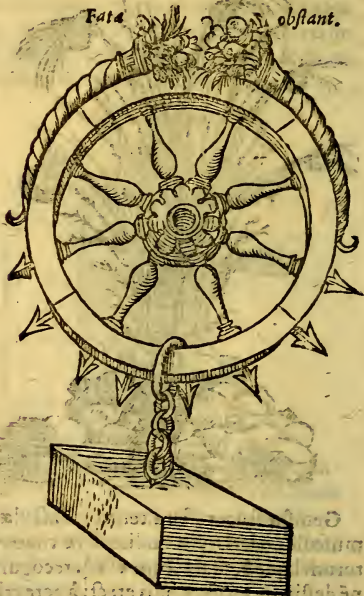


Genistæ frutex, seu alterius arbusculæ ra-  
musculi nodati stylæ colliculifve coacerua-  
torum lapidū, ad ductum viæ q̄. recognitio-  
nē destinatę profectiōis erecti à peregrinā-  
tibus,

tibus, & viatoribus, hoc praesente Symbolo  
nobis ad beatitudinis iter solam virtutem esse  
ducem figurant.

Fata

obstant.

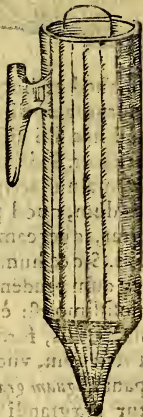


Ardua



Ardua res est, & perdifficilis negotij. fortunarum, & desideratæ felicitatis captatio. Adde quòd & pauperies illinc retrahit, & accessum remouet.

*Terit & teritur.*



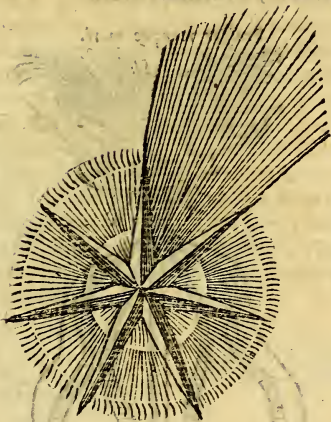
Quemadmodum lapis ferru exacuens, attritu ferramentorũ ipse ablumitur:

sic improbus & qui lites sectatur, etiam se exagitat non recusat, modo alios in perniciem abducere queat.

Sic prada patet esca sui.



Immensum quod ex lingua sua percipit  
 commodum purpura, eò illi maioris facien-  
 dum est, quòd hac sibi victum comparat,  
 prædamque venatur. Sed enim quod inter-  
 dum ex eadem malum accipit, eò illi ma-  
 gis est metuendum, quòd per eandem in  
 mortem incurrat, ac peream semper præda  
 fiat piscatoribus. Sic & humanæ linguæ of-  
 ficiu[m] se habet: dum prudenter regitur, pro  
 thesauro pretiosissimo est: è diverso obtre-  
 ctatrix, garrula, inutilis, formidabile ac læ-  
 tiferum spirat venenum, vnde etiam vulgò  
 talem nuncupant *linguam grandem*. Iure igitur  
 comparatur prægrandi purpuræ piscis  
 linguæ, quòd huic infra palatum purpureus  
 ac rubeus adhæret humor, allegoricòs signi-  
 ficans virus atrox maledici obtrektoris &  
 sanguinarij.

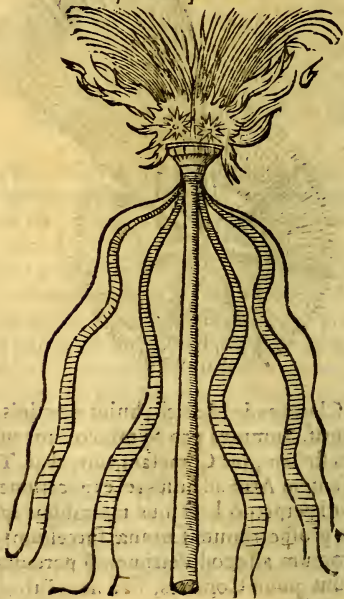


Clemens de Medicis, huius nominis. 7.

Pontif. Summus pro Symbolo suo caudatam stellam, siue Cometam vsurpabat. Tradit autem Arist. ad huius rei explicationem, *Aristot.* sicuti perpetuò hæctenus mortalibus ipsis, aut prosperrimum fortunæ successum, aut summum aliquod detrimentum portenderit nouus quiuis Cometes, sic à noui Principis admini-

nistracione in Rempub. fetè vel immensam  
felicitem, vel exitium inuehi.

*Prosper uterque mari.*



Quando

Quando Gemini, quos veteres Castoris & Pollucis nomine nuncuparunt, ignes simul apparent, secundam nautis navigationem, & omen portendunt bonum. Si verò eorum alter dumtaxat eminent, malum præfagire creditur. Eodem etiam modo si mutus coniugum amor pergit in re domestica affulgere, certum tranquillitatis & felicitatis domesticæ indicium promittitur: è diverso, si alterutrius improbitate diuortium conjugatis accedat, ruinam & perniciem denuntiat. Præterea potest sub alterius Geminorum solitudine intelligi periculosam esse potentiam absque prudentia.

M

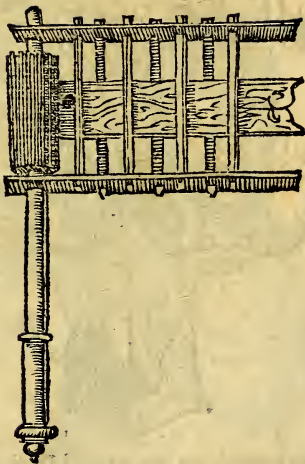
Sic

*Sic spectanda fides.*



Auri probitas non tantum tinnitu, verum etiam cotis attritu exploratur. Sic & pietatis ac fidei comprobatio non ex sermone tantum, verum etiam ex praestatione, & actorum splendore facienda.

*Sic violenta.*



Intempestiva & nullius pensi futilitas  
obstrepero crepitaculi sono optimè com-  
paratur.

M. 2.

Terror



Inter præcipuas magnanimi Ducis dotes  
seriò computandum, si discriminè in virtutem  
transformet: vtpote si tempore, locove infe-  
rior ab hostili impetu astu & stratagemate,  
se exercitumq. eximat, simulque terribilem  
hosti se faciat: quemadmodum olim à stre-  
nuo illo Duce Hannibale factum est, cum  
in ho-



in hostium territationem super horum suorum capitibus ardentes faces noctu ostendit.

Poco

à poco.

Id est:  
Paulatim



Apparent quidem à solo surgentes p'antæ, verùm incrementum notare potest nemo. Sic probitas, & virtus dum ad crescunt,

M 3

non

non facillè discerni, nisi exemplo, & usu, poterunt.

*Aemula natura.*



Affidua exercendi sedulitas dubio procul tandem asequitur, ut naturam simul imitetur, & æquet. Quòd in Domitiano Imperatore, ex solertia & iaculandi dexteritate, merito prædicamus, dum in feram quandam tela duo tam solerter iaculatus est, ut enatis cornibus stare fera videretur.

Sueton.

*Renouata*



Ad solis radios accipiter solet vitia pennarū corrigere. Sic ad Christum Dom. accessurū oportet omnem improbitatē & affectus impios exsuere, & novo vestitu, ac renouatione vitæ superindui. Gregor.

Præpete penna.

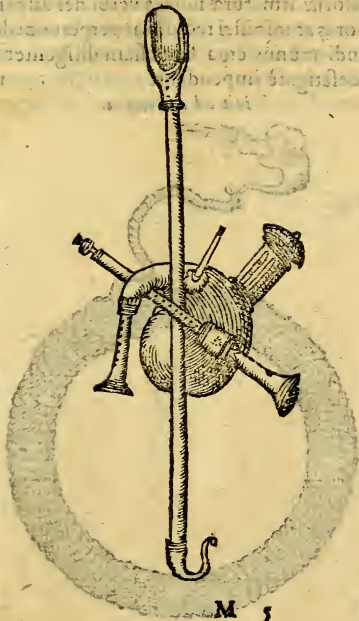


Effigies expan-  
sæ aquilæ, siue bi-  
cipitis, iuxta vul-  
gatâ opinionem,  
ad hûc modû pu-  
blicis vexillis ge-  
stari cœpit, acci-  
dente Imperij di-  
uisione, quod Ca-  
roli Magni tem-  
poribus, in Orien-  
tem & Occidêtem  
est translatum: aut

certè (Wolfgang  
Lazio, Romanor.  
Regis Historiogra-  
pho, referēte) Con-  
stantini Magni æ-  
tate, qui ex Roma-  
nor. vna Republ.  
duas constituit, al-  
teram nimirû Ro-  
manam, Constan-  
tinopolitanam al-  
teram.

Atten-

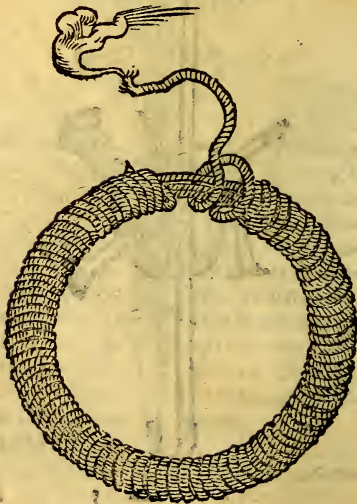
*Attendite vobis.*



Act. 20.

Ad stabiliendum Christianæ Ecclesiæ statum, & eius integritatem retinendam, commodissimum fuerit si exemplo ac Symbolo pastoris armaturæ fideles verbi dei dispensatores ac ministri rectum ac perpetuum docendi munus erga Ecclesiam diligenter & indefatigatè impendant.

*Viuit ad extremum.*



Constantissima erga Principem suum debet esse cuiuslibet amoris & fidelitatis observatio, & nec, quamlibet vehemente ventorum aut tempestatum vi irruente, probitas fidesq. vel minimo extingui. Nempe quod bombardicam restem circulatam seruare videmus, vt, nequicquam irruentibus ventis, pergat semper ignes potentiùs confouere.

*Capitine*



Id est:  
Captiva  
libertas.

*Captive liberte.*



*Conium*

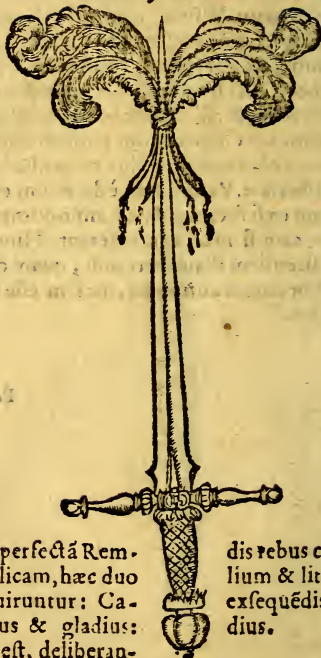
*Coniu.*



Coniurati necis Iulij Cæsaris auctores,  
 soluto Senatu Romæ plateam summo  
 lanceæ apice pileum (quod erat libertatis *Appian*  
 indicium) circumgestabant, (propterea quod  
 tum moris esset seruos omnes pileo donari,  
 & in libertatem afferi) hoc commēto Rom.  
 populum ad vindicandum ciuilem aucto-  
 ritatem cohortantes, velut proposita iam  
 certa libertate. Verum longè diuersum eue-  
 nit, nam cæsi fuerunt eodem anno quocun-  
 que in carnif. inam consenserant. Hinc li-  
 quet licentiam illam peccandi, quam qui-  
 dam libertatem autumant, meram esse ser-  
 uitudinem.

*Police*

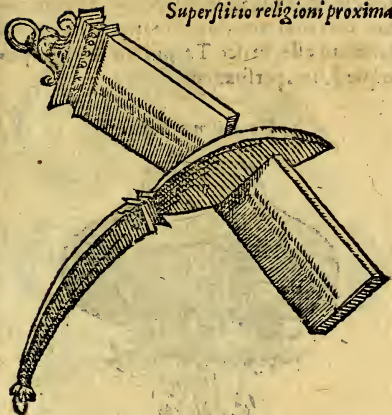
Id est:  
Perfecta  
respubli-  
ca.



Ad perfectā Rem-  
publicam, hæc duo  
requiruntur: Ca-  
lamus & gladius:  
hoc est, deliberan-

dis rebus confi-  
lium & litteræ:  
exsequēdis gla-  
dius.

Super-

*Superstitio religioni proxima.*

Hoc est antiqui hostis, & Satanæ studium, ut quoties in signem errorem, aut impietatem aliquam in hunc mundum spargere cupit, quæ eius vas frities est, ac peruerfitas, illud ipsum vel falsis. commētum suū aliqua semper veritatis specie atque vmbra conetur obuelare. Quamquam aliud nihil sit totū illud in uolucrum, quàm mera impostura, præstigiumque, ac fascinatio. Quod ipsum luculenter olim effecit, quando primum diuinandi, augurandi que superstitionem

tionem inuexit, à Decio Nauio augure ipsam cotem etiam dūrissimam nouacula bipartitam esse, Prisco Tarquinio Regi, populoque Rom. persuadens.

Id est: A-  
lor noxi

De mal me paists.



Plutar.

Cucurbitula Medica (quam ventosam passim appellant) prauum dumtaxat sanguinem elicit, ac depascitur. Et animus nequam non nisi quod improbum est quærit, & continet.

Pens.



Extrema siti laborans olim Samson, in- Iudic. 15  
 uocato Dei auxilio, sensit præsens aquæ le-  
 uamen scatentis ex molari dente asini ma-  
 xillæ, qua prius mille viros peremerat. Quo  
 miraculo notandum est, vel simplicis, quam-  
 que rem, capacem esse gratiæ Dei, modò ea  
 diuino eius verbo, qui verus viuusque fons  
 est, imploreretur.

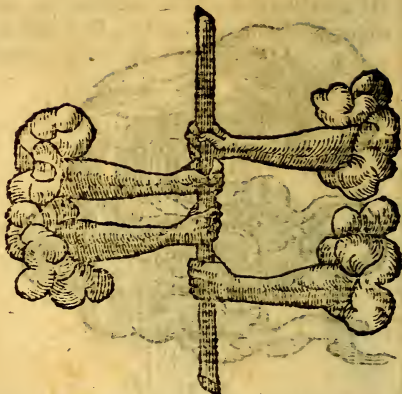
N

Et l'vii

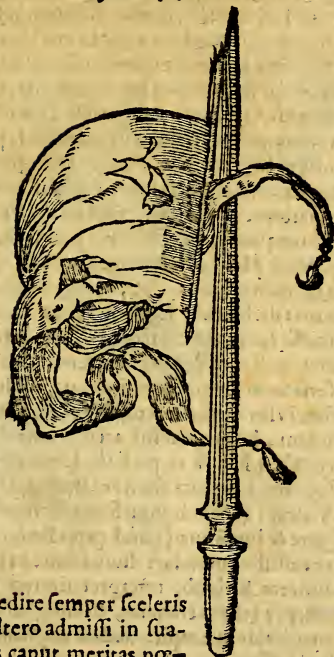
ambrosio

124  
Hic est: Et  
Hic & il-  
le.

SYMBOLA  
Es l'vn & l'autre.



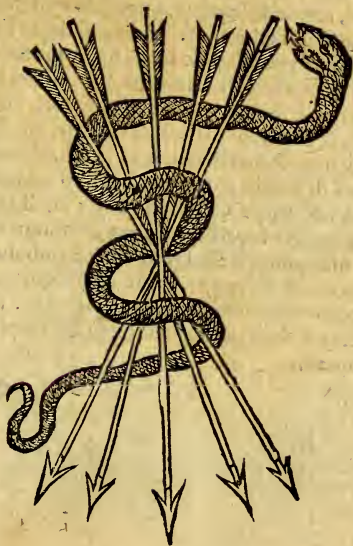
Duobus inter se quocunque certamine  
contendentibus, fieri nequid (quantacunque  
virium, aut æquitatis ab alterutro præcellen-  
tia certetur) quin vel molestiæ saltem ali-  
quid, si forsitan detrimenti nihil pars alter-  
utra capiat. Atque eadem ratio est, quæ &  
luctantium in palæstra, tractiue baculi, in  
qua de viribus certatur, vbi ne victor quidem  
absque membrorū coactione vnquam fert  
victoriam.

*Consultori pessimum.*

Redire semper sceleris  
ab altero admissi in sua-  
toris caput meritas pœ-

nas, certum est. Spectare licet hoc in vexillis, signisve bellicis, quibus militem ad expeditiones conscribimus, & in præliis vel ductoribus in hostem armamus. illa enim primas oppugnationes & conuulsiones experiuntur. Quinimò pugnarum auctores in omnibus perpetuò dissidiis grauiori supplicio digni sunt, & in eos Leges ipsæ quoque seuerius animaduerti iubent quàm in ipsos pugnatores. Atque ad præsens institutum pertinet quod Aulus Gellius scribit de improbitate Hetruscorum aruspicum; quòd hi à Romanis interpellati, vt in medium cõsularent de Horatij Coclitis statua fulmine percussa (vt erant clancularij Romanorum hostes) postea quàm decreuissent statuam in desertiorem locum, ac vbi neque à sole colustrari vllò vnquam tempore posset, semouendam, huius consilij accusatione facta, eorumque hac in re perfidia & proditione recognita, trucidati fuerint, statuaque ipsa in Vulcani forum honorificentius translata. Quare & iuuentus (quòd ea res Reip. feliciter cessisset) mendaci diuinatione in plausibiliorem Reipub. interpretationem conuersa, per urbem clamans, & indignabunda in prouerbiū erupit: *Malum consilium consulti pessimum.*





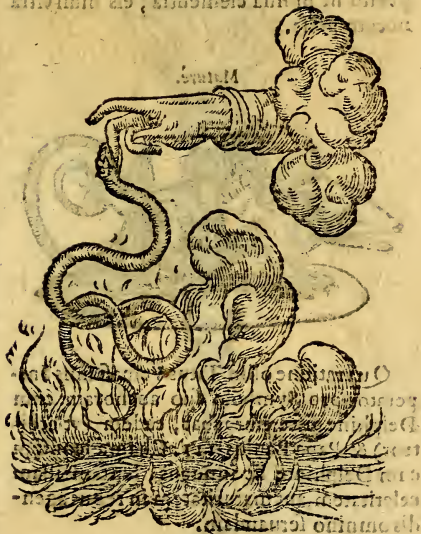
Scribit Plutarchus Scylurum Chæronen- Plutar,  
sem moriturum octoginta filiis suis iaculo-  
rum fascem per singulos obtulisse frangen-  
dum:

dum: quod cum præstare conando non possent, respondissentque, impossibile esse, dissoluit pater telorum struē, exemptaque singula sine villo negotio fregit hoc ipso docens eos insuperabiles & inuictos fore, quamdiu concordii fœdere persisterent: si verò dissidiis, & seditionibus distraherentur, in captiuitatem & hostium manus facile ruituros. Non dissimile posset huc à Plinio adnotatum adduci de Cycladicis Seyri lapidibus, qui integri supernatant aquæ, diminuti verò merguntur. Sit igitur hoc Symbolum sagittarum fasce iunctarum, simulque memoratorum lapidum hæc significatio. Inuicta esse fœdera, si vinculum adhibeas prudentiam.

Plin.

Quis

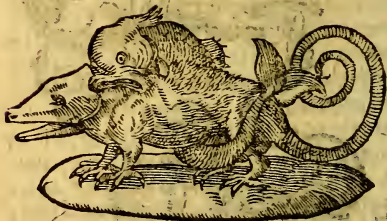
Quis contra nos.



Divus Paulus cum in insula Melite vi-  
peram inuasisset eius manum, nullam inde Act. 28.  
contagione accepit (quanquam tecus arbitra-

rentur Barbari) sed in medias flammās ex-  
cussit viperam. Ex quo cernere est, quibus  
præsto sit diuina clementia, eis nihil ultra  
nocere posse.)

Maturè.



Qui ratione olim Titus Vespasianus Im-  
perator pro Symbolo suo anchoram cum  
Delphine pisce vsurpabat, eadem (vt arbi-  
tror) & Papa Paulus III. Chamæleontem  
cum Delphino: sic innuens, lentam illam  
celeritatem, aut maturitatem in rebus agen-  
dis omnino seruandam.

*Lux publica Principis ignes.*



N

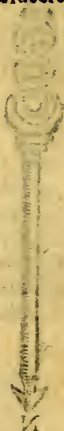
5

Faces

Herod.

Faces ardentes quas ante Principes suos Romani gestare solebant (quod est videre plerisque priscorum monumentis, & numismatibus: cuius etiam rei Herodianus meminit, ubi de Gordiani Cæsaris inauguratione scribit) haud obsurè significabāt, Principes, Imperatores, castrorum præfectos, ac Duces, nec non Prætores (ad quos etiam sub Regibus, deferre batur ius decidendarum causarum) virtutis ac æquitatis splendore debere cæteris præluere.

In



*In se contexta recurrit.*

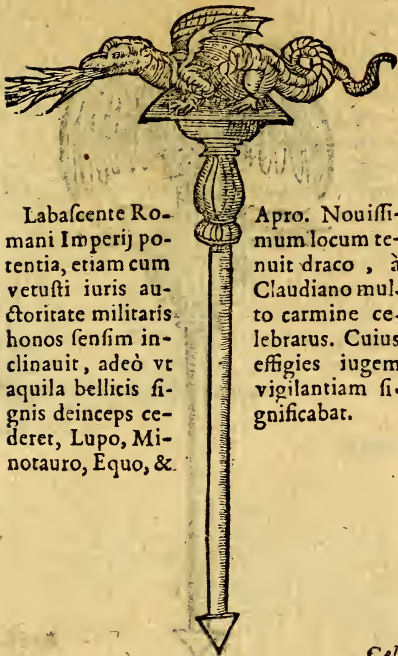


Psalmista commemorans immensam diuinæ gratiæ, pietatis, clementiæ, ac prouidentia beneficentiam & largitatem, ait: Be-

Psal. 64. *medices coronæ anni benignitatis tuæ.* Quo & nos attentos facit, quòd à Domino nobis liberaliter suppeditatur vbertatis rerum omnium ac prouentuum annua renouatio, ac successiuus continuusq. reditus. Vbi & effigie anguis, annus intelligendus est, iuxta Aegyptiorum literas Hieroglyphicas.

Pytho-



*Pythone perempto.*

Labascente Ro-  
mani Imperij po-  
tentia, etiam cum  
vetusti iuris au-  
ctoritate militaris  
honus sensim in-  
clinavit, adeò vt  
aquila bellicis si-  
gnis deinceps ce-  
deret, Lupo, Mi-  
notauro, Equo, &

Apro. Nouissi-  
mum locum te-  
nuit draco, à  
Claudio mul-  
to carmine ce-  
lebratus. Cuius  
effigies iugem  
vigilantiam si-  
gnificabat.

Claud.

SYMBOLA  
*Celo imperium louis exulit ales.*

Potissimum apud Romanos vexillum semper fuit Aquila: quod etiamnum hodie adhuc est Sacri Imperij. Atque hoc quidem C. Marius, posteaquam secundi Consulatus fastigium adeptus esset, aquilam legionibus omnino dedicans, iuxta Plinium, cæteris omnibus signis prætulit. Aquila verò, propterea quòd reliquis omnibus aibus metuenda sit, ac formidabilis, quasi que (vt vulgò fertur) pro rege habeatur, ad significandum populum, siue gentem quæ cæteras vniuersas subiugarit, pro Symbolo delecta est. Atqui verum & illud, in Romanorum vexillis antiquitus Aquilam fulminis effigiem gestare solitam, siue vt Ioui consecratam alitem, siue vt illius arma, insigniaue præferentem siue denique quòd, Plinio referente, illa nunquam fulmine tangatur.

Plin.

*In festis*

.nois

Zant.

*In festis tutamen aquis.*



Dion.

Seruius Galba Imperator tam sua, quàm  
maierum acta & insignia, hoc Symbolo no-  
rauit: Canis erat à prora nauis sese incli-  
nans, ac desilienti similis; quo vigilantiam,  
ac firmas excubias aduersus pericula desi-  
gnauit.

Anti-

*Antidoti salubris amaror.*

O

Summa

Summa salutis nostræ potissimum in imitatione mysterij passionis & crucis Redemptoris N. Iesu Christi consistit. Nimirum (vt antea dictum est) si afflictiones mortalis seculi perferuntur, vt sic inuocato Christi nomine assuefaciamus nos, & amaritudinem crucis eiusdem in calicem salutis commutemus, cum Propheta Psalte canentes:

*Psal. 15. Quid retribuam Domino pro omnibus que tribuit mihi? Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo.*

*Cessit*



Cessit victoria victis.

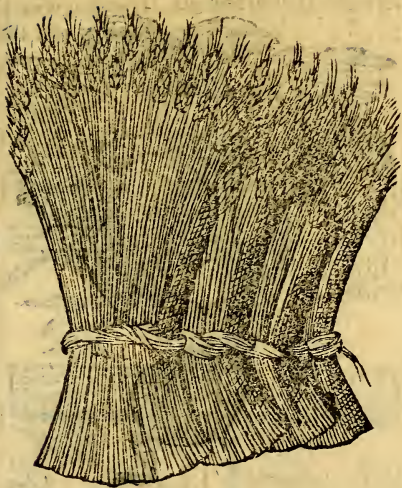


Hac ratione cruenta sanguinis effusio, sanctis Martyribus, & pro Dei nomine patientibus, in speciem coronatæ Palmæ, ceu æternum partæ victoriæ præmium, conuertitur, vt sic immortalis regni corona insigniatur. Sed nec ij tantùm qui sanguinem pro confessione fidei fundunt, martyrum ideo appellatione digni censentur, verum etiam qui pro hereditate Regni cælestis Christum Dom. sectantes crucem ferunt, æquo animo tolerantes huius sæculi contumelias & quotidiana opprobria, in quo præcipuum martyrij genus, vt plurimum versatur, & exercetur.

Fla-





*Flavescent.*

Horatius Farnesius Dux Camerinus, e-  
 iusmodi quaternione fascium viridium se-  
 getum usus fuit, qua adolescentiam Princi-  
 pis generosi (vt opinor) aliquando in matu-  
 ram aetatem conuersum iri figurauit.

Vt lapsu grauiore ruant.



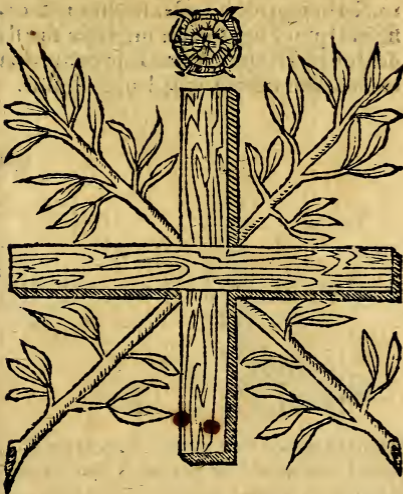
Plin.

Draconi & aquilæ perpetua intercedit inimicitia. Quo fit vt nunquam absq. acriore pugna mutuum occurrant: & tam periculose per æthera inter se cõmittuntur, vt aquila draco-

draco-

draconis cauda circumuoluta deorsum simul consternentur. Eadem elatis, ac superioribus inter se contendentibus ruina solet vsu venire.

*Victrix casta fides.*



In æde Franciscanorum, præclaræ vrbis Auenionensis, tumulo Heroidis Lauræ à Franciscó Petrarcha tantoperè decantatæ, insculpta sunt Emblemata duobus laureolis ramusculis in sese transuersim incumbentibus, superaddita itidem transuersim crucis forma per medium astâte, & supra hæc scuto, seu insigni medio affixa sursum rosæ effigie. Quibus significauit primariæ suæ fidei ac fœderis integritatem cum castimonia coniunctam victosq. mundanos affectus.

*Ipsa*

*Epsa sua testis victoria cladis.*



Reperjuntur etiamnum hac ætate numif-  
mata vetera inſcriptione Veſpaſiani Cæſa-  
ris, quibus impreſſa eſt palmæ procerioris  
O 5 figura,

figura, Dactylis abundantis. Porrò arborem  
 fecunditate nobilem, & copiosam in Iu-  
 daea, potentissimi illius Principis vi & armis  
 expugnata, subiugataque, nasci certissimum  
 est. Quare & non solum Iudaicam regio-  
 nem ominosus hic palmæ arboris typus, ve-  
 rumetiam gentis desolationem & excidium  
 diuinum in illius posteros perpetuum testa-  
 tur.

*Malo vndique clades.*



Exer.

Exerti prominentesque per gyrum gladij, obsessusque intra hæc septa pauens lepusculus certiores nos reddit, nusquam criminosis aut agro, aut vrbelocõe, corpore, aut spiritu tutum dari suffugium, aut laterbras. Sic enim tum infinitis alijs locis, tum verò apud Mosem minatur Scriptura: *Feris vastabis eos gladijs, & inuim panes.* Deut. 31



R. For Don son of the ...  
 in the ...  
 ...  
 ...

*Grandeur per grand heur.*

Id est:  
Efortu-  
na celsi-  
tudo.



Refert Dion anulo sigillatorio Pompeij  
in sculpta fuisse trophæa tria; quemadmo-  
dum & Syllano. Quod haud dubiè Sym-  
bolum præcipuorum vtriusq. geitorum mo-  
nimentum prætendit.

Dion.

Impro-



*Improbilas subigit rectum.*

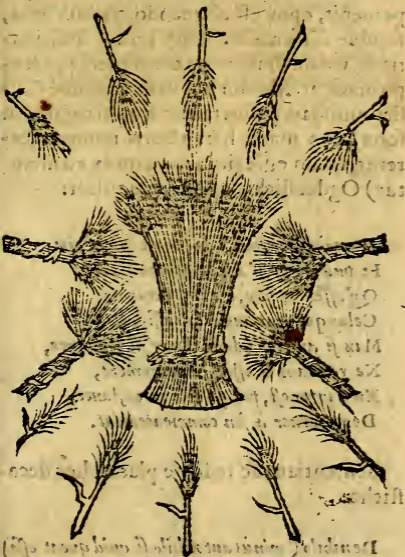
Quemadmo-  
dū arbor ab he-  
dere complexu,  
& ascensu com-  
primitur, ac suf-  
focatur: sic fo-  
rēsis causa quā-  
uis iniusta, fa-  
cundi caustidici  
arte ac ingenio  
torquet ius pro  
suo arbitrio.





Ex gallinacei rubæque excitante horologio non difficile est iudicare, quantum intersit inter belli & pacis conditiones.

De parvis grandis acernus erit.



A spica ad manipulum, à manipulo ad  
 ascem. Ita pauper recto consilio, summaque

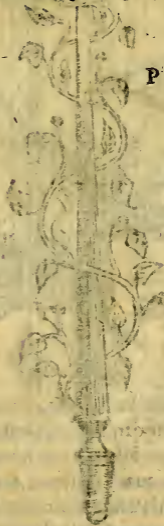
prudencia, & sedulitate bonis sibi licitis, ac oblatiſ uti debet. Ad quæ ubi Dei liberalitate peruenit, opus est aliquando gradum sistat, sibi que fortunatis. illam rerum sufficientiam, veram diuitiarum coronidem pro scopo præfigat. Memor hac in re continuè Gallici cuiusdam (cuius tamen si mihi cognitum foret, non magis hic auctoris nomen taceretur, quàm egregia laus quam ex eo meretur) Ogdoastichi, quod subsequitur:

*De moins que rien, l'on pent à peu venir:  
Et puis ce peu, n'a si peu de puissance,  
Qu'assez ne face, à assez paruenir  
Celuy qui veut auoir la suffisance.  
Mais si au trop (de malhuer) il s'auance,  
Ne receuant d'assez contentement,  
En danger est, par sa fole inconstance,  
De retourner à son commencement.*

Sententiam sic reddere placuit hoc decaſticho:

*De nihilo (minus aut nihilo si quid queat esse)  
Ad modicum multu saepe venire datur.  
Et modicum hoc tantu valet, ut quemuis patiatur  
Quod satis est etiam largiter assequer.*

*Si tamen huic placeat modò sufficientia rerum,*  
*Atqui si ad nimium tendere fortè volet,*  
*Non contentus eo, potuit satn esse quod illi,*  
*Inconstanti animo certa pericla manent,*  
*Ne redeat meritò (qui nil vult, credito ditem).*  
*Nudus, & ad primū pauper (vt antè) statum.*



P

Là, le

18061 18061  
 20001 20001  
 21001 21001  
 22001 22001  
 23001 23001  
 24001 24001  
 25001 25001  
 26001 26001  
 27001 27001  
 28001 28001  
 29001 29001  
 30001 30001  
 31001 31001  
 32001 32001  
 33001 33001  
 34001 34001  
 35001 35001  
 36001 36001  
 37001 37001  
 38001 38001  
 39001 39001  
 40001 40001  
 41001 41001  
 42001 42001  
 43001 43001  
 44001 44001  
 45001 45001  
 46001 46001  
 47001 47001  
 48001 48001  
 49001 49001  
 50001 50001  
 51001 51001  
 52001 52001  
 53001 53001  
 54001 54001  
 55001 55001  
 56001 56001  
 57001 57001  
 58001 58001  
 59001 59001  
 60001 60001  
 61001 61001  
 62001 62001  
 63001 63001  
 64001 64001  
 65001 65001  
 66001 66001  
 67001 67001  
 68001 68001  
 69001 69001  
 70001 70001  
 71001 71001  
 72001 72001  
 73001 73001  
 74001 74001  
 75001 75001  
 76001 76001  
 77001 77001  
 78001 78001  
 79001 79001  
 80001 80001  
 81001 81001  
 82001 82001  
 83001 83001  
 84001 84001  
 85001 85001  
 86001 86001  
 87001 87001  
 88001 88001  
 89001 89001  
 90001 90001  
 91001 91001  
 92001 92001  
 93001 93001  
 94001 94001  
 95001 95001  
 96001 96001  
 97001 97001  
 98001 98001  
 99001 99001  
 100000 100000

Id est:  
Illic ma-  
lum.

Là, le danger.

Bacchi simu-  
lachrum Lace-  
dæmone stabat  
hastam tenens  
longiorem cir-  
cūserpente per  
illā sursum he-  
dera vsq. in fer-  
ratā aciem oc-  
cultatā. Quod  
exprimebat,  
non vi, aut im-  
petu bella ge-  
renda, verūm  
consiliis, stra-  
tagematisque,  
& arte regen-  
da: hisce enim  
artibus subdi-  
tos esse bellicos  
impetus.





Hoc Symbolo S. Andreæ Mareſchalli, la-  
cero gladioque, qui propriè Alexãdri Ma-  
gni dicitur: nodũ Gordiũ in priſca Mide Re-  
gia, ſecante, intelligi (mea quidem ſentẽtia),  
potẽſt magnanimi eius Principis ſolertia; &  
res alioqui difficiles, virtute reddi faciles.



Quemad- modum scarabæus  
 excrementis & sordibus equinis, ac stercore  
 alitur, at in media rosa emoritur: sic molles  
 & voluptuarios non delectat pietatis & opti-  
 marum rerum studium, sed voluptatum &  
 nequitiae sordibus inquinari malunt.



*Vnius compendium, alterius dispendium.*



Serpens nisi serpentem deglutiat, non fit draco. Sic diuites non nisi damno, & veluti ex alieno ære conflata potentia, opulentiores euadunt.



Serpens in hunc modum...  
 hunc, stabili...  
 ex aliis...  
 recedens.

Coro-

3

Coro-

Coronatus ensis inter duo splendentia  
 ilia, quondam à viragine illa Aureliana in  
 vexillo militari gestatus, immortale monu-  
 mentum est protectionis Gallici Regni.

Engelb.  
 Mottrel.

*Etiā fortunam.*

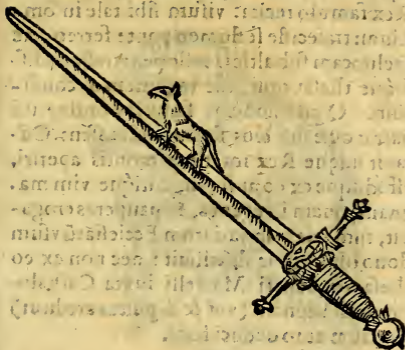


Plin.

M. Sergius, Eques Romanus posteaquam crebrius cum Hannibale confixisset, atque iterum etiam captus astu hujus manus evasisset, tandem in prælio dexteræ iacturam fecit. Vnde postmodum sinistra configere coactus est in quatuor præliis. Ceterum cum non æquè commodè hæc atque illa vi se experiretur, brachio dextro sibi manum ferream adnecti curavit. Qua quidem ipsa usque adeò strenuè, feliciterq. militiæ postea usus est, ut in Gallia duodecim etiam Romanis infestos exercitus superarit, ac fuderit. Quam ob causam scribit Plin. nõ agnosce-  
re se quemquam alium, qui Sergio virtute, atque magnanimitate præponi debeat. Qui etiam ipsius fortunæ violentiam subiugans, omnibus victoriarum laureis, & coronis dignum se reddidit.

Sic

*Sic sopor irrepit.*



Scriptum legimus in Annalibus Gallicis, Annal.  
Franc.  
Regem Burgundiæ Gontranum venâdi labore aliquando fatigatum, excubias agente armigero, obdormisse in agro quodam secus præterlabentem fluuiolum, prodiisseq. ad eò ex Regis ore animalculum, ac tentasse torrentis illius transitum. Quod videns Regis famulus, exseruit ensem, quo velut ponte bestiola traiecit riuulum, sub antrum aduersi montis ingressa: vnde mox egrediens, atque per ensem velut pontem denuò remeans,

P s                      regium

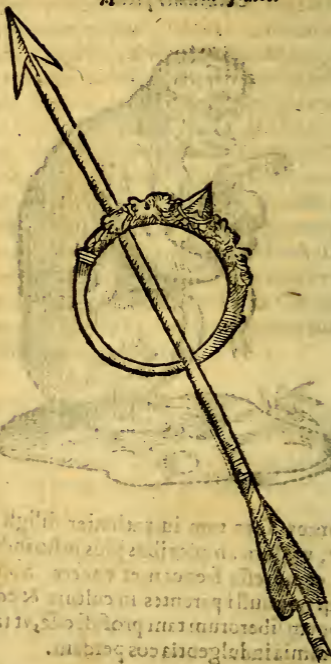
regium os denuò ingreditur. Expergefactus Rex famulo recitat visum sibi tale in somnium: traiecisse se flumen ponte ferreo, ac speluncam sub altiori colle penetrasse, vidisseque thesaurum istic ingentem reconditum. Quod audiens famulus ordine illi narrat quæ sub eius somno accidissent. Curavit itaque Rex interiora montis aperiri, effoditque ex eo auri, argenti que vim magnam, quam in egenos, & pauperes erogavit, tum etiam in variarum Ecclesiarum usum dono obtulit, ac distribuit: nec non ex eo thesauro Sancti Marcelli iuxta Cathalonium ad Saonam (vbi & sepultus creditur) feretrum auro obduci fecit.

1711  
1712

1713  
 1714  
 1715  
 1716  
 1717  
 1718  
 1719  
 1720  
 1721  
 1722  
 1723  
 1724  
 1725  
 1726  
 1727  
 1728  
 1729  
 1730  
 1731  
 1732  
 1733  
 1734  
 1735  
 1736  
 1737  
 1738  
 1739  
 1740  
 1741  
 1742  
 1743  
 1744  
 1745  
 1746  
 1747  
 1748  
 1749  
 1750  
 1751  
 1752  
 1753  
 1754  
 1755  
 1756  
 1757  
 1758  
 1759  
 1760  
 1761  
 1762  
 1763  
 1764  
 1765  
 1766  
 1767  
 1768  
 1769  
 1770  
 1771  
 1772  
 1773  
 1774  
 1775  
 1776  
 1777  
 1778  
 1779  
 1780  
 1781  
 1782  
 1783  
 1784  
 1785  
 1786  
 1787  
 1788  
 1789  
 1790  
 1791  
 1792  
 1793  
 1794  
 1795  
 1796  
 1797  
 1798  
 1799  
 1800



Fœtus suos tam impatienter diligit si-  
 mius, vt, dum amplexibus plus iusto indul- Plin.  
 get, compressu frequenter enecet. Solent  
 quoq. nonnulli parentes in cultum & edu-  
 cationem liberorum tam profusi esse, vt tan-  
 dem nimia indulgentia eos perdant.





Indum quendam arte iaculandi tantæ dexteritatis ferunt fuisse, vt sagittando procul posset tela per minorem annulum mittere. Quapropter ab Alexandro iussus id ipsum coram experiri, vt faceret adduci nullo modo potuit. Quocirca regia sententia ad mortem damnatus, rogatusque cur rem tam pusillam in Regis gratiam non faceret, vereri se aiebat, ne diutina sagittandi assuetudine fortè aberraret. Alexander videns non tam ob rebellionem, quàm ob metum, ac pudorem id ab homine fieri, solui damnatum iussit, admiratus eiusdem indolem gloriæ cupidam, quippe qui mortem subire potius veller, quàm celebre suæ artis nomen famamque vitare.

Omnia

*Omnis caro fenum.*



WATER G

Si hic

Si hic populus qui præ ceteris omnibus  
 vniuersum orbem frustra diuexauit, quò se  
 magis magisque semper amplificaret, ac ve-  
 lut in immortalitatem assereret, eò tandem  
 maturo consilio, atque in rem suam descen-  
 disse, vt quid auctoris sui, & quasi procrea-  
 toris Romuli Symbolum (quod erat sceni *Quid.*  
 fasciculus lancea suspensus) significaret, se- *Seruius.*  
 rio, & fixius aliquando expendisset, nun-  
 quam sanè tot, tantasque tum corporis, tum  
 animi ærumnas subiisset: contemplatus ni-  
 mirum tam subitam, momentaneamque  
 rerum humanarum vicissitudinem: maxi-  
 mè verò earum quæ proprius ad carneum  
 hoc, terreumque corpus spectant: cuius mu-  
 tabilitas, & inconstantia cum sceno viridi,  
 floribusque marcescentibus à Propheta com- *Esr. 4o.*  
 paratur.

¶ Paradis. hinc lanceæ meminit, cum tamen Ieron  
 ipsa non lanceam, sed velut perticam potius, aut su-  
 dem referat.

*Tolle voluptatum stimulos.*



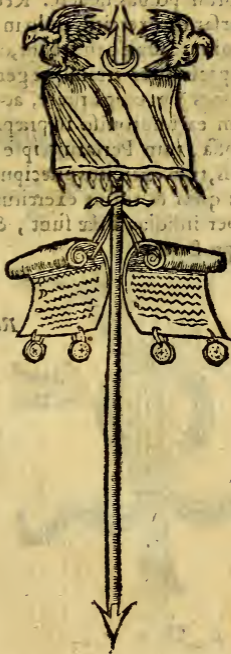
**Hier.**

Quemadmodum abello ex oculatis Pavonum plumis ad muscas discutiendas confecto utimur, sic voluptatem, ac libidinum omne genus à nobis arcere, & nos ipsos expurgare summa vigilantia, curaq. debemus.

*Paix*

*Paix outragée se rend vengée.*

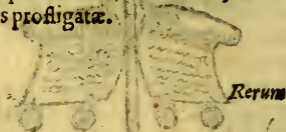
Id est:  
Pax te-  
merata  
solet sem-  
per se vl-  
cificier  
ipsa.



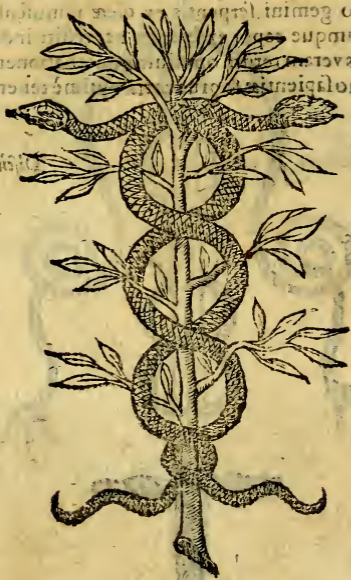
Q

Zeno

:Do bl Zenonis Imperatoris temporibus meritas  
 -or ks Persæ admisionum pœnas dedere. Recogi-  
 -1191 291 tarat enim Persarum exercitus dolo in Cæ-  
 -17 51 251 farea signa (quibus affixæ pendebant, osten-  
 22 debanturque pacis inter vtramque gentem  
 Procop. in itæ conditiones) præcepit ruerè, ac con-  
 uellere. Verùm ex improviso in præparata  
 à Romanis fossa, tum Persarum ipse Rex  
 vnà cum liberis, tum exercitus præcipui in-  
 tercepti sunt: quin & totius exercitus re-  
 liquiæ mox per insidias, fusæ sunt, & ad  
 vnum omnes profligatæ.



Rerum Sapientia cubas



Q 2

Illu.

Illustrissima Bituricensium Ducissa Margareta singulare animi sui votum hoc Symbolo gemini serpentis ex oleæ ramusculo utrumque caput exserentis expressit: indicans veram rerum omnium gubernationem clauo sapientiæ & prudentiæ optimè teneri.

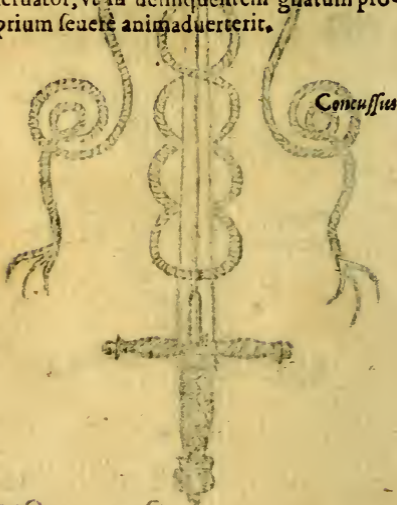




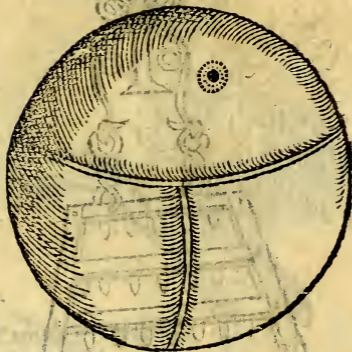
*Discite iustitiam moniti*



Quocumque Sicambrorum Rex Basantus  
 Dioclis filius tenderet, anteferri perpetuò  
 ensem iubebat, summitate cuius adæxa erat  
 restis, aut laqueus: idque in testimonium  
 inuiolatæ iustitiæ. Fuitque Rex ille, præter-  
 quàm quòd aliis virtutibus clarustam dili-  
 genç iudiciorum & æquitatis censor & con-  
 seruator, vt in delinquentem gnatum pro-  
 prium seuerè animaduernerit.



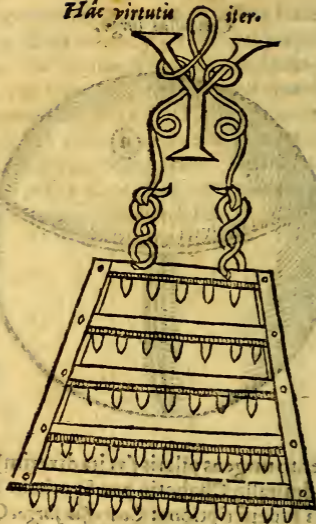
Concussus surgo.



Vento turgens pilaris (vt ita dixerim) or-  
bis Admirallo Chabotio pro Symbolo fuit,  
addita superscriptione: *Concussus surgo.* Quæ  
Symbolum ipsum satis explicat.

Qui 4 Hæc

*Hæc virtutis iter.*



Rastrum agestre Y literæ (quam Pythagoricam vocant) alligatum (quod pro Symbolo sibi vendicabat M. Petrus Moruillerius Galliæ Cancellarius: quemadmodum spectare est in æde S. Martino campestri sacra urbis Lutetiæ) satis admonet ad virtutem consequendam labore iter fieri.

*Hæc*

Hoc Caesar me donavit.



Carolus v r. Frāco-  
rum Rex, venatus in  
silva Senliana ceruū,  
qui collū habebat ob-  
uinctum carena seu  
torque æneo deaura-  
to, cum antiqua in-  
scriptione in hæc ver-  
ba: HOC CAESAR ME DONAVIT,  
cupiensque memorabilem hanc prædam in  
posteritatis cognitionem diffundere, Sym-  
bolum sibi sumfit Ceruum alatū redimitum  
colla corona.



Spinea Corona, arundini iuncove inserta  
 typum, refert passionis Servatoris nostri Ie-  
 su Christi: designans caeleste ac aeternum  
 eius

eius regnum, & de deuictis mundo ac Sa-  
 rana Principe huius mundi, victoriam.

*Terriculu m. in noxe.*



Plutar.

Creatus in primarium Ducem exercitus Pompeius Magnus, & à Sylla missus in Siciliam, non solum vigilanter, strenueque, & magnanimiter se gessit, verum etiam summa æquitate iustum Ducem præstitit: adeo ut etiam quos sciebat milites excursionibus extra aciem prædari ac mala patrare, eos grauiter puniret. Ad hæc quo præcursores, ac velites ab obuitorum oppressione coërce- ret, ac refrenaret, etiam illorum gladios an- nulo proprio sigillatorio notabat.

Hic





*Hic terminus haret.*



Ne dignitatum, ac honorum, & bonorum, ac denique rerum omnium prouentus & affluentia Magnates, & illustres Heroas omnino præpediret, quò minùs interdum cogitarent se quoque mortales esse, vniuersi ferè certam rationem aliquam, quæ illis subinde mortis refricaret memoriam, excogitarunt. Quod & ipsum hodie facit Dominus Boizius, Summus Regis prægustator, vsurpans pro suo peculiari Symbolo effigiem deiecti trunci, his verbis circumquaque appositis: *Hic terminus haret.*



*Mibi*

*Mihi pondera luxus.*



Quem-

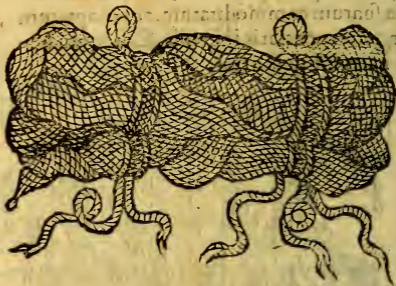
Quemadmodum (vt habet Seneca) ex Sen.  
nimia fecunditate contingit fruges à se-  
pprimi, spicasque deiici, sic & immode-  
ata suarum commoditatum, ac voluptatum  
ongeries præclaris ingenijs, & alioquin be-  
ne natis est nocentior.



Nil am-

Typus hie etiam & casum intere com-  
pactum etiam potest in pæcedentem me-  
aphorism: doctus enim sui loco contentus  
eandem viue facile reman caducam super-  
fluum cupiditatem pæterit, & cetera.

Quædam dicitur (ut dicitur) in hunc modum  
 Nil amplius optat.



Typus hic retium & cassium inter se compactorum referri potest in præcedentem metaphoram: docetque eum qui suo contentus censu uiuit, facile rerum caducarum superfluam cupidinem spernere, & eleuare.

*Num flat us telluris honor.*



Inoleuerat Romanis cōsuetudo, vt Præ-  
 fectis Prouinciarum recens aut creatis, aut  
 inauguratis gratulationis ergò, ac velut læti  
 aduentus auspiciū, darentur in singula ca-  
 pita, muneris honorarij loco solidi septem,  
 cespes, clauis, atque pila seu sphærule. Ce-  
 spitem ideò dabant, vt operam daret Præ-  
 fectus ne annona carior euaderet, sed in eo

Cod. lib.  
 12. titule  
 de Præ-  
 tor.

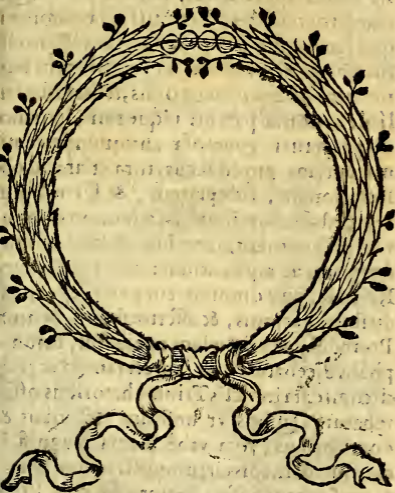
R

pretio

pretio conseruaretur, vt nulla caritas rerum-  
ve indigentia, aut fames exoriri posset. Ad  
hæc vt ea prudentia, ac clementia res subdi-  
torum moderaretur, vt pro dato cespice, vel  
totos agros Præsidii ferrent acceptos. Clauem  
verò, vt libertatem, & iuris dicendi, impe-  
randique potestatem expenderet. Sphæram  
denique vt summum ius & auctoritatem  
designaret. Sic enim Alexander oblatum à  
Dario globum, seu Sphæram est interpreta-  
tus. Nisi Sphæram significare voluerimus  
ordinis ac disciplinæ militaris gubernatio-  
nem.

*Me pome*

*Me pompe prouexit apex.*



Summam rerum præclarè gestarum mercedem Romani existimabant, si suos Imperatores, Duces, Equites, Antesignanos; ceterosque milites strenuos (pro sua quemque tamen dignitate, merito gradu, commissaque

provincia) certis coronis, quas ideò quoque Militares appellabant, honestarent. Quarum propterea quòd virtutis, præclarorumque facinorum & inuicti animi testimonia fuerint, præcipuarum, ac illustriorum Icones hic vnà cum suis gnomis, sententiunculisue continuè patent: idque tum, inquam, ob perpetuam generosæ antiquitatis reminiscenciam, atque decus, tum etiam ad oblectationem, voluptatem, & spem huius tempestatis hominum, ad æternum quoque virtutis honorem, præmium, & laudem tendentium, ac aspirantium: quæ potissimum Reipub. (quæ omnibus curæ esse debet) vindicibus, patronis, & assertoribus debentur. Proinde quæ prima iam exhibetur, Triumphalis dicebatur: quæ laureis ramis baccisq. circumtexta inuictis Triumphatoribus offerebatur. Quibus vt hostium victoribus & domitoribus, tota vrbe Roma magnificis curribus & rhedis circumuectis triumphum agere Senatus ipsius decreto fas erat. Prius tamen edocto Senatu de quinquies mille hostibus vno prælio cæsis. Hæc verò Triumphalis corona temporis diuturnitate, Imperio decrescente, postmodum vnionum & margaritarum admixtionem, necnon & aliarum



liarum gemmarum variationem admisit:  
 tandem ex nativa lauro in laurum scul-  
 ptam aureoque circulo impositam commu-  
 tata fuit: quemadmodum adhuc vel in ho-  
 liernum diem in antiquis numismatibus &  
 statuis inspicere est.

*Mercēs sublimis honorum.*



Tribuno militum Equitū, qui hostium  
 obsidionem strenuè sustinuis-  
 sent, ab iis qui liberati ser-  
 uatiq̄ue fuerant dabatur Corona

R 3 ( ) obli-

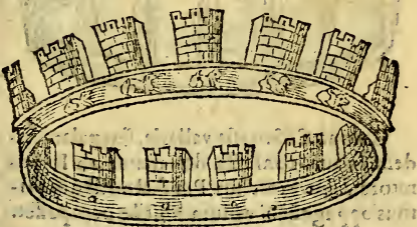
obsidionalis siue graminea. Et quamquam hæc è solo gramine (quod & ipsum largè pro quibuscumq. herbis quæ tum ipso loco inueniri poterant obsidione soluta, hic accipiendum est) circumtexta fuerit, nihilominus tamen, Plinio testante, omnium fuit honoratissima, illustrissimaque, ac summo in pretio habita.

*Seruati gratia Ciui.*



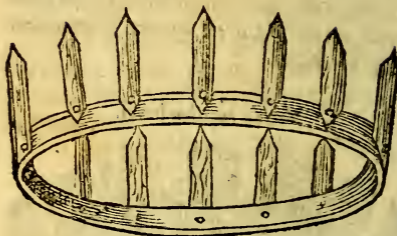
Donabatur etiam à ciue corona ciuica ciuisis qui ciuem singulari periculo in pugna liberasset, viuumque seruasset. Texta fuit eiusmodi corona querceis foliis ac fastigiis: quòd prisca ætate ex quercu alimentum suppeditabatur.

*Excidiū turribus honos.*



Muralis Corona ex auro conflata in formam muralium pinnarum illi dabatur ab Imperatore exercitus, qui primus vi & armis hostium mœnia transcēdisset in urbem.

*Hoc valli insigne recepti.*



Corona Castrensis vallaris, seu palata itidem ex auro confecta donabatur ab Imperatore, seu exercitus Præfecto illi qui primus oppugnâdo vallum hostile occupasset.

*Clas.*

*Classis monumenta subacta.*

Nauali prælio qui in classem hostium armatus, primusque irruens nauem ingressus esset, Corona aurea nauali cohonestabatur, rostrorum, aut naualium prorarum adinstar confecta.

R 5

*In hunc*

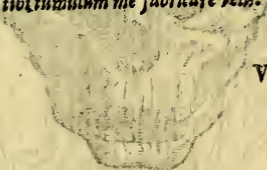


Mos erat priscis Aegyptiis per symposia  
ab aliquo circumferri mortis simulacrum,  
singulisque ordine intuentum ostentando  
dici:

*Contuerē hoc quid sit, genio tantumq; vacato,  
Quam lubet, huic fies tu similisque semel.*

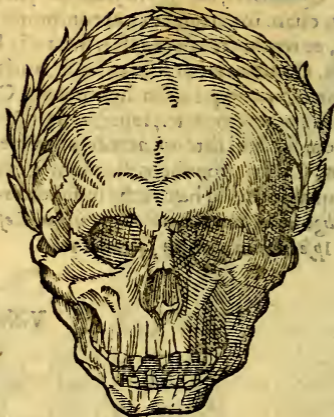
Quin etiam in extremi exitus communitio- Isidor.  
nem, ac reminiscenciam refert inter alia Isi-  
dorus, Constantinopoli inualuisse consue-  
tudinē, ut quo primū die coronam Cæ-  
saream Imperator suscipiebat, ad ipsum se-  
dentem sublimi throno, accederet cæmen-  
tarius, Cæsari proponens lapidum genera-  
tria, quatuorue, in hæc verba iussus dicere:

*Elige ab his saxis, ex quo Augustissime Cæsar,  
Ipse tibi tumulum me fabricare velis.*



*Victorin*

Interrogatus ab Adriano Cæsar hęc dicit  
In Phidippo, hæc enim est eadem in  
coronâ hęc dicitur, respondit ut dicitur  
quod hæc dicitur hæc dicitur hæc dicitur  
hęc dicitur hæc dicitur hæc dicitur hæc dicitur  
hęc dicitur hæc dicitur hæc dicitur hæc dicitur  
hęc dicitur hæc dicitur hæc dicitur hæc dicitur

*Victoria limes.*

Interrogatus ab Adriano Cæsare Epictetus Philosophus quam ob causam mortui coronis insignirentur, respondit vt sic indicarent, quòd labores & ærumnas, seu molestiarum immensum pondus huius vitæ morte superassent. Eius quoque coronationis meminit Plinius, atque ad eum modum offerri solitos testatur.



*Spes altera vite.*

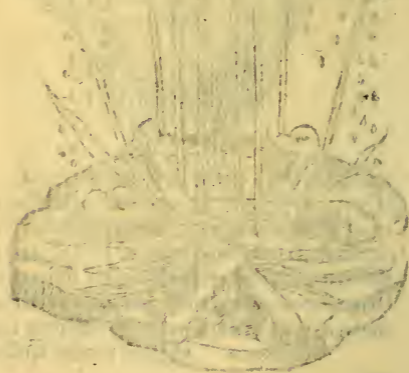


Fra-

Frumenti, ceterarumque herbarum, & leguminum grana, & semina in solum iacta emortuaque reuiuiscunt, & renascuntur. Sic humana corpora per mortem cadentia, resurgent in gloriam in nouiss. illa vniuersali que humanorum corporum suscitatione.

*Heroicorum Symbolorum M. Claud.  
Paradini finis.*

SYM-



SYMBOLA SEV EMBLEMATA  
Gabrielis Symeonis Florentini.

*Hinc cursus fuit.*

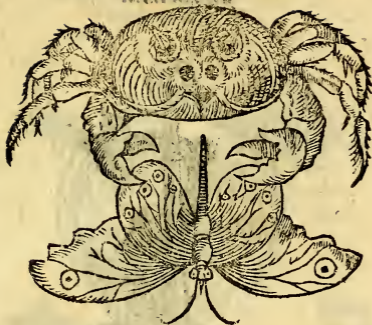


Vt eum à quo è magno naufragij periculo in portum salutarem perductus sit aliquis plurimi facere debet, ita (quantum suspicor) huius Symboli auctor hoc ipso contestatum esse voluit, quantopere suspiciat, quamque fortunatum se reputet quòd in benigni Principis Emanueis Philiberti Sabaudia Ducis clientelam receptus sit.

*Quis*



Insigne hoc solidæ ac planæ Crucis (Divinæ charitatis munimentum) Sabaudix Ducibus proprium, & dictio monosyllaba EL Hebraicè Deum significans, annulo ex margaritis, aut Orientalibus gemmis composito inclusa, corona Regia superaddita, Regiam prosapiam, necnon & nomina Sabaudix Ducis Emanuelis & Ducissæ Margaretx appositissimè significat. Quibus divinis dotibus hos Principes ornatos nemo certè ultra meritum collaudare queat.

*Festina lente.*

Augustus Cæsar (alienus à nimia præcipientia ac credulitate illa, qua pleriq. Principes ac Iudices primo impetu parasitorum suorum delationibus fidem adhibêtes, multa iniquissimè interdum egerunt) temperantiam, & regendis Imperij habenis moderamen iustum observare se testaturus, præter alia, papilionem cancro marino adhærentem inter alia sua monumenta auro exsculpi iussit, ab huius gressu lentiore tarditatem, ab illius pernici volatu præcipientiam innuens: quibus coniunctis, temperamentum Principi pernecessarium convenire declaratur.

*Festina lente.*

Loco Caneri papilionisque Augusti, Vespasianus Imperator delphinem, ut hic expressum vides, figurari iussit.

*Patavina*

*Pacatum ipse regam auitis virtu-  
tibus orbem.*

Rectius  
patriis  
pro auitis  
substitu-  
retur.



Hoc typo Delphinis orbis Sphæram pin-  
nis sustinentis forma annuli adamante in fi-  
gniti (prisco Medicæorum familiæ proprio  
Symbolo) cum inclusa crescentis Lunæ for-  
ma (Regis Henrici Symbolo) ex qua etiam  
ramusculi duo pullulent, palmæ scilicet, ob  
partam victoriam, & oleæ, in spem pacis,  
adscripto elogio: *Pacatum ipse regam\* auitis\* patriis*  
S 2 virtutibus

*virtutibus orbem*, intellectam volumus Regis Delphini illustrem progeniem tum ex patre, tum matre, vtriusque Symbolis in vnum redactis: per lunare incrementum sanguinis regij splendorem, per adamantem infractam virtutem, denique per mundi sphaeram, siue globum, insuperabilem eius potentiam innuentes. Ad quem olim etiam modum prisca Romani hoc ipsum significauere.

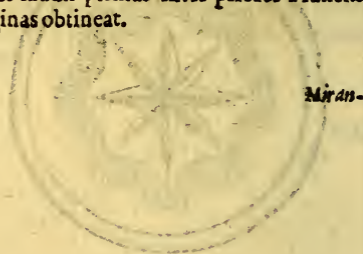
Fato



*Fato prudentia maior.*

Stellam angue coronate, caudamq. mor-  
 dente circumseptam supraposita hac inscri-  
 ptione: *Fato prudentia maior*, Regina Gallo-  
 rum honoris ergò dedicaui; idque ad signi-  
 ficandum, quòd, etsi fortuna Principem  
 hanc antea multum euexisset, velut tanto-  
 rum patris, ac matris, nimirum Vrbinatum  
 Ducis & Heroinae Boloniae filiam, neprem-

que tanti Pontificis quantus fuit Clemens  
 VII. & uxorem adeo sublimis, potentis, in-  
 uictiq. & generosi Principis, nempe Henri-  
 ci II. Franciæ Regis, deniq. tot, tamque infi-  
 gnium regionum liberorum matrem, tamen  
 admirabili virtute sua, & modestia, rerum-  
 que tolerantia cum tempore hoc effecit, ut  
 partes laudis primas inter priores Franciæ  
 Reginas obtineat.



-1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080.  
 -1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090.  
 -1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100.  
 -1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110.  
 -1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120.  
 -1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130.  
 -1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140.  
 -1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150.  
 -1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160.  
 -1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170.  
 -1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180.  
 -1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190.  
 -1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200.

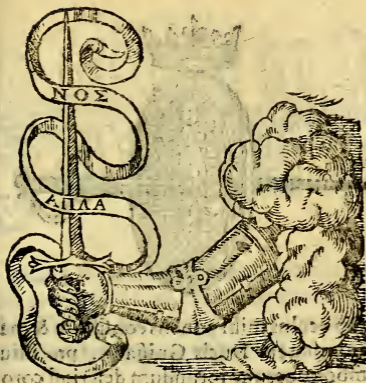
*Mirandum natura opus.*

- Duabus Margaretis, Nauarræ nimirum  
 & Franciæ conuenientius aptari Symbolum  
 non arbitror, quàm si pingantur Consolidæ  
 herbæ flores duo ex utroq. lilij latere emer-  
 gentes, additis verbis: *Mirandum natura opus.*



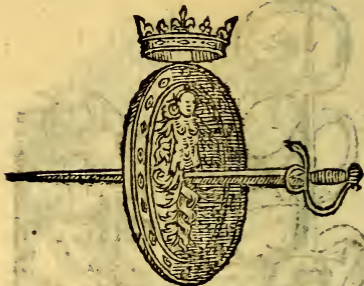
Sub adamantis gemmæ typo intellige a-  
morem & inuictam Regis ac Reginae Na-  
uarrorum potentiam, perque Solem & Lu-  
nam actorum splendorem & mutui fœdē-  
ris, ac perpetuæ fidei constantiam, supra po-  
sita inscriptione: *Simul & semper.*

## ΑΠΛΑΝΟΣ



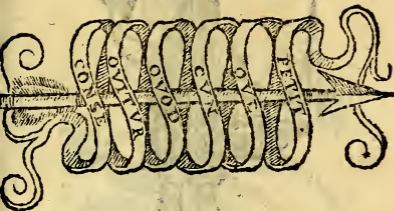
Armata manus enses gerens cum di-  
 ctione Græca ΑΠΛΑΝΟΣ, sine furo &  
 callacia, significat Connestabilem Regibus  
 admodum fidum & pace & bello fuisse, res-  
 que Gallix admodum prosperè gessisse.

Perimit & tuetur.



Ob oculos mihi ponens consilium & magnanimitatem Ducis Guisiani, pro illius Symbolo scutum rotundum descripsi corona insignitum ac ense transfixum, superscriptis his verbis: *Perimit & tuetur*: ut intelligi possit vir strenuus tam tutandis, quam expugnandis urbibus, item fundendis acie hostibus.

*Consequitur quodcumque petit.*



Diana Pictaviensis, Valentinatum Ducissa, iaculum (Dianę Deę telum proprium) sibi adscripsit hac inscriptione circumvolutum: *Consequitur quodcumque petit.*

*Ex vitro-*



Hoc Apophthegmate: *Ex utroque Caesar*, significatur, his duobus, armis scilicet & literis, Iulium Cæsarem recto corporis statu semper rebus gerendis strenuè inuigilantem, factum totius orbis dominatorem.



*Solatur conscientia & finis.*



Leonis Veneti coloris, & in altum erecti  
 simulacro hac coniuncta sententia: *Solatur  
 conscientia & finis*, Melphensis Princeps in-  
 dicare voluit, se, quamquam fortunis exsu-  
 tus, solioque pulsus esset, sua nihilominus  
 contentum fortuna, tranquillaq. conscien-  
 tia vixisse: hoc vnum certo sciens, se probe  
 suo vbiq. functum esse officio: de cætero,  
 in Dei

Et si hoc  
 loco su-  
 praposta  
 leoni co-  
 rona sit,  
 illius ta-  
 mē Scho-  
 lion ip-  
 sum non  
 meminir.

in Dei Omnipotentis clementiam post ob-  
itum, omnem suam spem collocans.

Fortè re-  
ctius fue-  
rit In-  
scribit.

*Scribit in marmore laesus.*



Sunt quidam adeò elati, auctoritatiq̄ue  
suæ, & opibus confidentes, vt pro nihilo du-  
cant, pauperem, aut ylioris conditionis ho-  
minem contumelia, vel iniuria quoque af-  
ficere: hoc nimirum reputantes, siue præ pa-  
rentium, aut amicorum tenuitate, siue præ  
facultatum inopia numquam illi futuram  
in posterum vlciscendi occasionem, sed fa-  
cile



Id est: Sic  
vivida  
voluptas  
ducit in  
exitium.

*Così vino piacer conduce a morte.*



*Così vino piacer conduce a morte.* Sub typo pa-  
pilionis peculiari genio suo flamma, ignis  
que splendore, in quem se ipse temerè con-  
iiciens perdit, gaudentis, designari potest  
qui citra delectum rem quamcumque am-  
biens, & affectans, ex ea dedecus sibi oppro-  
brium, & perniciem parit.

*Amico ficto nulla fit iniuria,*



In eum qui arte studioque amicitiam simulat, pulchrè quadrat hominis personati effigies (quæ humani animi fucum significat) quem quis sic tangat fuste, vt illi personatum vultum deiiciat, vnà cum hisce verbis: *Amico ficto nulla fit iniuria.*

T

Ignis

*Ignis gladio non fodiendus.*

Contentiosis & irritabilibus cōuenit præ-  
 sens Symbolum hominis extremo gladio  
 prunarum aceruum ita disturbantis, vt exsi-  
 lientes alterum illi oculorum scintillæ ex-  
 stinguant, addito ex Pythagoræ vita hoc A-  
 pophthegmate: *Ignis gladio non fodiendus.*

*Statera ordo non transliendus.*



Qui iniqui sunt & præposteri iudicij homines, nullum eos modum servare certum est, finemque adeò plerumque experiuntur noxium: quemadmodum & trutina (quam Latini, atque Tusci Stateram vocant) cuius alteram lancem si plus æquo adoneres pondere, ea pressa rumpitur. ]

Sic vos non vobis.



Si quis aliorum præclarè gesta Præfectis  
 ipsis, vel Antesignanis adscribere velit, con-  
 uenienter id exprimes per iugum boum a-  
 ratrum trahentium, vnà cum hoc Virgilia-  
 no versiculo; *Sic vos non vobis.*

*Solus*



*Solus promeritus.*

E diuerso si egregio, magnanimoque, ac  
 prudenti militiae Duci qui suo Marte totum  
 belli pondus sustinuisset, & confecisset, pro-  
 pria virtute concitatus ( quod plerique no-  
 strae tempestatis etiam praestitere ) Symbo-  
 lum appositum mihi sit excogitandum, tres,  
 aut quatuor, quorum vnus eorum solus pra  
 ceteris omnibus a fessoribus suis concitatis  
 primus ad praemij locum destinatum perue-  
 nerit, currentes equos depingi cuperem vna  
 cum his verbis: *Solus promeritus.* imitatus in

In Icone  
 conueni-  
 tius pre-  
 cursor e-  
 quus ses-  
 forem e-  
 tiam, vt  
 & ceteri,  
 habuerit.

hoc veterum Romanorum consuetudinem  
 qui olim sese in circis, ad cursum exercebant  
 nec non & Florentinorum, qui idem in ma-  
 gno apud eos, ac solempni diui Iohannis Ba-  
 ptistæ festo equis insidentes faciunt.

*Aut Caesar aut nihil.*



Cæsar Borgia, Dux Valentiniensis patefa-  
 cturus orbi se constituisse aut mortem citius  
 obire, aut maximum quiddam, & immor-  
 talitate dignum velle patrare, simul & Ju-  
 lium

lium Cæsarem suscipiendis rebus arduis æmulatus, Apophthegma solebat vsurpare, quod erat: *Aut Cæsar, aut nihil.* Idque citra vllum aliud Symbolum. Ad quod visum est nobis appositum, si vir armatus altera manu orbem tenens, qui velut Iulij Cæsaris monarchiam figeret, altera schedam multiplicato caractere o dumtaxat, qui per se ac solus nihil quidem, sed alteri arithmeticæ notæ coniunctus aliquid significet, depingeretur. Et quidem illud huic rei conveniens fuit, quòd temerarius ille, ac imprudēs, tandem re vera **NIHIL** se effecerit, vti prædicere suo Apophthegmate solebat. Nam in media ferè iuventute in regno Nauarræ trucidatus est: taleque illi conscriptum est Epitaphium:

*Borgia Cæsar eram factus, & nomine Cæsar.*

*Aut NIHIL, aut Cæsar, dixit: vtrumque fuit.*

T 4

Sola

*Sola facta solum Deum sequor.*



Generosissima Bona Schaudiensis Iohan. Galeatij Mediolanensium Ducis mater, marito orbata, numisma (quod gens istic Testonem vocat) cuius altera facie Phœnix expressus, vnà cum his verbis: *Sola facta solum Deum sequor*, apparet, cudi mandauit. Significare cupiens, quòd velut Phœnix in orbe solus, sic ipsa in vidualem solitudinem, mortè mariti redacta, æternum cum Deo solo viuere se deuouet.

*Pas à pas.*Id est:  
Grada-  
tim.

Volens Renatus Siciliae Rex intelligi se  
 concepisse spem in maiorem adhuc Princi-  
 pem quam ipse foret, paulatim euadendi,  
 atque difficultates suas omnes aliquando  
 superandi, Symbolum suum ex boue insi-  
 gnia eius collo gestante appositis verbis: *Pas*  
*à pas*, figurari iussit: Eo ipso bouem tardè  
 quidem, sed maximum tamen nihilominus  
 iter conficere declaraturus.



Ostenfurus quidam alius intemeratam er-  
ga herum fidem, & obsequium sese servaf-  
se, atque hinc factum opulentiozem, pro  
Symbolo duas manus cornucopiæ comple-  
ctentes adscriptis verbis: *Ditat servata fides,*  
vsurpavit.

*Viresc*

*Virescit vulnere virtus.*

Et alius quidam fortunæ tenuis ob suam virtutem, & bene acta (vt ferè sunt omnes probi) ab inuidia, velutiq. communi hominum ignorantia persecutus, figurare cupiès, se, quò magis infestaretur, eò magis virtutem suam, & ingenium patefacturum, pro Symbolo vsurpauit virum proterentem pedibus plantam herbæ quam Acetosam Pharmacopolæ, Rumicem Romani, ὄζαλίδα Græci, Agrestinam Florentini vocant, vnâ eum hac sententia; *Virescit vulnere virtus.*

Secutus

Secutus in eo herbe huius genium, quæ quò plus conteritur, eò magis viridis efficitur. Quo Symbolo quondam Dominus Legatus Pratenſis, magnus Galliarum Cancellarius uſus eſt.

Id eſt:  
Iſte ſuum  
medica-  
men ha-  
bet, ſed  
non ego  
læſus.

*Eſto tienne ſu remedio, y non yo.*



Ceruus ſagitta confixus, & dictami (quæ herba eſt in Candia, ſeu Creta inſula copioſè creſcens: quæ à ceruo mâducata, vniuerſa eius



eius vulnera sanat) surculum, vel frustum  
 ore vorans, unà cum hac inscriptione: *Esto  
 sienne su remedio, y non yo, amoris immedica-  
 bilis Symbolum esse potest. Ad Ouid. ex  
 Metamorph. quo Phœbus super suis erga  
 Daphnen amoribus lamentatur, alludens  
 versum illum qui habet:*

*Hei mihi, quod nullus amor est medicabilis herbis?*

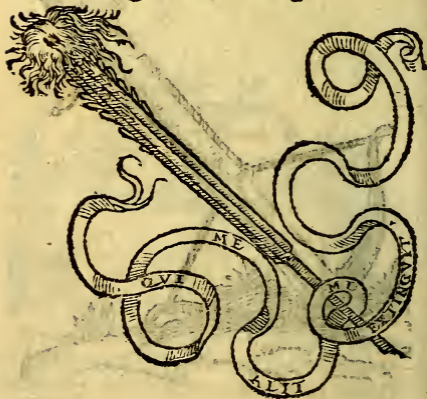
*Ingenium superat vires.*



In nouiss. bello Neapolitano Fernandus Consalius se strenuum quidem, atque magnanimum admodum, sed multo adhuc validiorem ducem præstitit, adeoque ut ita non pauca prælia victoriosè terminarit.

Quinetiam se calliditate quoq. uti solitum, adeò non ægrè tulit intelligi, ut etiam pro Symbolo arcum qui funibus intendi soleret, addito Apophthegmate: *Ingenium superat vires, vsurparet.*

*Qui me alit, me extinguit.*



In Hel-

In Helueticorum ad Mediolanum à de-  
uncto Rege Francisco facta profligatione,  
Valeri Dominus senior, Heroinæ Dianæ  
ictauensis, Valentinaturn Ducissæ pater,  
centum nobilium equitum præfectus,  
exillum circumgestabat, quo succensa fax,  
et que inuersa, fluidaque cera hanc extin-  
guente, hac quoque apposita sententia: *Qui  
me alit, me extinguit*, figurabatur. Quod Sym-  
bolum Heroinæ cuiusdã causã effinxit, ni-  
mirum insinuare cupiens, quemadmodum  
hæc decor huius foueret animum, ita quo-  
que in capitis discrimen coniceret.

**FINIS**

Mimus.  
Publian.

*Furor fit laesa sapius patientia.*



Videas interdum vsque adeò temerarios  
& dictis, factisque importunos, vt placidis  
quosque, ac modestis. & probis. lædere  
non vereantur. Quæ res iisdem etiam infe-  
liciter cedit: quemadmodum & adolescen-  
tulo veruecem nimium infestanti, ab eodem  
deturbari contingit, re ipsa experienti ve-  
ram esse sententiam: *Furor fit laesa sapius pa-  
tientia.*

Fron

*Frons hominem praefert.*

Qui naturæ indaginem, & physiogno-  
 niæ indicia scripserunt, auctore etiam Ari-  
 stotele, dicunt frontem humanæ indolis in-  
 dicem. Igitur frons angustior hominis sto-  
 idi, sordidi, & suum instar, ventri dediti ar-  
 gumentum est. Frons æquolator, instar bo-  
 vis, indicium crassioris, & obtusioris intelle-  
 ctus, & cerebri. Frons longior benignum, &  
 docilem indicat. Demissior pusillanimum.

Depressior, rotundiore leuem, ineptum, & inconstantem. Planior ambitiosum & gloriae cupidum. Ad medium recaluastris furiosum, & iracundum. Rugosa cogitandum, & somnolentum. Mollis hilarem, & comem, ac plausibilem. Aspera, diuersisque locis tuberosa callidè auarum, ac malitiosè fatuum. Polita, quasiq̃ dolata, & æquabilis securum. Mediocri quantitate quadrata magnanimum & prudentem, atq. probum. Quæ frontis præfagia mihi Symbolum hoc: *Frons hominem præfert, excogitandi occasionem præbuerunt.*



*Bis dat*

*Bis dat qui tempestive donat.*



Sunt quidam in conferendis beneficiis viqueadeò importuni, & intēpestiui, seu præposteri, vt quò quis corū adminiculo minùs egeat, eò paratiores sint ad gratificandū, magisq̃. ad eidem quodlibet præstandū officium gestiāt, idq̃. (quantum opinor) aut alicuius emolumentum aliquando in posterum cōsequendi, aut certè talionis spe: atqui hūc eundē, si forsitan in angustias delapsū conspicentur Deo execrabiles illi, eundem, inquam, auersabuntur, si frequētiùs ab eodem

suam opem implorari, seu accersiri sentiant, aut priora beneficia illi exprobrabunt, aut miserum subsannabunt, aut aliquam qua hunc ne in illorum consortium postea se ingerere audeat, elongent, rationem meditantur, & contextent. Illi profectò non parentes, non veri amici, imò non homines sunt, sed potiùs immanes belluæ, vita ipsa indignæ, quosque viri re ipsa nobilis misellum quendam & pauperulum collapsum ab humo surrigentis Iconem hanc vnà cum Apophthegmate: *Bis dat qui tempestiuè donat*, quotidie contemplari, animoque circumgestare oportet. Quòd nimirum duplex demum, & immortale meritum esse debet, dum quis citra vllam remunerationis spem urgente necessitate alteri prodest.

Huc fortassis etiam non ineptè referri potest quod habet Ausonius Epigrammate 84. ex Græco:  
*Gratia quæ tarda est, ingrata est: gratia namque  
 Cum fieri properat, gratia grata magis.*

Et rursus 85. ex eodem.

*Si bene quid facias, facias citò: nam citò factum  
 Gratum erit, ingratum gratia tarda facit.*

Impro-



*Improbis à nullo flectitur obsequio.*



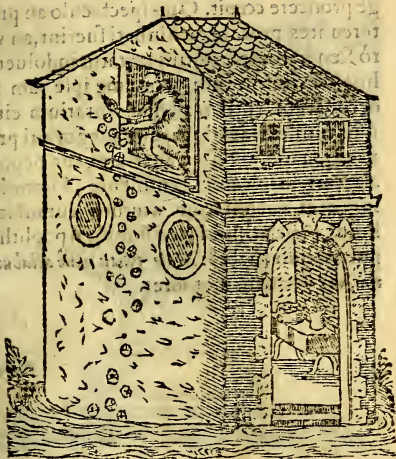
Qui usque adeò atroces, refractarij, austeri, improbi, & nèquam sunt, vt quamlibet iis obsequium omne quis præstiterit, eiusdem commiserescere tamen dedignentur, dignis profectò illi sunt qui pro Symbolo vsurpent effigiem implacabilis mortis, quæ virum supplicem, atque iunctis palmis, & in genua humi procumbentem, ac nequicquam deprecantem trucidat, adscriptis verbis: *Improbis à nullo flectitur obsequio.*



Accipiter is quem passim Spriuerium vocant, in copiosa falconum turma gestatus, cum inscriptione: *Sic maiora cedunt*, veram nobilitatem non in opibus, vel auctoritate, sed animi præstantia consistere figurat. Accipitris nimirum illius ea prærogatiua est, vt sua præsentia omnes aues etiam se multò maiores, ab omnibus, quibus forent aliàs obnoxia, iniuriis vindicet.

*Malè parta malè dilabuntur.*

Cicero  
2 Philip.



In cuiusdam fœneratoris ædibus, qui solis nummis supputâdis oblectabatur, educatus, simius, atq. aliquando per rimam quandam conspicatus herum in mensa sparsis nummis lusitantiem, quadam die prandente hero, per fenestram penetrauit ad aceruum nummorû: vbi & ipse herû imitatus cum ali-

quamdiu nummis versandi sese oblectasset, tandem eos in medias plateas è fenestra largè proiicere cœpit. Quo spectaculo an prætereuntes profusè cachinnati fuerint, an verò scenerator ipse potius irritatus indoluerit, hoc loco non dicam: vt qui me ipse iam sat occupatum sentiã ad hũc vsurarium eiusque similes ridendum, qui aut gurgiti profundi maris, aut filio, aut fratri, aut nepoti, aleatori, fornicatori, temulento, lurconive ingentes pecuniarum acervos cumulant, huius præclarissimi, verissimiq. Apophthegmatis quod habet: *Malè parta malè dilabuntur, vix vnquam memores.*

Expe-

*Expetenda opes, vt dignis largiamur.*



Illustrem virum Dominum Matthæum  
 Balbanum Lucensem referentem aliquan-  
 do de seipsum audiui, quòd Christum quo-  
 tidie precaretur, nullas sibi opes, aut rerum  
 affluentiam ab illo tribui, nisi simul & iis-  
 dem rectè vtendi voluntatem, ac rationem.

V 5

Verba

Verba votumque haud dubie non tantum priuato nobili viro, verumetiam æquo, ac vero Principe dignum. Cuius etiam gratia eò maioris facienda est, quò effectu, seu re ipsa, & opere comprobet, domi quidem turmatim quosque viros eruditos alens, foris verò ingentia stipendia plerisque suppeditans. Quocirca præsens ei Symbolum consecrare lubuit: nimirum manus in aëre nummos è patera in cassidem & codicem super ara constitutos effundētis Iconem, vnà cum superscriptis verbis: *Expetenda opes, vt dignis largiamur*: ara scilicet, hominum aut in literis, aut armis (quod cassis & codex insinuant) præstantiam figurante, ac effusa patera conspicuam cordati viri, familiaremque munificentiam.

Mors

*Mors sceptris ligonibus æquans.*



In hoc Symbolum regio sceptro colli-  
gati rustici ligonis atque inter hæc duo su-  
prapositam horrendæ mortis effigiem, vnâ  
cum his verbis: *Mors sceptris ligonibus æquans,*  
optimo iure intuendum foret, magnatibus  
vniuersis, & principibus viris, necnon & di-  
uitibus, ac denique quantæcumque aucto-  
ritatis, aut cuiuscumque conditionis existi-  
terint.

*Ingratus seruire nefas.*



Vulgò iactatur hoc prouerbum: *Virus in cauda* Quocirca & hoc ipso volui finem nostris Symbolis claudere, quo ingratitude[m] quorundam cum vipera serpente compararem, quæ coitu matrem admissum necat, & à suo, quem ventre concipit, foetu necatur. Vnde tam ipsa, quàm plerique etiam mortales iustissimam habent causam perorandi cum hac querimonia: *Ingratus seruire nefas.*

**F I N I S.**



## HEXASTICHON

IOANNIS GUBERNATORIS,  
 quo priorem editionem conclusit.

Corrige quæ Lector passim hic errata videbis,  
 Nam toto libro plurima inesse scio,  
 Dum non esse potest (sit quisquis) ineptior illo  
 Qui typica infaustos iunxit ab arte typos.  
 Ac non interea dicam, labor iste citatum  
 Debuit ut finem noster habere suum.

In eisdem versus, Epigramma.

**A**UT ita deterfit mala mens tibi fratris honorem,  
 Ut scelus esse vllum nolle pudere neges:  
 Aut sceleratum animum nebulis nondum satis aptus  
 Obuelare aptis, ausus es esse malus.  
 Alterutrum cur esse putem; tua clausula scite  
 Admonet hæc, libro clausula digna tuo:  
 Qua, veluti forex, te aperis, & tegmine larva  
 Detraçto, impuram prostituis faciem.  
 Plurima, ais, quod sint hinc menda, operarum ea  
 culpa est,  
 Mentiris nebulo, culpa ea tota tua est.  
 Tu præeras operis: tibi gnauo oculoq; manuq;  
 Errata illorum tollere munus erat.  
 Sed tua nec potuit facere hoc ignavia: nec tu,  
 Crede mihi, libros tangeremus eras.

Natus

Natus eras, ut nomen habes, tractare gubernæ,  
 Esseq; Sarmaticæ vile triremis onus.  
 Atque utinam à prima iam dudum ætate fuisses,  
 Gauderent fraudi quis tua lingua fuit.  
 Non visum est Nemese: quæ te, quasi fune remisso  
 Adstrictum catulum, ludere fuit adhuc:  
 Ut tibi, cum tua fata vocant, mox fune reducto  
 Flagitiis soluat digna brabea tuis.  
 Idque adeo ut faciat iure, & te iudice, cogit  
 En ultro tua te crimina ferre palam.  
 Addis enim, tam pulchra tui monumenta laboris  
 Esse breui in spatio sine potita suo.  
 Adde precor bone vir causam. Non est opus, inquis.  
 Credo, tibi; rerum, hæc qui leget, illi opus est:  
 Si modo vi, ut quæ toto quamplurima libro  
 Menda leget, placida corrigat illa manu.  
 Et quis enim potuit peccato ignoscere; quod si  
 Nescius, an veniam promereatur, erit?  
 Adde igitur causam. cur abnuis? an pudet ipsam  
 Dicere rem? saltem, per fide, dic aliquid.  
 Non potes. obstrinxit malefida vincula lingua  
 Condita quæ medio pectore Erinnyis agit.  
 O bone, iam meritas Rhamnusia poscere pœnas  
 Incipit. en stimulus iam tibi corda quatit.  
 Nunc huc, nunc illuc mentis fugis exsul & orbis.  
 Factus & est hostis, quisquis amicus erat.  
 Et quæ causa mali tanti? non altera certè,  
 Quàm tua quæ iussit te properare, fuit.

Scilicet ille tui domini liber are paratus,  
 Ad falsum dominum posset vt ille rari;  
 Debit antè suam cursu contingere metam,  
 Quàm suus à patria sede rediret herus.  
 Vique scelus sceleri posses prætere (quid non,  
 Alme deus, monstri mens scelerata parit?)  
 Ausus es infelix illum, qui pectore vero  
 Crediderat fidei se & sua cuncta tibi;  
 Prodere non fontem fallaci crimine; cuius  
 (Appello Nemesin) tu simul auctor eras.  
 Hoc etenim sanctè tibi credita cura ferebat,  
 Deuium vt à recto nil patereris agi.  
 Passus es: & vana spe lucri ductus, id vltro  
 Prodendo, domini perdere es ausus opes.  
 His pro flagitiis scin, pessime, vir bonus iste  
 Qua mala deuoeat in caput ire tuum?  
 Seruus vt aut alius sis vsque fidelior; aut ne  
 Cuiquam alijs damno sit tua perfidia.

V. G. Plantini & veritatis  
 amorè faciebat.

2. In the first place, it is necessary to  
 understand the nature of the subject  
 and the objects of the study.  
 The first step is to define the terms  
 and to determine the scope of the  
 inquiry. This is done by a careful  
 analysis of the literature and by  
 consulting the authorities on the  
 subject. The next step is to  
 collect the materials and to  
 examine them critically. This  
 involves a comparison of the  
 different views and a selection  
 of the most reliable and  
 valuable information. The  
 final step is to organize the  
 material and to present it in a  
 clear and concise manner.

M. G. T. ...  
 ...







435700

no 12



